

GLAS

Glavni urednik: Igor Slavec

Odgovorni urednik: v. d. Jože Košnjek

Leto XXXIV
GLASILLO
SOCIALISTIČNE
ZVEZE
DELOVNEGA
LJUDSTVA
ZA GORENJSKO

Obletnica smrti Louisa Adamiča

Jubilej le uvod v temeljitev spoznavanje Adamičevega dela in življenja – Mednarodni seminar bo osvetil problem izsežnosti – Razstava v SAZU – Založbe se dogovarjajo o izdaji Adamičevih del.

Ljubljana – »Pravi čas in zadnji je, da pristopimo k fenomenu Louisa Adamiča, ki izraža celo vrsto osnovnih elementov naše preteklosti sedanjosti, določeno problematiko pa lahko prikažemo celo s pogledom v prihodnost. Resda je Louis Adamič že trideset let mrtev, toda njegovo delo in ideje ostajajo vse žive, saj nas prav njegov nemir usklajanje razklanega sveta edine možnosti našega skupnega preživetja navajajo k raziskovalnemu načinu proučevanja njegovega dela.«

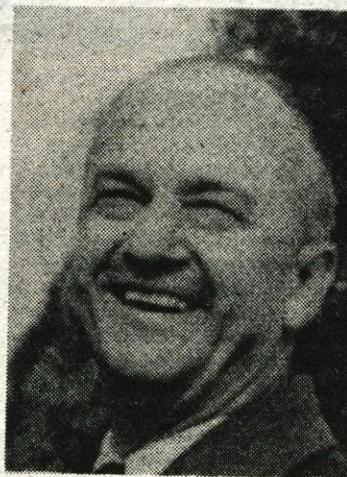
Misel, s katero je Vida Tomšič, predsednica predsedstva SRS in predsednik odbora za obeležitev Adamičevega jubileja pri RK SZDL, na torčanski konferenci označila velikega ameriškega pisatelja, filologa in politika slovenskega rodu. Zavoljo tega Adamičev jubilej sme biti le priložnostna slovenska temveč uvod v temeljitev spoznavanja Adamičevega dela in življenja.

Adamič je bil pisatelj, publicist in novinar ter človek, ki je prvi klical,

da je izvor v večih kulturnih bogastvih in nevarnosti. Zastavljal je novo pojmovanje etničnega sestava nove Amerike, v kateri večječnost in večkulturnost lahko samo bogati. Istočasno pa je globoko doumel, kako razvoj proizvodnih sil zahteva družbene spremembe. Nov ekonomski red in neuvrščenost, stvari, ki se danes pojavljajo kot žgoči problemi sveta, je Louis Adamič začenjal že zdavnaj prej, le da jih ni tako poimenoval.

V njegovi drugi domovini, v Ameriki, so nas pri proučevanju Adamičevega dela in življenja že prehiteli in tako torej zdaj v njegovi rodni domovini popravljamo to zamudništvo. Po sredini spominski slovesnosti v Cankarjevem domu, se je v Ljubljani začel mednarodni seminar, ki ga je pripravila Univerza Edvarda Kardelja in bo zaključen v soboto, 19. septembra z obiskom Pročoča, Adamičevega rojstnega kraja. Udeležuje se ga 38 predavateljev iz Jugoslavije, pa tudi iz ZRN, Francije, Italije, ZDA in Kanade. Razveseljivo je, da so številni tudi udeleženci iz drugih republik in pokrajin, saj Adamič ni bil samo Slovensec in Američan, samo svetovljani v smislu odgovornosti za vse ljudi, temveč tudi borec za novo Jugoslavijo.

M. Volčjak

Te dni pa je v Prešernovi dvorani SAZU odprta Adamičeva razstava, ki jo je pripravila Narodna in univerzitetna knjižnica. Predstavljen je njegovo delo, na ogled so številni, doslej neznani drobci in dokumenti.

Pomembno naloge v bodoče pa bodo imele slovenske založbe. Napovedale so skupni projekt izdaje Adamičevih del. Kako obsežen bo, ali bodo to izbrana ali zbrana dela, danes še ne moremo povedati. Merilo mu bo vsekakor tudi izredna berljivost Adamičevih knjig, saj so nekatere doživele celo tridesetkratne ponatiske.

M. Volčjak

Kranjska prizadevanja za še boljše izvozne rezultate

Plan izvoza bo dosežen

Kranj – Kranjske delovne organizacije so v prvem polletju presegle planirani izvoz za 48 odstotkov glede na lansko enako obdobje, do konca leta pa bo gospodarstvo izpolnilo in preseglo tudi letni plan izvoza. O tem je bilo govorova na sestanku, ki ga je v začetku tedna sklical predsednik kranjskega izvršnega sveta Milan Bajželj s poslovodnimi organi nekaterih kranjskih delovnih organizacij. Aktualne naloge v zvezi z zunanjetrgovinsko menjavo so tako kot za jugoslovansko gospodarstvo nadvse pomembne tudi za kranjsko, saj kategorija je sicer značilno, da leta dosegajo pomembne izvozne uspehe. Vendar pa se v izvoz vključujejo predvsem večje delovne organizacije, manj ali sploh nič pa manjše delovne organizacije. Kranjski izvršni svet, tako je povedal njegov predsednik Milan Bajželj, namerava že v kratkem s pogovori v teh manjših delovnih organizacijah spodbuditi prizadevanja, da bi se resnično povsod, kjer je le mogoče vključili v prizadevanja za kar največji izvoz blaga. Kranjsko gospodarstvo sicer glede na svojo razvitošč se vse premalo izvaja, saj dohodek ustvarjan z izvozom na tuje trge ne presega 10 odstotkov, medtem ko bi bil zadovoljiv odstotek med 20 in 30.

Sicer pa bodo v večjih delovnih organizacijah kot na primer v Savinjskem planu izvoza izpolnili. Seveda pa je za to industrijo pomembno, če bo imela na voljo dovolj reprodukcijskega materiala. Kranjska Sava, ki je bila doslej v veliki meri odvisna od uvoženih surovin, je letos že zmanjšala izvoz od 72 milijonov dolarjev na 64 milijonov, obenem pa vsako leto večajo svoj izvoz približno za petino, planirajo pa, da bodo čez tri leta že povsem pokrili izvoz z izvozom.

Enaka izvozna prizadevanja veljajo tudi za kranjsko Iskro, kjer si prav tako prizadevajo izpolniti letosni izvoz. Prav v ta namen so ustanovili posebne delovne skupine, ki dnevno spremljajo številke o izvozu in si prizadevajo za nove kupce na zunanjem trgu. Prihodnje leto Iskra načrta za četrtno večji izvoz, da bi izboljšala odstotek izvoza v celotnem prihodku, saj ta dosegajo dosti višje odstotke, na primer Planika 35, IBI 27, ter Eksoter in Sava 16 odstotkov.

Višje pokojnine

Ljubljana – Na današnjem zasedanju republike skupčine pokojninskega in invalidskega zavarovanja se delegati odločajo za vnovično povečanje pokojnin. Predlagano je, da bi se pokojnine, ki so bile s prvo medletno uskladitvijo julija povečane za 8 odstotkov, povečale še za nadaljnji 10 odstotkov. Povprečna starostna pokojnina naj bi po tem predlogu letos znašala 8.267 dinarjev, brez predlaganega povišanja pa bi dosegla le 7.840 dinarjev.

Ce bo predlog na današnjem zasedanju delegatov skupčine pokojninske skupnosti sprejet, lahko slovenski upokojenci pričakujejo povečano pokojnino, ki bo obračunana od 1. julija dalje.

ZA VSAKDANJO RABO...

DRAGO

V SREDIŠČU POZORNOSTI

Na tuje vse, kar se da prodati

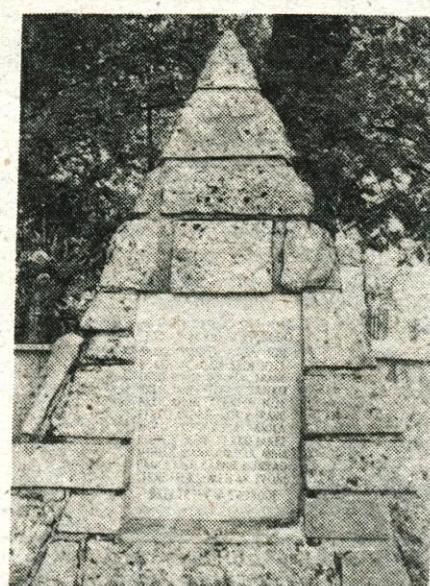
Ocene gospodarskih gibanj so v Sloveniji zelo različne, od najbolj optimističnih do črnogledih. Obsežna industrijska proizvodnja se je v sedmih mesecih v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečala za 2,1 odstotka, avgusta pa je bil zagon še večji, odločni ukrepi za zaježitev cen so zmanjšali stopnjo inflacije na 44 odstotkov in konec leta naj bi pristali na 32 do 33 odstotni inflaciji, če se bodo sedanja gibanja nadaljevala. Akumulacija v gospodarstvu raste. Lani je konec julija znašala 19,8 odstotka, letos pa že 22,2 odstotka. Osebni dohodki se gibljejo v dogovorjenih mejah in kar za 12 odstotkov zaostajajo za rastjo dohodka, čeprav je v resoluciji načrtovano 5 odstotno zaostajanje. Poročil o kršiteljih skoraj ni.

Po drugi strani so se izgube v prvem polletju povečale, še bolj zaskrbljujoče pa je dogajanje v zunanjetrgovinski menjavi. Če smo v prvih šestih mesecih ugotavljali dokaj ugodne rezultate, na Gorenjskem smo kar za 3 odstotke presegli uvoz z izvozom in dosegli 73 odstotno pokrivanje uvoza na konvertibilnem področju, se je devizno bilančni položaj Slovenije v zadnjih dveh mesecih poslabšal. Julija je znašal primanjkljaj 178 milijonov dolarjev, konec avgusta pa se je povzpel na 316 milijonov dolarjev. V delovnih organizacijah je splahnet izvozni elan in to predvsem na konvertibilno področje, uvoz pa je presegel možnosti projekcije za 2,5 odstotka v celoti, s konvertibilnega področja pa skoraj za 10 odstotkov.

Da bi do konca leta izpolnila svoje plačilno bilančne obveznosti, je Slovenija pripravila predlog, naj bi se možnost mesečnega uvoza zvečala na 110 milijonov dolarjev, kar je nujno zaradi redne oskrbe proizvodnje z repromateriali in surovinami ter za zadostne količine naftne, hkrati pa bi slovensko združeno delo prevzelo obveznost, da bo mesečno izvozilo za 200 do 250 milijonov dolarjev, namesto predvidenih 114 milijonov dolarjev.

Tako bi do konca leta izvozilo za dobrih 200 milijonov dolarjev več, kot je bilo planirano v začetku leta. Vendar sedaj ne gre več za to ali bo plan uresničen ali ne oziroma do kakšne mere bo, sedaj so razmere takšne, da cilj mora biti uresničen. Ni več mogoče pozivati, naj povsod pogledajo ali lahko kaj izvozijo, sedaj bo potrebno zahtevati od vodilnih tistih tozdrov, ki se nočajo vključiti v izvoz, da se umaknejo. Potrebna je organizirana akcija. Zato te dni tečejo v okviru republike in medobčinskih zbornic pogovori z vsakim delovno in temeljno organizacijo posebej o možnostih prodaje na tuje. Ni uprašanje ali se izvoz splača ali ne, izvoziti je potrebno vse, kar le na tujem hočeo kupiti.

L. B.

Udinboršt – spomin in opomin

Udin boršt – (ne)varno zaklonišče, izhodišče za mnoge drzne akcije, prizorišče bojev in žrtev, zmag in navideznih porazov, zadnje počivališče dvaindvajsetim partizanom... trdno povezan z okolico, kraji in vaščani!

Skupčina občine Kranj je sredi leta ustanovila 50-članski odbor za celovito spominsko ureditev v Udinem borštu, katerega predsednik je Martin Košir in podpredsednik Milan Ogris. Na prvi seji, ki je bila 14. septembra 1981, je odbor sprejel nekaj važnih zaključkov. Ugotovil je, da so dogodki v bližnji in daljni preteklosti, predvsem pa dogodki med NOB tako pomembni, da zahtevajo ustrezno spominsko ureditev Udinboršt kot tudi njegovo okolico. Spominska ureditev bi torej zajema celotno področje med cestama

Kranj–Golnik–Križe–Duplje, Naklo (Okroglo) – Kranj. Zato bo v kratkem razpisal javni natečaj za kompleksno spominsko ureditev Udinegaboršta s postavitvijo centralnega spomenika in obeležij v tem velikem bodočem narodnem parku. Urejevanje kompleksa bo potekalo etapno, vendar pa naj bi centralni spomenik stal že čez leto dni. Istočasno naj bi izšla tudi spominska knjižica, ki bo zajemala pomen in dogodke v Udinborštu in dogodke v zvezi z njim, od predzgodovine do današnjih dni.

Da bo vse to pravočasno pripravljeno, bo imel operativni odbor, ki ga vodita Drago Stefe in Tine Tomažin, obilo odgovornega dela. Odbor upa, da lastniki in upravljalci boršta tem načrtom ne bodo delali težav. I. S.

Veliko zanimanje za razstavo

Kranj – Razstava »Varnost in družbena samozaščita« bo odprtja v pondeljek, 21. septembra popoldne v razstavnih prostorih Gorenjskega sejma v Savskem logu. Razstava je bila prvič postavljena pred šestimi leti v Beogradu v počastitev dneva varnosti, 13. maja, kasneje pa je bila večkrat dopolnjena in je doslej prepovedana že vse republike in vse pokrajini. Letos so razstavo videli že v enajstih slovenskih mestih, od torka, 22. septembra, pa do torka, 29. septembra, bo na ogled občanom Gorenjski. Razstava bo odprta vsak dan od 8. do 18. ure, po razstavi pa bodo skupine obiskovalcev vodili posebej usposobljeni vodniki. Po dosedanjih prijavah skupin za ogled bi se dalo sklepati, da je zanimanje za ogled izjemno, tako da organizator razmišlja o dodatnih urah, namejenih ogledu. Med prijavljenimi je največ šolskih skupin in skupin iz organizacij združenega dela.

PO JUGOSLAVIJI

Rekordno število študentov z diplomami

V prvih šestih mesecih letosnjega leta je v vseh republikah in v obeh pokrajinih diplomiralo največ študentov na tehničnih fakultetah. Po podatkih zveznega zavoda za statistiko so dale te fakultete 3769 mladih inženirjev, ekonomsko fakulteto pa je na vseh univerzitetnih centrih po državi končalo 2641 ekonomistov. Pravno fakulteto je zaključilo 2157 študentov, na medicinski fakulteti pa je diplomiralo 1037 študentov. V prvem polletju letosnjega leta je na jugoslovenskih fakultetah diplomiralo za 6 odstotkov več študentov kot v enakem lanskem času.

Potreben nadzor

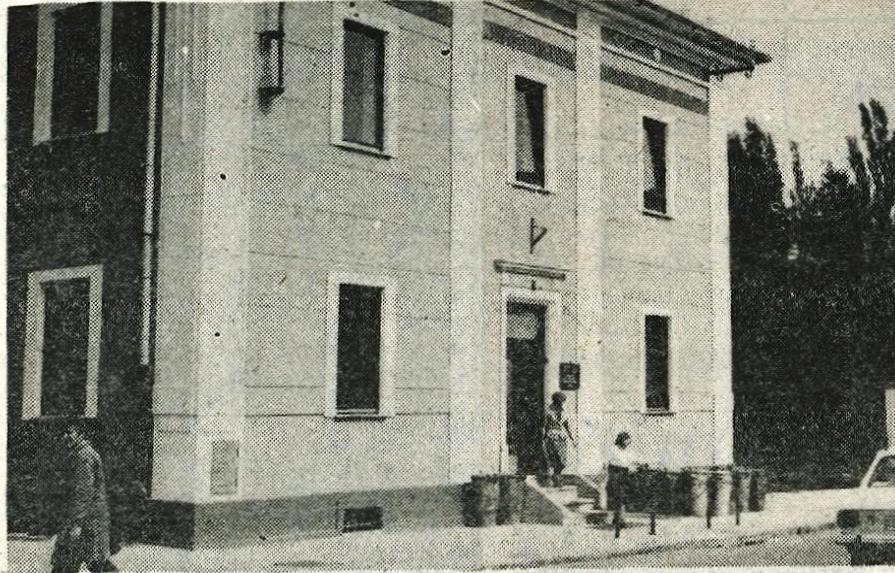
Ko so pri republiškem družbenem pravobranilcu samoupravljanja v Ljubljani ugotovljali, kako se plačujejo prispevki za interesne skupnosti družbenih dejavnosti, so ugotovili, da je bilo leta 1978 za več kot 2,3 milijona dinarjev neplačanih obveznosti, leto kasneje je ta vsota narasla na 6 milijonov, lani pa na več kot 7 milijonov dinarjev. Podobne pomanjkljivosti so ugotovili tudi pri neplačanih obveznostih v zasebnem sektorju. Zato so pozvali, da se mora plačevanje obveznosti bolj nadzrovati.

Vedno več nezaposlenih

Po podatkih je v Jugoslaviji vedno več nezaposlenih mladih kadrov, ki iščejo zaploitev. Največ je med njimi nekvalificirani delavci, število nezaposlenih pa se je od lani povečalo za 2,2 odstotka. Po mnenju predstavnikov iz Bosne in Hercegovine so dopolnilno, honorarno in nadurno delo eden izmed bistvenih vzrokov, ki preprečujejo ustavljanje novih delovnih mest. V Bosni in Hercegovini bi le z ukinitvijo nadurnega dela lahko ustavovili vsaj 120.000 novih delovnih mest.

Zatišje pri cenah

Podatki zavoda za statistiko kažejo, da so se minuli mesec v primerjavi z julijem cene kmetijskih proizvodov in izdelkov industrijskega blaga in storitev povečale povprečno za 0,1 odstotka. K temu je prispevalo precej – za dobrih 5 odstotkov – nižje povprečje cen kmetijskih pridelkov in živil, medtem ko so bile cene storitev višje povprečno za pol odstotka. Avgusta so bile cene znatno nižje kot julija letos.

Obnovljena stavba – boljši pogoji bivanja

Kranj – Med poletnimi počitnicami je stavba oddelka za delovno usposabljanje OŠ Helene Puharjeve na Stritarjevi cesti začela izgubljati svoj pepelasti videz. Stavba častiljive starosti, v kateri so po presečitvi osnovne šole s prilagojenim programom v novo sodobno šolo na Zlatem polju ostali oddelki delovnega usposabljanja za srednje duševno prizadete otroke in mladostnike in tudi delavnica pod posebnimi pogoji, je bila nameč že povsem dotrajana. Nova velika in svetla okna, obnovljena fasada in ostala dela so veljala blizu enega milijona din, denar za obnovo pa je namenila skupnost za zaposlovanje. S sedanjo obnovo se je sicer bivanje v oddelkih v delavnici nekaj izboljšalo, v

prihodnje pa bo treba še preurediti sedanjo nefunkcionalno delavnico, kjer 27 mladostnikov, ki so zaključili delovno usposabljanje, opravlja enostavna dela, ki so jih zagotovile nekatere kranjske in tržiške organizacije združenega dela.

S prvim septembrom se je prenatrpanost na oddelku nekoliko omilila, – v stavbi je čez 50 otrok – saj se je predšolski oddelek, v katerem je bilo 6 težje duševno in telesno prizadetih otrok, preselil v nove prostore vrtca na Planini, kjer je tudi predšolski oddelek za zmerno prizadete predšolske otroke. Nov varstveni oddelek pa je odprt tudi v prostorih OŠ Helene Puharjeve na Zlatem polju.

Izobraževanje se nadaljuje

Od aprila v Stražišču pri Kranju poteka občinska mladinska politična šola – V načrtu ima 215 izobraževalnih ur iz temeljnih znanj družbenoekonomskoga sistema – Novembra začetek intenzivnega dela šole – Za zdaj vpisana dva oddelka, ob koncu leta bodo v izobraževanje vključili še nadaljnja dva

Kranj – Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Kranj je s pomočjo Delavske univerze »Tomo Brejc« letos prvič pripravila široko politično usposabljanje mladine. Tovrstne kadrovske šole so bile do zdaj dokaj neučinkovite, mladim niso nudile zadostnega znanja za naloge, ki naj bi jih sprejemali v svoji organizaciji.

Aprila je šolo začelo obiskovati 69 mladih, pričakujejo pa, da bo ob koncu leta, ko se izteče pet šolskih mesecev, izobraževanje zaključilo kakih 50 slušateljev. V prvih 125 urah udeleženci šole poslušajo predavanja o štirih temeljnih temah: iz zgodovine delavskega gibanja, politične ekonomije, družbenoekonomskih odnosov in marksističnega pojmovanja družbenega razvoja. Ob koncu vsakega teh ciklov tudi preverjajo pridobljeno znanje in uspešno opravljeni izpit so temelj za drugi, intenzivni del šole.

Ta del obsega 90 izobraževalnih ur in je bolj ustvarjalen. Tu namreč pridejo do izraza mnoga posamezna mnenja, ki se soočajo v popoldanskih razpravah ob problemu, ki so ga nakazali dopoldne.

V kratkem predavanju namreč predavatelj le grobo nakaže problem – tematsko

ga določijo slušatelji sami – potem pa si udeleženci šole skupaj prizadevajo ne le v razpravi, pač pa tudi rešiti ta problem. V intenzivnem delu šole, ki se začne novembra,

potekalo pa bo bržone zunaj Kranja, so dobora upoštevani slušatelji kot celovite osebnosti.

Šola je dosledno samoupravno organizirana. Organizatorji so misili tudi na kulturno in rekreativno plat življenja med izobraževanjem. Pripraviti namernajo filmske večere, večere gledališča in podobna kulturna srečanja, na katerih bodo mladi govorili tudi o kulturni problematiki.

Politična šola se je ponovno začela 8. septembra. Poteče popoldne ob torkih, četrtekih, petkih in sobotah. Občinska konferenca ZSMS se je že predhodno dogovorila s šolami in delovnimi organizacijami, iz katerih prihajajo mladi slušatelji, glede morebitne odsotnosti z dela oziroma ob pouka. Na tem področju sicer niso vedno najbolj uspešni, pa vendar skupina slušateljev dosledno spoštuje pravilnik in se predpisanih predavanj redno udeležuje, ne glede na prepreke, ki jih morda postavljajo nerazumevajoče strukture v šoli ali na delu.

Septembra bodo predavanja le

obe soboti, 19. in 26. septembra, in

sicer na temo Zgodovina delavskega

gibanja in socialistične revolucije v

Jugoslaviji s poudarkom na povojnem razvoju. Za letosnjena predavanja trdijo, da niso zgolj faktografska,

pač pa poskušajo resnično problematiko ujeti sodoben politični trenutek.

D. Z.

Urednik bralcem

V tem mesecu smo izvedli dve sprememb: spremeniли smo podobo prve strani in povišali ceno časopisa v kolportaži za 2 dinarja, medtem ko je ostala naročnina Glasa tudi v tem drugem polletju 1981 nespremenjena – 250. – din.

Pri spremenjeni podobi prve strani nas je vodilo spoznanje, da moramo v zaostrenih razmerah, ki zadevajo preskrbo z repromateriali (za nas to pomeni predvsem papir), kar najbolj racionalno gospodariti tudi s prostorom. Uspelo nam je napraviti prvo stran Glasa teksto in oblikovno bogatejšo, predvsem pa nam je omogočeno to stran napraviti aktualnejšo. Na takoj rekoč istem prostoru bomo odslej lahko objavili najmanj en članek in eno vest več kot dosten, letno torej kar 100 aktualnih člankov ve!

In kaj je z novo ceno? Cena Glasa se za naročnike ni spremenila, spremeniila se je le v maloprodaji in knjižnični. In zakaj sploh sprememb? Že obrabljeni fraza, pa vendarle je res, da so stroški za izdajo časopisa

pisata porastli preko vseh resolucijskih mej. Tako so ne-posredni materialni stroški porastli za 58 %, stroški razpečave (PTT) za 83 %, papir za 78 %, tiskarski stroški za 52 % ter obveznosti iz dohodka za 110 %. Danes nas stane en izvod Glasa pri nakladi 23.000 izvodov približno 15,45 din. Razliko pokrivamo delno iz prodane naklade (4,54 din), ekonomski propagande (5,03 dinarjev), z lastnimi storitvami in drugo (3,09 din) ter delno z dotacijami ustanoviteljic Glasa (1,59 din) skupaj 14,25 din. Do konca leta torej še vedno ostane ne-pokrita razlika v višini okoli 1.300.000. – dinarjev. Spremembu v ceni Glasa v kolportaži bo znižala »primanjkljaj za okoli 100.000. – din, nekaj bodo prinesli še komercialni oglasi, nekaj pa bodo (računamo) pri-spevale tudi ustanoviteljice, da bi bila ta razlika čim manjša in rezultat poslovanja zadovoljiv. Vse naše bralce in poslovne prijatelje prosimo za razumevanje z željo, da si tudi za naprej ostanemo nepogrešljivi prijatelji.

Svet v tem tednu

Pobuda sosedov

Pomemben obisk romunskega zunanjega ministra v Jugoslaviji – Obiskal nas je kuvajtski voditelj – Zahod skuša sam najti rešitev za Nambijo – Zaostrovanje med Egiptom in Sovjetsko zvezo

V sredo je bil končan pomemben obisk romunskega zunanjega ministra in člena najožjega partiskskega vodstva Stefana Andreja v Jugoslaviji. K nam je prišel na povabilo zveznega sekretarja za zunane zadeve Josipa Vrhovca, sahel pa se je tudi s predsednikom predsedstva SFRJ Sergejem Kraigherjem in mu izročil pozdrave romunskega voditelja Ceausca, in s članom predsedstva centralnega komiteja Zvezne komunistov Jugoslavije Stanetom Dolancem. Ob tem obisku ne gre ponovno na široko poudarjati, da nas z Romunijo vežejo številne vezi da imamo s to državo dobre sosedске odnose, čeprav je Romunija članica vzhodoevropske vojaške in politične zveze, Jugoslavija pa je ne-uvrščena. Takšni sosedski odnosi, kakršni vladajo med Romunijo in Jugoslavijo, so lahko marsikom vzor. Bolj pomembno ob zdajnjem obisku je poudariti skupne akcije, saj katere se odločata Romunija in Jugoslavija. V Organizaciji združenih narodov sta predlagali sprejet deklaracije o načelih dobrososedskih odnosov. To naj bi bil pravtovrstni dokument, sprejet v svetovni organizaciji. Prav tako izjermno pomembna pobuda zadnjega beograjskega srečanja, da Romunija in Jugoslavija oblikovali načela in osnove za oblikovanje Balkana kot cone miru. Ni treba posebej dopovedovati, kakšen strošek politični, vojaški in tudi gospodarski položaj je imel in ima Balkan, kako močni so vplivi ter težje velikih utrdit vpliv v tem delu sveta. Edinole cona miru je rešitev za sožitje in mir na Balkanu in Sredozemlju kot celeti.

V sredo pa je na povabilo predsednika predsedstva SFRJ Sergeja Kraigherja in predsednika zveznega izvršnega sveta Veselina Djurđevića prišel k nam na obisk kuvajtski emir Džaber al Ahmed al Sabah, voditelj države, ki dosledno zagovarja politiko neuvrščenosti in miru. To je po letu 1979, ko je bil naš predsednik Tito v tej državi, prvi obisk voditelja Kuvajta pri nas. Kuvajt nam je blizu po politični stališčih. To je država, ki ima važno besedo med državami proizvajalkami naftne in ki lahko veliko pomaga najmanj razvitim državam sveta. Treba je ugotoviti, da naši politični odnosi prehitevajo gospodarske, čeprav se tu ponujajo velike možnosti. Ne gre le za nafto in drugo gospodarsko sodelovanje, ampak tudi za vključitev Jugoslavije v uresničevanje pogumnih razvojnih planov gospodarsko močnega Kuvajta.

Dvoje dogodkov iz mednarodnega političnega življenja je treba posebej izpostaviti. Gre za zadnje izredno zasedanje generalne skupščine OZN o Namibiji na predlog neuvrščenih. Skupščina svetovne skupnosti je obsovala južnoafriški režim. Vzdržale so se edinole Združenje Amerike in zahodoevropske države, zaveznice ZDA. To je bilo pričakovati, saj ima Zahod svoje načrte z Južnoafriško republiko in Namibijo, prav tako pa za jug Afrike ni nezainteresiran tudi Vzhod. Zahod kuje svoj načrt rešitve namibijskega vprašanja, očitno milejšega do Južnoafriške republike z več taktiziranjem v prid rasističnega režima in škodo osvobodilnega gibanja, ki bi v primeru svobodnih volitev neusiljivo zmagalo.

Do nove zaostritve je prišlo med Kairom in Moskvo. Okrog 300 sovjetskih državljanov mora zapustiti Egipt, med njimi veleposlanik številni diplomati in predstavniki ter dopisniki. Sadat grozi tudi s prekinjivo vseh pogodb in sporazumov s Sovjetsko zvezo.

J. Košček

Evidentiranje v razmahu

Jesenice – Volilna komisija pri občinski konferenci Socialistične zveze na Jesenicah, ki je zadolžena za stalno evidentiranje možnih kandidatov za nova vodstva in organe te družbenopolitične organizacije, si prizadeva za sprotno opravljanje te naloge. Tako je prek stalnega stika s krajevnimi skupnostmi in zdržanim delom do 1. julija letos zbrala 3.164 občanov, ki bi lahko kandidirali za razne dolžnosti ob prihodnjih volitvah.

Do prvega roka so koordinacijski odbori za kadrovska vprašanja pri krajevnih konferencah Socialistične zveze pokazali dovolj zanimanja in razumevanja za celotni postopek evidentiranja kandidatov. Več težav je bilo po oceni občinske konference SZDL v zdržanem delu, saj tu za-

dane naloge še niso začeli na aktivno reševati.

Pred drugim rokom za evidentiranje, ki bo potekel sredi septembra, je akcija na vseh ravneh razmahu. V tem obdobju si predvsem prizadeva pridobiti več žensk in mladih, saj jih je bilo sedaj premalo na kandidati za razne dolžnosti.

O rezultatih dosedanjega evidentiranja bodo med drugim razpravljani prihodnji seji predsedstva občinske konference SZDL na Jesenicah. Dogovoril se bodo tudi za nadaljnje naloge na tem področju. Do zadnjega roka za evidentiranje sredji septembra želijo namreč pridobiti več 7.500 kandidatov, saj so jih ob prihodu pred dvema letoma zbrali 7.400.

S. Š.

BRALCI SPRAŠUJEJO tel.: 21-860

Na Planini ni vode

L. B. z Vrečkove na Planini v Kranju se pritožuje, da v večini urah, posebej pa ob sobotah in ob nedeljah, v stanovanjskih blokih – starejših – na Planini zmanjkuje voda.

Vodovod Kranj: »Vemo, da je preskrba z vodo v novih blokih na Planini včasih problem, saj se ne delajo hidroforske naprave, ni pa priš

Ob gorenjskem posvetovanju v Poljčah
Molk je najslabša rešitev

Poletje — Ko je sekretar medobčinskega sveta zveze komunistov za Gorenjsko Zdravko Krvina zaključil zadnje gorenjsko posvetovanje komunistov o stabilizaciji in nalogah na tem področju, je zasostrene odgovornosti vseh vsekogar za uresničitev nalog sprotnega ocenjevanja resničnosti planiranja in njegovega uresničevanja ter ostrejših nalog komunistov in delavcev na odgovornih nostenih odvečnega besedičenja in neopozoril na pomen besede, ite, iskrene in hrabrine, ki jo bitti deležen vsak v združenem Molk je najslabša rešitev, saj v in zahtevnih načrtov nimamo nikomer skrivati, ampak jih smo povedali brez dlake na jezusaj bomo težave reševali sami. Iskalo bi bilo čakati na nekoga, da na recept, ki naj nam bi ga dal. Sami boemo vemo, kaj je vilo, da bo v prihodnje težav. Tudi to, da pogosto ne znamo edati odkrite besede o položaju. Vskršnem smo, vzbuja med delovljumi in občani nejevoljo in nujno pripravljenost sodelovati zazrebanju težav.

Napak je, da molčimo kot člani vinskih organizacij Zveze komunistov in po vzoru oportunistov ne reči tovarišu, da ne dela do greši, da ne sodi več na dolžki, ki jo opravlja, da zavira naša prizadevanja in da ne daje ve tistega, kar je dati dolžan. Če se bojimo zamer in tovariške ustvarjalne kritike, kar pa mora odkriči člana zveze komunistov vsekogar v naši socialistični upravi družbi. Enako preporavnamo v organah drugih benopolitičnih organizacij, v savnih in delegatskih organah, vzdruženega dela, ki predstavljajo problematiko, ki so njihove dnevne rede: združeno se moramo zavedati, kar je pogovoru v Poljčah posebej poučen predsedstva CK ZKJ Marinc. Stabilizacija je celočebanje in področje, še najmanj ne na proizvodnjo. Stabilizacija je trajna naloga, ki jo lahko uradimo le v samoupravnih socialističnih družbi, kjer je omogočena ljudska pobuda. Le-ta pa ne učinkovita, če delovnim ljudem žanom ne bomo povedali odkrite o položaju in nalogah. V tem trenutku toliko poudarjamo graditve samoupravnih odnosov in njihove povečane stabilizacije. Vsak, še tako dejno majhen prispevek, lahko je korak k skupnemu cilju.

J. Košnjek

Povezava trgovine

Odločno naj bi v občini tudi prekinili s prakso neuskajenega podjetniško naravnega in ekonomsko premalo utemeljenega planiranja skladničnih zmogljivosti. Delovni organizaciji Murka in Specerija ter druge delovne organizacije trgovine naj bi načrtovale skladniča tako, kot je opredeljeno v dogovoru o temeljnih družbenega plana občine Radovljica za srednjoročno obdobje. Po tem je opredeljena ena lokacija v Lescah. Tudi pri uresničevanju drugih nalog naj bi upoštevali in spodbujali že sprejete sklepe in stališča.

Analiza bo pomagala

Občinska konferenca ZSMS Radovljica je pb zaključku mladinskih delovnih akcij izdelala analizo, v kateri je kritično opredeli letošnje rezultate in predlagala rešitve, ki bodo prihodnje leta pomagale pri organizaciji občinskih brigad.

Radovljica — Letošnje mladinske delovne akcije so pokazale na manjšo udeležbo šolajoče se mladine, dijakov in študentov v brigadah. Zmanjševanje števila mladih delavcev, nezainteresiranost družbenih organizacij in društva za pomoč pri kadrovjanju brigadirjev. Le udeležba najmlajših je pokazala letos zadovoljivo sliko.

Izobraževalne ustanove, združeno delo, starši in morda tudi naraščajoča potrošniška miselnost, kakor ugotavljajo radovljški mladinci v analizi, predstavljajo pogosto oviro organizacijam ZSMS, ko skušajo uresničiti program mladinskega prostovoljnega dela. Propagandna akcija, ki je osnova pridobivanja brigadirjev, je pogosto preveč medla in ne doseže pravega učinka. Radovljški mladinci se zato sprašujejo po učinkovitosti svojega pristopa h kadrovjanju.

K udeležbi na MDA so v Radovljici pred začetkom sezone povabili k sodelovanju 250 dijakov in študentov, odzvala pa sta se le dva. Od 21 evidentiranih mladih delavcev jih je le šest dobilo dovoljenje svoje delovne organizacije, nekaj pa jih je preživel v brigadi svoj redni letni dočust. Med Titovimi stipendisti jih je uspelo pridobiti le dva. Družbené organizacije in društva, od katerih so pričakovali dobro udeležbo na akcijah, prav tako niso bile pripravljene na udeležbo na MDA. Odziv med pionirji je bil najbolj množičen, a tudi tu je prišlo do različnih interesov najmlajših: radovljška osnovna šola je dala največ brigadirjev.

Blejska pa je ostala ob živahni propagandi ravnodušna.

Ugotovitev mladih organizatorjev so različne. Ugotavljajo, da le suhorna informacija ni dovolj, da bi mladega človeka prepričala o pomenu in koristnosti ne le mladinskih delovnih akcij, temveč tudi dela v okviru ZSMS. Tudi osnovne organizacije ZSMS, ki so bile pravzaprav nosilke evidentiranja, so takoreč zatajile, posebej še v tistih sredinah, kjer deluje mladinska organizacija le forumsko in nima pravega akcijskoga zaledja. Že daje se postavljata tudi vprašanje udeležbe mladih komunistov, ki bi morali delovati kot gonilna sila. Glede evidentiranja dijakov in študentov radovljška mladina ugotavlja ne le »apolitičnost« v odnosu do dela v ZSMS, temveč tudi prevladovanje tako imenovane »potrošniške miselnosti«, ki žene mlade v sezonsko zaposlitve. Vendar gre tu verjetno tudi za vprašanja eksistencnega pomena, ko si mladi z delom med počitnicami služijo kruh in učbenike za prihodnje leto.

Letošnja brigada »Stane Žagar« je bila sicer popolna, a to dejstvo mladih ne sme uspavati. Težave, ki se vsako leto ponavljajo pri organizaciji mladinskega prostovoljnega dela — vključujuči tudi lokalne delovne akcije — namreč terjajo novih rešitev. Mladinci iz Radovljice predlagajo bolj usklajeno delo na tem področju, saj je že skrajni čas, da sklenejo pogodbe z združenim delom in vsemi dejavniki v občini, kar naj bi konkretno opredelilo obveznosti pri kadrovjanju.

Brane Grohar

NAS SOGOVORNIK

VLADO GUNA,
 sekretar Zveze društev
 civilnih invalidov
 vojne

Vojna se dolgo pomni

Civilni invalidi vojne so združeni v društvi, kjer obravnavajo in rešujejo probleme — Želijo si več pomoči in razumevanja občinskih skupščin

Radovljica — Člani društva civilnih invalidov vojne iz vseh gorenjskih občin so pred kratkim organizirali prvo delovno akcijo, ko so urejevali okolico spomenika žrtvam vojne v Srednji vasi nad Begunjam. Tu naj bi bilo oktobra tudi srečanje vseh civilnih invalidov vojne Slovenije, ki naj bi ob spomeniku postavili ploščo civilnih vojnih invalidov. Počastili bodo letošnji jubilej vstaje jugoslovenskih narodov ter prevzeli spomenik v varstvo.

Ob tej priložnosti so invalidi spregovorili tudi o položaju in problemih civilnih invalidov vojne. Pogovarjali smo se s sekretarjem Zveze društev civilnih invalidov vojne Slovenije Vladom Gunom.

»Že dalj časa si v Sloveniji prizadevamo, da bi bili civilni invalidi vojne sprevjeti v kolektivno članstvo ZZB NOV Slovenije, zato smo začeli z akcijo, da bi zamenili občinske odbore ZZB NOV s problematiko vojnih invalidov. Menimo, da so po položaju in problematiki civilni invalidi vojne najbližji vojskam vojnim invalidom. Tradicije narodnoosvobodilnega boja se morajo orhranjevati in prenašati na mlade in te tradicije lahko kar najbolje prenašajo tudi vojni civilni invalidi.«

V Sloveniji deluje šest društev, opazili pa smo, da jih je premalo. V jeseni bomo ustanovili takšno društvo na koprskem in tako pritegnili v društveno dejavnost vse tiste naše invalide, ki živijo na tem območju. Civilnim invalidom vojne se vedno bolj slabša njihovo zdravstveno stanje, zato potrebujejo vso pomoč društva ali tovarišev. Problematiko urejajo po društvi in imajo vedno več problemov, največ s financiranjem. Razen tega prihajajo člani društva v stalen stik z mladimi po šolah in jih seznanjajo s strahotami in posledicami vojne, tudi s prikazom filma »RAT SE DUGO PAMTI«. Precej ljudi še danes ne ve, da imamo štiri vrste ljudi, ki jih je vojna kakorkoli prisadela in čutijo še danes hude posledice. Le-ti se ločijo po poškodbah in tako imamo civilne žrtve vojne, žrtve vojnega materiala, žrtve fašističnega nasilja in z letom 1978 smo dobili tudi invalide s poškodbami v diversantskih akcijah. Ob vsem tem pa so še vedno problemi zaradi beneficirane delovne dobe.«

Invalidi so potrebeni rekreacije, stikov z ljudmi, zato v društvi skrbijo za srečanja in za obiske najtežjih bolnikov na domu. Prav radi bi več naših članov poslati na klimatsko zdravljaj, saj so ga potrebni, a pri nekaterih občinskih skupščinah ne naletimo na dovolj razumevanja. Nekatere gorenjske občine imajo izreden posluh, tako škofjeloška kot kranjska občina, v drugih pa ga je znatno manj. Tržička občina ne namenja niti dinarja, jesenščka občina se je odsvala lani s 3.270 dinarjev, kar ne zadostuje niti za klimatsko zdravljaj enega izmed članov društva. Vseh naših članov pa je na Jesenicah 23, vsi pa so starejši in po kategoriji težki invalidi.

V Sloveniji je 2.000 civilnih invalidov vojne, ki prejemajo invalidinino. Še naprej si bo treba prizadevati, da bi bila invalidinina primerna in da bi jo dobili vsi tisti, ki jo zaslужijo in ki so jo potrebeni. Ne šele tedaj, ko so štari in onemogli in nujno potrebeni družbeni pomoči...«

D. Sedej

Bliže celodnevni šoli

Vedno hitrejši znanstveni in tehnološki napredek zahteva spremenjeno šolo. Ta naj bi dajala za jutrišnji dan samostojne in ustvarjalne ljudi, ki se bodo sposobni aktivno vključevati v družbenega dočaganja.

Preobrazba, za katero smo se odločili, v temeljih spreminja ves sistem vzgoje in izobraževanja, in to v vzgojnoizobraževalnem organizacijskem modelu, osnovni šoli, srednji šoli in na univerzi. Predšolska vzgoja je kot sestavni del vzgojnoizobraževalnega procesa nujna za uspešno in učinkovito vključevanje otrok v osnovno šolo ter za hitrejše odkrivanje, oblikovanje in razvijanje njihovih ustvarjalnih sposobnosti.

»V zadnjem desetletju je predšolska vzgoja naglo napredovala, tako po obsegu kot kako-

vosti,« je povедal Lojze Malovrh, predstojnik enote republikega zavoda za šolstvo v Kranju. »Njena logika ni več toliko varstvo otrok zaposlenih staršev kot vzgoja vseh otrok. Trenutno na Gorenjskem obiskuje vrtec skoraj sedem tisoč malčkov. Število otrok se je povzpelo od 96 v letu 1976 na 341 v letu 1980.«

Preoblikovanje celotnega sistema vzgoje in izobraževanja postavlja nove naloge tudi pred osnovno šolo. Ta se mora v svojem okolju razvijati kot odprt družbeni, vzgojnoizobraževalni, kulturni in telesnokulturni center. Cilji osnovne šole postavljajo v ospredje temeljno splošno znanje za življeno, delo in samoupravljanje s posebnim poudarkom na razvoju delovnih navad učencev, njihovega odnosa do dela. Bistvena sestavina osnovne šole so tudi interne dejavnosti, pomembne pri usmerjanju otrok v poklice.

V tem šolskem letu na Gorenjskem obiskuje osnovno šolo 22.862 učencev. Vzgojnoizobraževalno dejavnost opravlja 1215 pedagoških delavcev, od katerih pa jih kar 13,3 odstotka nima primerne strokovne izobrazbe. »Podatek je na prvi pogled zaskrbljujoč,« pravi Lojze Malovrh, »ob pogiblji v vzroke pa bi odkrili, da gre za učitelje, ki si lahko in tudi morajo pridobiti izobrazbo z dokončanjem začete študijske obveznosti.« Vsebinska zasnova osnovne šole vsebuje že precej prvin celodnevne šole. Prav je, da jih razvijamo, po-

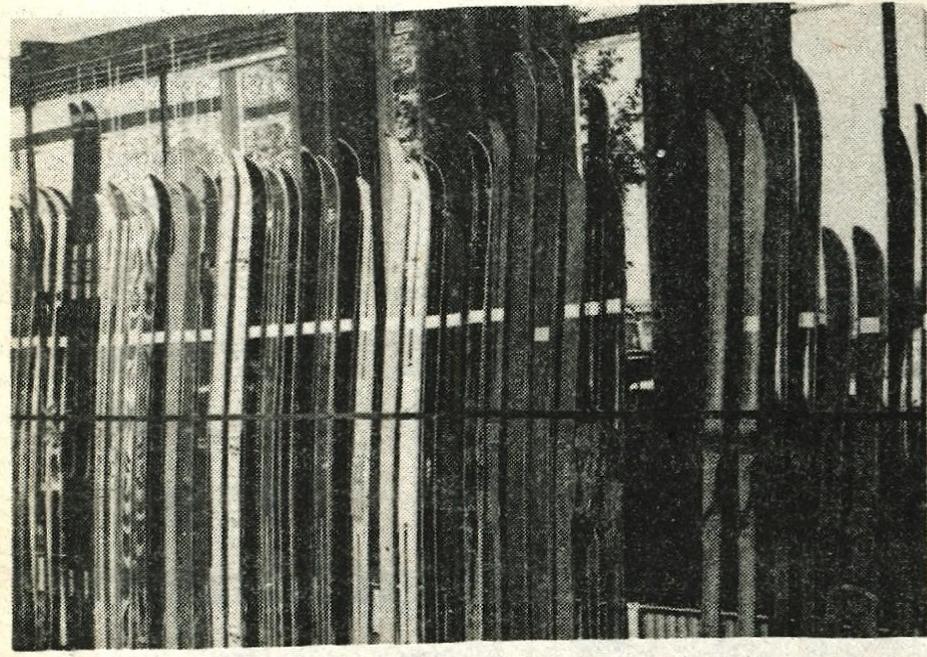
sebno še, ker so materialne možnosti za večje število oddelkov s celodnevnim poukom trenutno razmeroma skromne. Na Gorenjskem je prva prešla na celodnevno življeno in delo osnovna šola Josip Broz Tito v Predpoljah. Potem je sledilo še deset šol. Danes je v 162 oddelkih 4333 učencev oziroma skoraj 19 odstotkov vseh gorenjskih šolarjev. Daleč spredaj so z 2046 otroki Jesenčani, najslabše pa je v škofjeloški občini, kjer obiskuje celodnevno šolo le 1,4 odstotka otrok.

»Življeno in delo celodnevne osnovne šole se uveljavlja organizacijsko in pedagoško. Prednosti v primerjavi s poldnevno šolo se kažejo v oblikah in metodah dela, kot so usmerjanje učencev k samostojnemu učenju, individualizacija dela z učenci in podobno. Vidni so tudi uspehi na vzgojnem področju. Otroci postajajo bolj sproščeni, izboljšujejo se higienične navade ter medsebojni odnosi. Razen tega staršem ni več potreben neposredno pomagati otrokom pri učenju, vsi učenci imajo enake možnosti za učenje, bolj kot prej pa lahko uresničujejo tudi svoje interese. In še na nekaj ne smemo pozabiti,« je dejal Lojze Malovrh. »Celodnevna šola zahteva tesno povezanost z družbenim okoljem, ki mora sprejemati del obveznosti pri vzgoji mladine.«

H. Jelovčan

Učni in vzgojni uspehi so v celodnevni osnovni šoli neprimerno boljši kot v klasični poldnevni.

V Elanu izvozijo 80 odstotkov proizvodnje smuči predvsem na konvertibilno tržišče.

Elanove smuči v izvoz

V tovarni športnega orodja Elan v Begunjah 80 odstotkov proizvodnje smuči izvozijo – Največ na konvertibilno tržišče – Manjše povpraševanje za izdelke športa in rekreacije

Begunje – V tovarni športnega orodja Elan v Begunjah so v prvem polletju letosnjega leta čutili in beležili proizvodno podobne težave kot v vseh naših delovnih in temeljnih organizacijah. Visoka inflacija je vplivala na povečanje cen reprodukcijskega materiala, občutna je bila devalvacija dinarja in stalno so čutili, da nujni reklami, ki jo Elan potrebuje v svetu, ne morejo nameniti toliko denarja, kot bi ga želeli. Akcije s kupci smuči po svetu so bile zato precej okrnjene, zanje so namenili simbolične zneske in tudi v prihodnje nimajo velikih možnosti. Občutili so restrikcije pri uvozu, poostreno kreditno politiko in seveda manjšo kupno moč na domačem tržišču. Ugotavljajo, da se najbolj kvalitetni proizvodi še prodajajo na tržišču, povpraševanje po smučeh nižih cenovnih skupin pa upada.

Vsemu temu se mora delovna organizacija, ki zaposluje okoli tisoč delavcev, nenehno prilagajati. Proizvodnjo so zato deloma spremnili, upoštevajoč, da bodo prihodnje leto še večje težave, kajti področje proizvodnje športne opreme za rekreacijo je občutljivo področje.

Vse temeljne organizacije Elana so v prvih šestih mesecih dobro poslovale. Celotni prihodek se je povečal za 37 odstotkov, dohodek za 47 odstotkov, čisti dohodek za 52 odstotkov. Te pokazatelje pa je le težko pravilno vrednotiti, saj so bile cene višje vsaj za 46 odstotkov. Ob tem se pojavljajo vprašanja, kako ustvarjen dinar kar najbolje obrniti, saj so ukrepi večkrat kot ne kratkoročni. V Elanu so cene njihovih proizvodov povisili za 11 odstotkov pri smučih, v temeljni organizaciji plastike za 24 odstotkov in v temeljni organizaciji športno orodje za 20 odstotkov. Na tujem tržišču imajo še vedno precejšnje težave, saj je vrsta svetovnoznanih smučarskih tovarn prenehala delati, cene Elanovih proizvodov pa so na tujem precej visoke. Nabavljeni cene materiala so se pri smučeh povečale za 32 odstotkov, pri športnem orodju za 35 odstotkov in pri plastiki za 33 odstotkov. Vse težave pa jim zaenkrat rešuje povečana proizvodnja.

Tovarna športnega orodja Elan izvozi na konvertibilno tržišče za 12 milijonov 300.000 ameriških dolarjev in za 8 milijonov 500.000 dolarjev na kliničko tržišče. Od vsega izvoza predstavljajo največji delež smuči – 80 odstotkov – sledijo proizvodi iz plastike in čolni, ki pa v vsem izvozu Elana predstavljajo le manjši delež. Športnega orodja izvozijo le za 5 odstotkov, večine njihovih jadralnih letal sicer kupi inozemsko tržišče, vendar je vrednostno izvoz vendarje odvisen največ od prodaje smuč.

Pri izvozu Elan izpolnjuje vse obveznosti in uresničuje izvozni plan. Največ izvozijo jeseni in pozimi, zato je izvoz izrazito sezonskega značaja. Proizvodnjo deloma preusmerjajo in zasledujejo inozemsko tržišče, na katerem pa je opaziti, da povpraševanje zaradi gospodarskih kriz upada in pričakujejo tako imenovani ciklični »minimum« s tem, da bo naslednja leta spet večji zagon in večje povpraševanje po izdelkih za šport in rekreacijo.

V Elanu so v zadnjem obdobju zgradili skladiste, ki bo obenem služilo za montažo, odprije pa bodo še novo trgovino v Zagrebu. Ob vsem tem se seveda pripravljajo na to, da bi lahko poleg Elana zgradili nove proizvodne prostore ter tako lahko postali kar najbolj univerzalni ponudnik športne opreme pri nas. Vedo, da je le v tem, da na tržišču nastopijo kar najbolj kompletni – od izdelave tal do tribun in orodja – njihova nadaljnja, razvojno uspešna pot. Prav tako si prizadevajo, da bi na področju plastike poiskali industrijski proizvod, ki bi ga ponudili tržišču tedaj, ko bo treba zmanjšati klasični program s plovili in jadralnimi letali. Pri proizvodnji čolnov so v zadnjem času dosegli zelo dobre rezultate v povezovanju in sodelovanju z večjimi delovnimi organizacijami.

Tako kot povsed v drugih delovnih organizacijah pa ugotavljajo, da so dobavitelji domačih surovin, ki so nestalne kvalitete, večkrat v zamudi z roki in tudi samoupravno dogovarjanje se vedno ne uresničuje. Kljub problemom in težavam pa pričakujejo, da bodo proizvodni plan za letos izpolnili in tudi izvozili toliko kot so načrtovali.

D. Sedej

NA DELOVNEM MESTU

Ljudje me potrebujejo

Tržič – Medicinska sestra Marija Turk je prišla v Tržič iz Ravn na Koroškem. Prva leta je nabirala delovne izkušnje v tamkajšnjem zdravstvenem domu, ko so lansko pomlad v Bistrici odprli dom starostnikov Petra Uzarja, pa se ji je ponudila priložnost, na kakršno je že dolgo čakala.

»Delo v domu mi daje veliko več zadovoljstva kot prejšnje,« pravi sestra Pika, kot jo klicajo sodelavci in varovanci. »Nisem pisarniški tip, da bi sedela v ambulanti, izpolnjevala obrazce in tolaka dostikrat namišljene bolnike. Tu delam z ljudmi, stariji, bolnimi, ki me resnično potrebujejo, ki rabijo nego in prijateljski pogovor.«

V domu starostnikov Petra Uzarja v Bistrici pri Tržiču je zaposlen šest medicinskih sester. »Največ dela imamo seveda na negovalnem oddelku, kjer so težki, v glavnem nepokretni bolniki.

Marija Turk,
medicinska sestra

Na skrbi imamo vso osnovno nogo od umivanja do dajanja zdravil, injekcij in delitve hrane. Ob sredah tudi pomagamo zdravniku v domski ambulanti. Ne vem, zame nobeno delo ni težko ali sramotno...«

Preden so v domu zaposlili fizioterapevta, so medicinske se-

Tehniška dokumentacija za tuje in doma

Tehnični biro z Jesenic se že poldruge desetletje ukvarja s projektiranjem in konstruiranjem strojnih naprav – Njegovi delavci uspešno uresničujejo letošnji delovni načrt, predvsem pa presegajo svoje izvozne obveznosti – Ustvarjalno vzdušje v kolektivu, katerega prizadevanja in načrte v pogovoru predstavlja direktor biroja Brane Dolžan

Kakšen je dosedanji razvoj Tehničnega biroja na Jesenicah in katera je osnovna dejavnost vaše delovne organizacije?

»Naš tehnični biro, ki je nastal iz konstrukcijskega oddelka jeseniške železarne, deluje samostojno že petnajsto leto. Dobro desetletje dela v njem približno petdeset delavcev, ki se ukvarjajo z izdelavo tehničke dokumentacije. Gre za projektiranje in konstruiranje strojnih naprav predvsem za potrebe metalurške industrije, več kot deset let tudi za tuji trg.

Delavci so organizirani v domačem in inozemskem sektorju, kjer oblikujemo skupine glede na potrebe. Le-te izhajajo iz števila in vsebine naročil za konstrukterska dela pri vzdrževanju, prenovah in novih gradnjah naprav v metalurgiji in industrijski energetiki doma. Na tujem sodelujemo v projektiranju naprav zlasti za valjarse vroče in hladno oblikovane pločevine.«

Opišite naloge iz vašega letosnjega delovnega načrta in po-vejte, kako jih uresničujete!

»Za letos smo načrtovali za okrog 40 odstotkov večji obseg dela kot lani, kar naj bi nam omogočilo pridobiti približno 37 milijonov dinarjev celotnega prihodka. Od tega naj bi 60 odstotkov del opravili za tuji trg, ostalo pa za domačega. Glede na dosedanje rezultate predvidevamo, da bomo sicer visoko načrtovane naloge lahko celo presegli za okrog 13 odstotkov.«

Ko govorim o uresničevanju načrta, moram poudariti, da je posebno uspešno pri izpolnjevanju naših izvoznih obveznosti. Dejavnost za domači trg se namreč giblje v okviru načrtovane, tujini pa bomo prodali znatno več naših intelektualnih storitev, kot smo predvidevali. Za prvo polletje smo načrtovali za 780 tisoč dolarjev izvoza in ga dosegli za 843 tisoč; do konca leta bo vrednost našega izvoza dosegla približno milijon dolarjev.«

Kam sega vaše sodelovanje s tujino in kaj za vas pomeni?

»Največji tuji kupec naših uslug je vzhodnonemški kombinat SKET, sodelujemo pa tudi z avstrijskimi in zahodnonemškimi firmami. Pri metalurških projektih velikega obsega sodelujemo kot podobavljitelj opreme za večidel sveta: Evropo, Azijo, Afriko in Južno Ameriko.«

Z inozemstvom smo sklenili pogodbo o poslovno tehničnem sodelovanju do konca 1985. leta, kar je za tako malo delovno organizacijo, kot je naša, velika spodbuda pri delu. Zakup polovice naših zmogljivosti pri tujih naročnikih pomeni tudi določeno stalnost v bodoči dejavnosti. Kako bomo to pogodbo nadalje uresničevali, pa je seveda odvisno od obvez strani.«

V kolikšni meri je uspešnost pri delu odvisna od vas samih, kaj zagotavlja vaše dobre rezultate?

»Tako kot povsed je tudi za dobro delo v tehničnem biroju treba izpolniti določene zahteve. Z naložbo v izgraditev lastnih prostorov, kjer delamo od decembra lani, smo ure-

stre nosile tudi del njegovega bremenja. Marija Turk je to še posebno prevzela. Ob podpori kolektiva se je odločila za študij delovne terapije in tako bo z zimo prevezela novo dolžnost.«

»Ljudje morajo biti zaposleni,« pravi, »če hoče, da bodo v domu zadovoljni, da jum na jesen življena ne bo dolgačas. Opazila sem, da se med seboj ne poznojo dovolj. Združujejo se sicer v manjši skupini, o eni veliki družini pa bi težko govorili. Upam, da jih bomo z vedenjem delovne terapije bolj povezali in, kar je zlasti pomembno, zaposlili. Na ta način bodo dobili tudi kakšen dinar za lastne potrebe ali za skupne izlete, piknik in podobna družabna srečanja.«

Kolektiv si že od vsega začetka prizadeva, da bi bilo varovancem v domu čim lepše. Vrsto zamislili so že uspešno prenesli v praks, dobro vodenja delovna terapija pa bo, tako vsaj pričakujejo, vnesla med varovance novo zadovoljstvo. Kajti številna lepa ročna dela, ki jih nameravajo novembra razstaviti v domu, dokazujojo, da ljudje tudi v starosti nočejo držati križem rok.«

H. Jelovčan

dili prej neprimerne delovne razmere. To je osnova za normalen potek dela, saj so opravila za risalno in projektantsko desko že tako dovolj psihično naporna. Drsni delovni čas zagotavlja maksimalno storilnost in ugodno počutje zaposlenih. Motivacija za ustvarjanje je tudi na grajevanje po delu na osnovi individualne norme.

Na kratko lahko ocenim, da je med nami stalno čutiti pripadnost kolektivu in ustvarjalno vzdušje. Prav učen delovni ritem pa veliko prispeva k dobrim rezultatom.«

Vas morda pri delu ovirajo tudi kakšne težave?

»Osnovni problemi izhajajo iz razdrobljenosti našega gospodarstva, kar velja prav tako za projektivno dejavnost. Naš napredok omejuje tudi razvoj znanstvenega dela in inventivne dejavnosti, ki je pri nas mnogo počasnejši kot v svetu.«

In kakšna je uresničevanje bodogega razvoja?

»Snovanje naših razvojnih črtov je odvisno od zahtev uprednih zaostrenih gospodarskih razmerah postaja vse izrazitejša po smerljjem pristopu projektiranju domačih naprav, da bi prihodnje nujna žirija ustvarjala domači trg. Uvajanje matiziranega procesa konstrukcije bo prav gotovo povečalo možnosti izkoričanja naše dejavnosti na raznih področjih.«

Bezidejno in sliko:
Stojan Saje

Združitev kamniške in domžalske klavnice

Pripravljen je samoupravni sporazum o izločitvi točka Kamnik iz Delikatese in obrata Klavnica iz domžalskega predka ter združitvi obeh v enovito delovno organizacijo proizvodnjo mesa in mesnih izdelkov za obe občini ter za kateso

Deležati kamniške in domžalske občinske skupščine bodo v prihodnjih dneh razpravljali o predlogu samoupravnega sporazuma, ki ga bodo sklenile delovne organizacije Delikatesa iz Ljubljane, Kočna iz Kamnika in Napredek iz Domžal glede osnovanja nove delovne organizacije za proizvodnjo mesa in mesnih izdelkov. Gre za združitev kamniške in domžalske klavnice, kar je v skladu z v republike dogovorenimi usmeritvami razvoja klavniških zmogljivosti oziroma takoimenovane mreže regionalnih klavnic. Združeni klavnici, ki si bosta razdelili delo, bosta z mesom in mesnimi izdelki zalagali občini ter Delikateso iz Ljubljane.

Obe klavnici danes koljetata živino in predelujeta meso, obe sta tehnološko in sanitarno tehnično pomajkljivo opredeleni. Z osnovanjem nove delovne organizacije se bodo izognili naložbam za iste namene v Kamniku in Domžalah, gospodarna pa je seveda tudi delitev dela. Tako naj bi po samoupravnem sporazumu obrat v Kamniku usposobljen za klanje živine in promet s svežim mesom, obrat v Domžalah pa za predelavo mesa. Kamniški obrat bodo morali usposobiti za klanje 4.000 goved in 20.000 prašičev letno.

Nosilec usposobitve obrat v Domžalah bo delovna organizacija Delikatesa iz Ljubljane. Z njo občina Kamnik 4,87 milijon dinarjev, Delikatesa 2,32 milijon dinarjev in delovna organizacija Kočna 2,81 milijona dinarjev. Nosilec usposobitve obrat v Kamniku pa bo delovna organizacija Delikatesa iz Ljubljane. Z njo občina Kamnik 4,87 milijon dinarjev, Delikatesa 2,32 milijon dinarjev in delovna organizacija Kočna 2,81 milijona dinarjev.

Vsi podpisniki sporazuma sredstva združili nepovratno, torej pomeni, da bo imela nove delovne organizacije po zakonu usposobitvenih del dobre možnosti za delo.

M. Volč

Slaba oskrba povzroča izgubo

Škofja Loka – V LTH, temeljni organizaciji Zamrzovalniki, so imeli v letosnjem prvem polletju 15 milijon dinarjev izgube. V tem letu pa je bilo 6 milijonov neplačane realizacije domačih kupcev. Vzrok za izgubo je predvsem za 12 odstotkov manjša proizvodnja na načrtovane, izredni porast stroškov, saj so se cene surovin in repromaterialov dvignile v enem letu tudi za 83 odstotkov, in nereditna doba.

Da bi odpravili izgubo v LTH načrtujejo, da bodo v tozdu Zamrzovalnikov do konca leta naredili za 15 odstotkov več. Seveda ta postavka sanacijskega programa temeljni na pogoju, da bodo dobave repromaterialov redne.

Se bolj kot izguba, je vredna skrbni manjša proizvodnja. Proizvodnja zamrzovalnikov je namreč izvozno usmerjena in v LTH bi praktično lahko prodali v tujino skoraj vse, kar naredijo. V planu za letos so predvideli, da bi izvozili kar 38 odstotkov celotne proizvodnje, zaradi slabe oskrbe in s tem zaradi manjše proizvodnje pa so izvozili le 23 odstotkov proizvodnje, hkrati pa se jim je zaradi slabe kakovosti materiala, povečala poraba surovin za dobrih 20 odstotkov (izmet). Do konca leta naj bi prodali na tujje za 7 milijon dinarjev, vendar so v prvem polletju uspeli iztržiti iz uvoza le 2 milijona dinarjev.

V LTH so se, zato da bi zmanjšali uvoz, v kar največji meri preusmerili na domače surove, vendar pa, kot ugotavljajo, s tem niso veliko pridobili, ker praktično vsi proizvajajo surove zahtevajo soudeležni pri deviznih dinarjih. Tudi to je obvezovanje – takole skrbi za obvezovanje cev. Verjetno pa samo časopis ter veliki naslov je povedo o delu in življenju delovnem kolektivu...

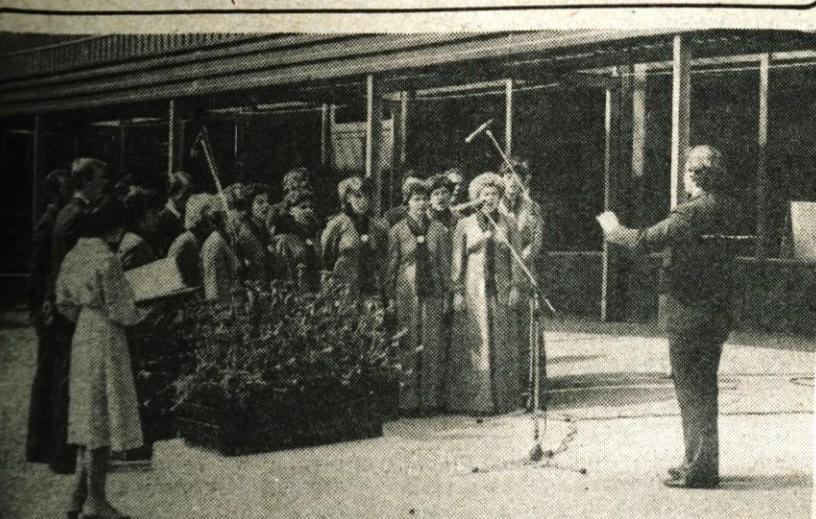
Zaključek likovne sezone na Bledu Umetnostna razpotja

Portreti, ki jih je Dušan Premrl razstavljal na Bledu, so rezultat slikarjevega načrtnega študija oblikovanja portreta v evropskem slikarstvu od renesanse do ekspressionizma. Pri tem ugotavljamo, da so portreti, ki spominjajo na renesančni način portretnega upodabljanja, med razstavljenimi deli najbolj številni. Povedano si lahko razlagamo iz slikarjeve nagnjenosti do čistih in enostavnih oblik in barv in iz njegove že v mladih letih prisotne ljubezni do risbe, ki je imela prav v zgodnjem renesančnem slikarstvu zelo pomembno vlogo. Tem portretom stojijo ob strani drugačni, taki, ki imajo slikovit značaj. Barva ni kot pri renesančnih portretnih upodobitvah lokalno omejena, temveč razpršena po slikarski ploskvi, ostri obrisi izginjajo, telesa, oziroma obrazi so grajeni iz barvnih lis.

Stoletja so sicer v Premrljem slikarstvu zapustila marsikatero sled, duh dobe pa se je spremenil in z njim tudi umetnik, ki je stare oblike prežel z novo vsebinou.

Povezava umetniškega predmeta z okoljem je ena osnovnih značilnosti likovnih prizadovanj razstavljalca plastičnih objektov v parku pred Festivalno dvorano, akademškega slikarja Vinka Tuška. Sodobni likovni objekt je brez življenja in nima stika s svojim ambientom: z naravo, arhitekturo, z ljudmi, ki hodijo mimo, ga ogledujejo, ga sprejemajo ali zavračajo. Predmet sega v njihovo zavest, ni več nekaj, česar sploh ne opazimo, ni več namenjen le izbrancem, temveč vsem, ki kakorkoli prihajajo z njim v dotik. Žato so barve objektov, s katerimi se Vinko Tušek predstavlja na razstavi, ali bolje v ambientu, izredno žive, oblike nenavadne, take, ki se ločijo od okolja in vzbujajo pozornost mimoidočega. Pogosta brezdušnost sodobnega človeka do likovnih stvaritev, ki v množici drugih interesov pozablja na umetnost, je mnoge ustvarjalce privedla do iskanja takih likovnih rešitev, ki so podobno kot večina sodobnih komunikativnih sredstev optra na dinamičnost izraza, pa naj se ta javlja z napadalno močjo barve, gibanja ali tonov. Zato se ne smemo čuditi, če v sodobnem svetu umetnost velikokrat ni več sramežljiva, tiha spremljevalka življenja, temveč se javlja s fanfarami, ne umika se več v tišino parkov ali odmaknjene arhitektur, temveč se pojavlja na najbolj prometnih krajih in v najrazličnejših preoblekah. Umetnik se ne more odreči svoji nalogi biti spremljevalec človeku, ga osveščati in poglabljati njegov pogled na svet. Toda čim manj odzivno je to hotenje, tem bolj premisljene morajo biti metode njegove uveljavitve. Prav iz teh vzrokov je delo Vinka Tuška še posebej pomembno in spodbudno.

Cene Avguštin

Okvir kulturne sekcije v Iskri Železnikih deluje tudi pevski zbor. Vodi ga Tone Čufar. Pripravili so že vrsto nastopov. Foto: L. B.

Kulturni koledar

JESENICE — Amatersko gledališče Tone Čufar z Jesenic bo drevi ob 19.30 za abonma in za izven uprizorilo delo Paula Zindla: **Vpliv gama žarkov na rast rumenih marjetic**. Režija in scena sta delo Bojana Čebulja. Jeseniški gledališčniki bodo predstavo ponovili v soboto, 19. septembra ob 19.30 za abonma in za izven ter v nedeljo, 20. septembra prav tako ob 19.30 za izven.

RADOVLJICA — V Šivčevi hiši bo do 29. septembra odprt razstava del akademškega kiparja Staneta Kolmana iz Begunj. Razstavo si lahko ogledate vsak dan od 10. do 12. in od 15. do 17. ure.

KRANJ — V Prešernovi hiši razstavlja svoja dela slikar Milan Merhar, v kletnem razstavnišču pa si lahko ogledate razstavo fotografij Jaka Jeraša. V galeriji Mestne hiše je na ogled razstava slik Franca Vozla, v Stebrični dvorani in v Mali galeriji Mestne hiše pa se predstavlja slikarka Alenka Khamplič. Na Titovem trgu, na prehodu v Tavčarjevo ulico, je odprta stalna zbirka **Kulturno-zgodovinski spomenik Kraja**. Razstave so tako kot stalne muzejske zbirke odprte vsak dan od 10. do 12. ure in od 17. do 19. ure, ob sobotah in nedeljah od 10. do 12. ure, ob pondeljkih in sobotah.

V Lekrini avli na Laborah je odprta razstava del Ljubia Kozica iz Kranja, člana društva likovnih samorastnikov pri ZKO Škofja Loka. Razstava sudi v okvir kulturnega sodelovanja med kolektivoma Iskre iz Kranja in LTH iz Škofje Loke, kjer je Kozic zaposlen.

ŠKOFJA LOKA — V galeriji na leskem gradu je odprta razstava **Partizanska grafika**, risbe in akvareli. Ogledate si jo lahko do 5. oktobra, med tednom razen ponedeljka od 10. do 17. ure, ob sobotah in nedeljah pa od 9. do 17. ure.

ZIRI — Radio Ziri bo v nedeljo, 20. septembra ob 18. uri v dvorani DPD Svoboda pripravil **prvo revijo amaterskih plesnih orkestrov Slovenije**. Sodelovali bodo: orkester KUD Stefan Kovač iz Murske Sobote pod vodstvom Ernesta Lukača, Idrijski plesni orkester iz Idrije pod vodstvom Julijana Vidmarja in plesni orkester Žabe iz Celja pod vodstvom Franceta Kapusa. Na reviji bodo sodelovali tudi naši znani pevci zabavne glasbe: Dinka Haberl, Breda Kodela in Jože Završnik.

LJUBLJANA — V Prešernovi dvorani Slovenske akademije znanosti in umetnosti na Novem trgu 4 v Ljubljani si lahko ogledate razstavo, ki je posvečena **30-letnici smrti Louisa Adamiča**. Predstavitev pisateljevega življenja in dela sta pripravili Narodna in univerzitetna knjižnica in Slovenska akademija znanosti in umetnosti.

V prostorih Iskrinega poslovnega centra na Trgu revolucije 3 v Ljubljani si lahko ogledate razstavo risb Nives Kavurič.

SENTPRIMOŽ V PODJUNI — Slovenska prosvetna zveza iz Celovca bo v nedeljo, 20. septembra ob 14.30 v kulturnem domu Danica v Šentprimoru v Podjuni pripravila mladinsko revijo **Pokaži, kaj znaš**. Sodelovali bodo mladi pevci, recitatorji in glasbeniki.

SEVNICA — Člani dramske in folklorne skupine DPD **Svoboda Rudi Jedretič** iz Ribnega bodo v soboto, 19. septembra gostovali v Sevnici in Boštjanu. Pionirska in odrasla folklorna skupina se bosta najprej predstavili v sevnški tovarni Lisca, zvečer pa bodo člani dramske skupine v Boštjanu uprizorili Tri šale Čehova, nakar bosta nastopila še obe folklorni skupini. Člani kulturnega društva iz Ribnega bodo tako vrnili obisk folklorni skupini iz Boštjanu, ki je v Ribnem gostovala junija letos.

Razpadajoči priči tržiške zgodovine

Strešne razpoke na cerkvi sv. Jurija delajo škodo petsto let staremu gotovemu stropu, edinstvenemu pri nas, vedno hitreje pa izginjajo tudi zidovi gradu Altgutenberg nad Bistrico — Zaščita spomenikov, ki sodita med najdragocenejše v tržiški občini, je nujna

Tržič — Nad Bistrico je že 1156. leta kraljeval grad Gutenberg, ki ga imenuje ljudska priponedba Hudi grad, domnevno bivališče roparskih vitezov. Najstarejši znani lastniki so bili briksenški škofje, za njimi pa vitezi Guttenberški, ministeriali andeški grofov, omenjeni sredi 12. stoletja. Po letu 1400 so postali gospodarji gradu Lambergi. Tu je bil rojen prvi ljubljanski škof Ziga Lamberg. Koncem 15. stoletja si je ob ženitvi s Katarino Lambergovo pridobil grad Jurij Winkler.

Bržkone je potres 1511. leta poškodoval grad tako močno, da so lastniki Winklerji, znani tudi po svojih pravdah s kmeti in tržani, grad zapustili in se preselili v Tržič. Ime Gutenberg so Mabergi, lastniki Kamna, 1557. leta prenesli na grad Glanz ob vznožju Dobrče, »da bi se ohranilo vsaj ime gradu, iz katerega so izšli«. Grad nad Bistrico pa so od tedaj začeli imenovati Altgutenberg ali Stari Gutenberg.

Slika opuščenega gradu, ki nam jo je ohranil Walvasor, kaže obsežno grajsko ploščad, ki jo obroblja visok zid s streljnimi nastavki. Sredi grajskega dvorišča se izza obzidja kaže obris večjega arhitekturnega objekta, morda ostanek prvotnega stolpa, stolpega gradu, iz katerega se je razvilo kasnejše grajsko poslopje.

Na kopasti vzpetini jugozahodno od grajskih razvalin stoji cerkev sv. Jurija, ki je bila sestavni del guttenberške gospoščine. Nastala je v času pozne gotike ter ima rebrasto obokan prezbiterij in z motivi krogovičja dekorativno poslikan leseni strop v ladji z začetka 16. stoletja. Ta sodi med najstarejše in najbolje ohranjene pri nas in ga je še nekaj let nazaj zakrival renesančni strop iz leta 1698, ki je zdaj v cerkvi sv. Josipa nad Tržičem. Nekoliko mlajše so prav tako v naših časih odkrite gotske freske na slavoločni steni, ki jih pripisujemo Jerneju iz Loke.

S tem, morda nekoliko predolgim, uvodom, ki sem ga posnela iz knjižice Tržič in okolica avtorja Cenete Avguština, sem želela opozoriti predvsem na kulturno in zgodovinsko vrednost, ki ju grad Altgutenberg in cerkev sv. Jurija predstavlja za zdaj živeča Tržičana in navsezadnje tudi za širšo javnost.

Oba spomenika je namreč močno načel z občasno. Cerkveni stolp je zaradi miniranja v bližnjem peskokopu, delno mogoče tudi zaradi potresa, tako razpokan, da je restavrirani gotski strop ponovno poškodovan. Ogroženo je tudi obzidje Altgutenga. Zidovi razpadajo, krušijo se — zaradi gosto posejanih dreves okrog njega še hitreje — in sprav-

Cerkve sv. Jerneja nad Bistrico — Foto: H. J.

ljajo v nevarnost priložnostne obiskovalce, predvsem pa otroke, ki se igrajo med starodavnimi ostalimi.

Z namenom, da dragocena spomenika tržiške zgodovine vendarle ne bi do kraja razpadla, je predsednik sveta krajevne skupnosti Bistrica Jakob Stabuc sklical sestanek in nanj povabil »vse zainteresirane«. Osnovni zaključek razgovora je bil: delavci Zavoda za spomeniško varstvo iz kranja bodo pripravili program obnove objektov, ki ga bodo nato treba ovrednotiti in — iskati denar. O virih je zdaj še preuranjeno govoriti. Tržička kulturna skupnost najmanj do 1985. leta denarja ne bo imela, obnova pa bo nujna že prihodnje leto.

Cerkve in grad vsekakor nista pomembna samo za bistrško krajevno skupnost. Sodita med najdragocenejše spomenike v vsej tržiški občini. Zato je nujno reševanje stvar vseh Tržičanov, menijo v Bistrici in poudarjajo, da bi bil atrij grajskega obzidja kot nalašč za različne družabne prireditve, oba objekta pa po zaščiti privlačna turistična točka. Posebno še, ker mimo nje pelje pot slovenske planinske transverzale.

H. Jelovčan

Bogata gledališka sezona

V amaterskem gledališču Tone Čufar na Jesenicah se pripravljajo na letošnjo gledališko sezono — Več gostovanj domačih gledališč in abonmaške predstave

Jesenice — Amatersko gledališče Tone Čufar na Jesenicah se temeljito pripravlja na letošnjo gledališko sezono. Domača igralska skupina bo predstavila štiri dela, izven abonma pa pripravlja dve predstavi pretekle sezone in za noveletne dni mladinsko igro. Repertoar vsebuje še pet predstav gostujočih gledališč ter izven abonma več drugih gostovanj.

Oktobra bo na sporednu komediski večer, sestavljen iz dveh enodejank ruskega pisa in dramatika Antona Pavloviča Čehova, ki ga doslej na Jesenicah še niso uprizorjali. Režiser Čehovega **Medveda** in **Snubača** bo Miran Kenda. V drugi polovici novembra se ljubiteljem gledališča obeta komedija hrvaškega dramatika Iva Brešana **Smrt predsednika hišnega sveta**, zgodba iz naše vsakdanosti, sestavljena iz predstav o človeških slabostih v družbi. V drugi polovici januarja bo na održi gledališča Ibsenova drama **Strahovi**, drama o izgubljenih mladostnih iluzijah, delo, ki velja za eno izmed temeljnih del svetovne dramatike. Sezono bodo sklenili z delom slovenskega pesnika in dramatika Gregorja Strniša **Samorog**, ki jo poznavalcu uvrščajo med najboljše slovenske drame, kar jih je bilo napisanih po osvoboditvi. Premiera bo predvidoma aprila prihodnje leta.

Izven abonma se bodo predstavili še z delom Paula Zindla: **Vpliv gama žarkov na rast rumenih marjetic** in z dramo **Jakob Ruda** Ivana Cankarja. To je drama, ki je doživelja pri kritiki in občinstvu izjemno dober sprejem.

Gostovala gledališča prihajajo na Jesenicu z monodramo **Jacera**, s

satirično komedijo **Emigrant** Prešernovega gledališča, gledališče iz Nove Gorice se bo predstavilo z dramo **Zakladi gospe Berte**, Mladinsko gledališče iz Ljubljane s komedijo **Namislen bolnik** in kranjsko gledališče s komedijo **Glavnik**. Izven abonma se dogovarjajo za gostovanja Amaterskog pozorišta iz Valjeva, Pozorišta na točkovima iz Beograda, ki ga vodi znani pisec komedij Radivoje Lola Djukić in za gostovanja šestih najboljših amaterskih predstav v tekoči sezoni v okviru 25. jubilejnega srečanja gledališč skupin Slovenije, maja prihodnjega leta.

Amatersko gledališče Tone Čufar nudi abonmaški odkup štirih iger domače igralske skupine in monodrama Jacera ter štiri gostovanja drugih gledališč. Cena abonma za šest predstav z 20-odstotnim popustom znaša 240 dinarjev. Abonma velja za satiri domače igre, monodrama in eno predstavo tujega gledališča.

D. Sedej

Pisateljica Berta Golob je v knjigi »Sovražim vas« zbrala prgišče pretresljivih črtic, s katerimi razkriva stisko mladih fantov in deklet, ki jih je življenje pahnilo pod streho vzgajališča v Predvoru.

Tugo

Drugačno ime mu ne bi pristajalo. Prav nič veselega ni bilo na tem fantu. Gube so se mu razvlekle po vsem obrazu. Bilo jih je veliko. Bile so že globoke.

K nam je prišel iz nekega drugega zavoda. Sprva sploh ni govoril. Potem je lajal. Kasneje mu je ušla kaka človeška beseda. Pisal je nečitljivo, kolikor je sploh pisal. Tiste zvijugane črke so bile natanko take kot njegov obraz: žalostne. Drug za drugim smo izgubljali potrjenje nad njegovimi zvezki. Nad nim.

Počasi se je zlevil, izmotal iz oklepa in spregovoril. Začel je celo tekmovati. Uspeval je. Pokopal ga je zemljepis, tako da mu ni bilo treba sprememljati imena. Ostal je Tugo.

Imel je premožne starše. Mati je uživala tablete, da bi lahko rodila Žarka, ko je bil on že na poti. Zato so otrokovi udje ostali skrivenčeni. Ročka ni mogla ubogati svinčnika, noge so mlahavo klecale in iskale desno stran ceste.

Prišla je nova grenkoba: poklic. Vtaknili so ga v trgovsko šolo. Le take, bolj velike reči bi lahko prekladal z nerodnimi rokami, so rekli. Tugo je bil rad finomehanik. Nemogoče. Kako bi mu drobcene stvari ostale.

Povrnili so je v svoj oklep. Opustili je človeško govorico. Umolknili je. Ko sva se pred kratkim srečala, se je majčkeno nasmehnil, črte na obrazu pa so ostale. Dolg, suh in bleš se je pomikal po Resljevi. Ni

Rado Mužan

Prometni zamaški načenjajo staro Loko

Škofja Loka — V četrtek zvečer, 10. septembra, se je dvajset minut pred enajsto iz tovornjaka prevrnil nepravilno naložen bager. Prevrnil se je na hišo št. 19 na Poljanski cesti v Škofji Luki in dobesedno priletel v sobe. Sreča v nesreči je bila, da je lastnik nekaj minut pred tem odšel spati drugo sobo in da tedaj ni tam, tako kot navadno, spal otrok. Tako je nezgoda imela le gmotne posledice.

To je skop posnetek dogodka, ki je ponovno opozoril na nevzdržne prometne razmere v starem mestnem jedru Škofje Loke. Najteže točke bi lahko označili takole: cesta za Poljansko dolino od Petrola, po Spodnjem trgu, Grabnu in Poljanski cesti; del ceste za Selško dolino od Petrola do Trnja; avtobusna postaja; križišče pri Petrolu; povezava za Ljubljano in Kranj.

Najbolj pereč je promet za Poljansko dolino, ko poteka skozi staro mestno jedro. Po podatkih prometnega štetja v letu 1977 je znašal poprečni letni promet v Žmincu 2.400

vozil dnevno. Vsa ta vozila so se prijavila po Poljanski cesti, torej skozi stari del Škofje Loke. Njim lahko dodamo še vozila iz mesta, bližnje okolice ter vozila iz kranja in Ljubljane. Letno se promet povečuje približno s faktorjem 1,4. Takšen promet s stresljavi, ropotom in izpušnimi plini uničuje staro mestno jedro, ogroža življenje prebivalcev in udeležencev v prometu, življenjske razmere v tem delu mesta so zelo težke.

Veliko bolje tudi ni s prometom v Selško dolino. Leta 1977 so na števem mestu na Bukovici našeli dnevno 1900 vozil. Vsa so šla skozi

Brez urejenega prometa, ko naj bi za vozila zaprli tudi Spodnji trg in Graben, bo revitalizacija starega dela Škofje Loke težko dosegljala cilj in namen.

Zbor delavcev v Potniškem prometu

Z boljšo organizacijo do višjega dohodka

V Alpetourovem tozdu Potniški promet so se pretekli četrtek zbrali delavci na zboru in se dogovorili, kako izboljšati poslovanje.

Kranj — Pretekli četrtek so se zbrali na Primskovem na zboru delavcev zapošleni v TOZD Potniški promet pri Alpetouru. Povod za sklic zebra delavcev, sklicali ga je osnovna organizacija sindikata, je bil polletni poslovni rezultat in izplačila osebnih dohodkov. Razen večine delavcev omenjenega tozda so se zebra delavcev udeležili tudi vodilni delavci sozda in delovne organizacije, občinski pravobranilec samoupravljanja in predstavniki občinske konference ZKS. Razprava je bila v največji meri posvečena dvema vprašanjema: zakaj je rast dohodka osebnih dohodkov tako nizka.

V prvem polletju so sicer v Potniškem prometu dosegli za 35 odstotkov več prihodka kot lani v enakem času, vendar so se stroški toliko povečali, da je dohodek porastel kar maj 11 odstotkov. Največ je k visokemu porastu stroškov prispevala nafta, ki v ceni predstavlja kar 32 odstotkov, in povečani stroški vzdrževanja, ki so v ceni storitev zastopani z 25 odstotki. Vse to so stroški, na katere v temeljni organizaciji praktično ne morejo vplivati.

Po prečni osebni dohodki pa so v prvem polletju porasli za 18,8 odstotka, kar je precej več od rasti dohodka.

Na zboru so se dogovorili, da si bodo prav vsi delavci prizadevali, da bi do konca leta zmanjšali poslovne stroške vsaj za dva odstotka. To bodo skušali doseči s selekcijo linij. Stroški prevoza bodo zmanjšali tam, kjer izkuščkom ne pokrivajo stroškov. Dogovorili so se, da bodo izpeljali reorganizacijo tehnologije dela znotraj temeljne organizacije. Zaradi pododelovanj razmer iz preteklosti je ponekod delo razdrobljeno in to bodo skušali sedaj odpraviti. S tem bodo izboljšali tudi delovne razmere, saj se sedaj dogaja, da so

delavci tudi do 400 ur od doma, da lahko opravijo svojo delovno obveznost 182 delovnih ur. To bodo naredili tako, da se bodo o razporavki avtobusnih linij dogovorili s sorodnimi delovnimi organizacijami, ki delajo na tem področju.

Stroške povečujejo in s tem manjša dohodek tudi problem koničnega prometa. Konice se pojavljajo zlasti zjutraj in po 14. uri in tedaj mora Alpetour zagotoviti prevoze za vse, dopoldne pa tudi do 45 odstotkov avtobusov stoji in čaka za eno ali dve vožnji po 14. uri. Delavci zato izgubijo izredno veliko časa, ko čakajo na linijo oziroma pri prihajanju na delo. Razen tega pa so mnogi vso sezono zaposleni tudi ob sobotah in nedeljah.

Prav zaradi čakalnih ur so delavci na zboru predlagali, da bi pripravili nov pravilnik o nagrajevanju. Menili so, da so dohodek za efektivne ure, ki jih prebijejo na delu, v redu in da tudi glede na višino rasti dohodka temeljne organizacije ne morejo pričakovati bistvenih povišanj. Menijo pa, da je nujno potrebno najprej pregledati, kako bi se dalo zmanjšati tako imenovane čakalne ure in razdrobljeni delovni čas, potem pa se dogovoriti, kako za ta čas šoferje primočno nagraditi.

V torek, 15. septembra, je problematiko potniškega in tudi tovornega prometa obravnavala problemska konferenca ZK, ki so jo sklicali na ravni delovne organizacije Promet. Podprtji so sklepe zebra delavcev Potniški promet in sprejeli sklepe in stališča za delo osnovnih organizacij ZK pri odpravljanju vzrokov omejenih težav in odgovornost za uresničevanje na zboru sprejetih sklepov. Hkrati pa so se dogovorili, da bodo vse probleme skušali reševati v koordinaciji med vsemi tozdi v delovni organizaciji.

L. Bogataj

mesto. Tem lahko prištejemo še vozila iz Podlubnika. Staro Loko in druge bližnje okolice, iz česar se vidi, da je promet na tem predelu že gostejši. Tu so posebno ogroženi predvsem šolobvezni otroci.

Na tem delu ceste je tudi avtobusna postaja. Leta 1956 je bila poprečna dnevna frekvenco potnikov 1960. Na postaji so postajalička za štiri avtobuse hkrati, grajena pa je bila za največ 2.000 potnikov dnevno. Danes gre skozi avtobusno postajo poprečno 9.700 potnikov dnevno in 65 avtobusov, ki opravijo poprečno 199 voženj. Postaja že ovira in utesnjuje promet za Podlubnik, Staro Loko, Selško dolino in obratno. Postaja in avtobusni promet sta pravi prometni zamašek na edinem ozkem prehodu iz starega v novi del mesta. Trenutno je nujna rekonstrukcija postaje in njena razbremeneitev na račun železnice in parkirnih površin, istočasno pa je nujna razbremenitev prometa na delu ceste Petrol-Trnje. Čimprej bo potrebno razmišljati o novi lokaciji avtobusne postaje, ki pa je odvisna od ureditve mestnega in obvoznega prometa.

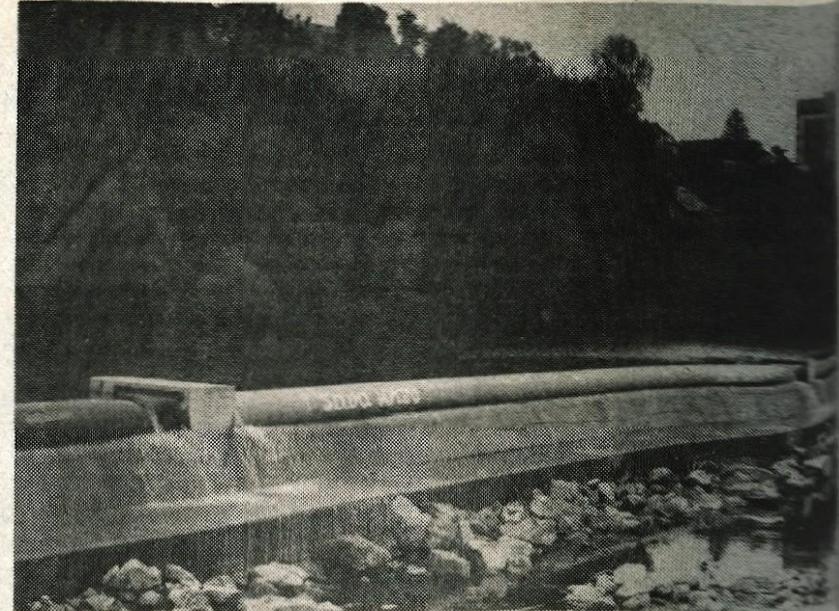
Krizišče pri Petrolu je naslednji prometni zamašek in je hkrati nepravilno urejeno in nevarno. Vsa vozila iz Poljanske in Selške doline, iz mesta in bližnje okolice, iz Kranja in Ljubljane v mesto, Poljansko in Selško dolino, gredo prek tega križišča. V vsakem primeru bi bila nujna takojšnja rekonstrukcija, ki niti ne bi zahtevala prevelikih stroškov, s kompleksno rešitvijo prometa pa ga je potrebno čim bolj razbremeniti.

Tudi povezave za Kranj, predvsem pa za Ljubljano, niso dobre. Leta 1977 so na števem mestu na Godešču našeli dnevno v poprečju 4.200 vozil dnevno, pri Sv. Duhu, na cesti proti Kranju pa 5.500 vozil. Danes je promet še gostejši.

Če se torej vrnemo na izhodišče, na problematiko prometa v Škofji Luki, vidimo, da nikakor ni problem le promet za Poljansko dolino, temveč je potrebno v zvezi z njo kar najbolje rešiti tudi druge prometne probleme v vsem mestu. Ne gre torej za nobeno »uransko cesto«. Povezava glavnih prometnic z novim rudnikom urana samo naključno in s širšo družbeno pomočjo rešuje akuten in star problem Škofje Loke. Koliko bo rudnik udeležen v prometu, je razvidno iz naslednjih števil: dnevno bo potrebno okoli 50 ton žveplene kisline, 10 ton naftne, 12 ton živega apna, 0,6 tone netrijevega klorata, 0,5 tone ostalih kemikalij, 0,9 tone eksploziva. Večino teh surovin naj bi dovažali enkrat tedensko oziroma mesečno. Uranov koncentrat naj bi dovažali iz rudnika v 25-tonskih kontejnerjih, po predvidevanjih enkrat mesečno.

Nova obvoznica za Škofje Loko je že predvidena in naj bi jo zgradili potem, ko bo zgrajena cesta po Poljanski dolini, čeprav gostota prometa in prometni problemi kažejo, da bi bilo racionalnejše in bolje graditi v obratni smeri. Vendar je bilo pri urejanju prometa skozi Škofje Loko oziroma obvoznice že toliko zamulenega, da je vrstni red tak, kot je. Vsekakor pa bo nujno potrebno ob gradnji obvoznice hkrati menjati prometne probleme v mestu in sicer tako, da bodo rešitve omogočale normalne tokove prebivalstva, turistov in tudi tovora v mesto, na Trato, v industrijski bazen in okolico. Predvsem pa bo potrebno tako kot na Mestnem trgu izločiti promet iz Spodnjega trga in Grabna, ker se bo le tako lahko zavarovalo staro mesto jedro. Le tako bo načrt revitalizacije starega dela Škofje Loke uspešen in se bo lahko mesto uspobilo za zgodovinske, kulturne in turistične namene.

L. Bogataj

Savin gumijasti jez že uravnava nivo vode na jezu kranjske elektrarne.

V Savi izdelali gumijasti jez

Iz posebnega kavčuka in močne tkanine so v Savini tovorni kemičnih izdelkov izdelali petdeset metrov dolg gumijasti jez, ki je pri nas novost — Namestili so ga na jezu kranjske elektrarne — Njegova prednost je enostavna uporaba in nenost

lesene deske, s katerimi so uravnavali nivo vode.

Edina slaba stran gumijastega jeza je sploh lahko tako redke — je možnost poškodbe, saj vodne neurjih nosi s seboj veje, dve. Toda popravilo je kaj enostavno. Gumijasto plast je moč zlepiti.

Zivilenska doba gumijastega jeza je petnajst do dvajset let. Strokovnjaki bodo jez, ki so ga ustavili ob kranjski elektrarni, saj je to njihov prvi izdelek. Izkušen seveda Savin podobnih izdelkih ne manjka, saj znani njeni rezervoarji za vodo druge tekočine. Tako imajo tri litrski rezervoar za vodo že tri izpostavljenega vsem vremenskim razmerah in gumijasta plast, ki nima nobene razpoke. Omogoča velja še en Savin delovni Nedavno so izdelali »jeguljo«, so poimenovali 250 tisoč rezervoar za vodo, s katerim ladje prevažale pitno vodo na dranske otroke.

Kavčuk in tkanino za izdelavo gumijastega jeza so morali izvesti. Ce pri posebnem kavčku ni možnosti pa bi sintetično tkanino izdelovali tudi doma. Zanimav je pokazala karlovska tekstilna varna.

Savin gumijasti jez je prvi stni objekt v Jugoslaviji. Prva novost torej. V Savi so toresovske osovjene nove tehnologije, ki v Srbiji bi potrebovali okrog takšnih jezov, jezovi na Krki predajo in kličejo po obnovi in lahko načrtev. Gumijasti jez je na celo dobro izkazali tudi pred poplavami, saj jih je moralo napolniti. Možnosti za prenos Savinih gumijastih jezov je veliko.

M. Volk

Tri leta je gumijasti rezervoar za vodo že izpostavljen dežju in soncu. Razpoložljivo je nima še prav nobene.

VINKO NOVAK dela v kranjski elektrarni že dvajset let. Naporno je bilo nekdaj delo na jezu in kako enostavno je danes nam je povedal:

»Jez je bil nekdaj leseni deskami, ki smo jih zatiskali v količke, in tako smo sponzorovali vodo. Ob nalinah, največkrat bilo to ponoči, smo s čolnom in škornjih do ramen bredli vodo ob jezu tja do Tiskanine, pobrali plohe, da se je voda pravala čez jez, sicer bi poplavili Tiskanino, Stružovo. Ob neurjih je nosila s seboj dreve. Tedaj je bilo načrtev, da zdrobi deski, da je drevo zagotvilo srednji jek, pa smo v vodi nemočni čakali, da bo Nekoč je sodelavca vrglo jez. Zdaj, odkar imamo nova gumijaste jezove, je vse drugo. S pritiskom na gumb uravnava nivo vode.«

Francoski spomini na partizanske dni

Na obisku na Bledu je bilo trideset Francozov, ki so zadnje mesece minule vojne preživeli med partizani Vojkove in Gradnikove brigade – Presenečeni nad gostoljubnostjo

Bled – V blejskem hotelu Park so se te dni mudili na letnem odibihu Francozi s svojimi družinami, ki niso bili »navadni« tuji gostje. S Slovenijo in Jugoslavijo jih povezujejo in spominjajo težka zadnja leta minule vojne, ko so delali v vojnem nemškem ujetništvu na Jesenicah in na Ljubljenu, dokler jih niso osvobodili partizani.

Med tridesetimi Francozi, ki so večinoma prvič obiskali Slovenijo po vojni, je bilo največ tistih nekdajnih borcev, ki so bili najprej v taboriku Podmežakli na Jesenicah, julija 1944 pa so jih 83 odpeljali partizani. Zadnje mesece vojne so preživeli v Vojkovi brigadi in potem v Gradnikovi brigadi, z Dolensko pa so se z avionom odpeljali v Črno Baro v odtok domov v Francijo. Nekaj časa so morali preživeti tudi v delovnem taborišču na Ljubljenu kot delovni deportiranci, tedaj, ko so se začela prva pripravljalna dela pri gradnji predora na avstrijski strani.

Nekdajni francoški borci so bili izredno navdušeni in presenečeni nad topilim sprejemom, ki so ga doživeli v Sloveniji in na Gorenjskem. Dejali so, da so kraji izredno lepo urejeni, ljudje prijazni in gostoljubni, ogledali pa so si med drugim tudi jesenisko Železarno in seveda Bled in Bohinj. V Ljubljani so se pogovarjali in spet srečali s partizansko zdravnico dr. Pavla in obiskali bolnico Franjo.

Gospod Pierre Desmoulins je bil že večkrat v Sloveniji in tako kot nekateri njegovi soborci je bil za vojne zasluge tudi odlikovan z medaljo za hrabrost. Bil je dvakrat ranjen, dr. Pavla mu je operirala oko in še zdaj se spominja tistih težkih dni. Francoski borec z najvišjim

odlikovanjem gospod Louisien Breillard pa je takole dejal:

»V tistih težkih časih smo velikih prehodili okoli Idrije in Črnega vrha. Ranjen sem bil v nogu, zdravili so me kakor so le mogli po partizanskih bolnicah. Zime so bile hude in posimi leta 1944 so mi zmrzali prsti na nogah in morali so me operirati. Zdaj, ko sem spet obiskal te kraje, sem jih na novo spomnil – okoličja prav gotovo ne bi več prepoznal, v sami partizanski bolnici Franji pa sem lahko pokazal posteljo, kjer sem se zdravil. Notranjost mi bo za vedno ostala v spominu kot mi bodo za vedno ostali v spominu tisti težki vojni dnevi, ko smo si z jugoslovanskimi partizani delili vse, kar smo imeli.«

Gospod Georges Sceti: »Predvsem smo težko obdobje v Sloveniji ob koncu vojne. Zime so bile hude, hodili smo le ponositi, a kljub pomankanju in večkrat nevrdrskih razmerah smo imeli vsi skupaj dovolj morale in zavesti. Krajev nismo pozvali, hude težave so bile v začetku z jeskom in tudi s hrano, a počasi smo se privadili.«

Na Ljubljano smo delovni deportiranci kopali pri inigradnji predora na avstrijski strani. Večnam smo hodili čez prelaz na avstrijsko stran in si prispevali, da bi dobili stik z našimi ljudmi.«

s Francozi, ki so bili v ujetništvu kot politični ujetniki. Večkrat se nam je posrečilo, da smo izmenjali sporečila tako, da smo na takih listeh pod kamen in tako nekako le sporočili domačim, da smo še živi.

Vsi skupaj pa bi radi povedali, da smo se v tej dedeli, ki si je priborila svojo svobodo v številnih žrtvah in prelivjanju krvi, izredno lepo potutili in se zaključujemo sa zares priesrečen in topel sprejem vsem, s katerimi smo se spet ali na novo srečali.«

Nekdajni francoški borci, ki imajo za svoje zasluge vojna priznanja in odlikovanja, skrbno hranijo vsak najmanjši kočček papirja, ki jih spominja na njihova leta v Sloveniji. Na orumenelem listu papirja gospoda Louisiena Breilla se še vidi, kako skrbno je v partizanski bolnici Franji na Primorskem zapisoval slovenske glagole ali besede, ki jih je potreboval za vsakdanje sporazumevanje z bolničarji, zdravniki ali partizani. Svoje spomine imajo Albert Chenavier, Gabriel Thermoz in drugi, ki nikdar ne bodo pozabili svojih sotovarišev, ki se v domovino nikdar niso več vrnili. Tako sta padla prijatelja in soborce Bongiovanni Cossus in Robert Condamine, strahote Dachau pa so moralni preživljati številni francoški borci. Nikdar pa ne more utoniti v pozabo tovarištvo, prijateljstvo in nesrečna pomoč med francoškimi borci, našimi partizani, aktivisti in prebivalstvom, ki je živel v delalo za svobodo ...«

D. Sedej

Avseniki v Žireh in na Bledu

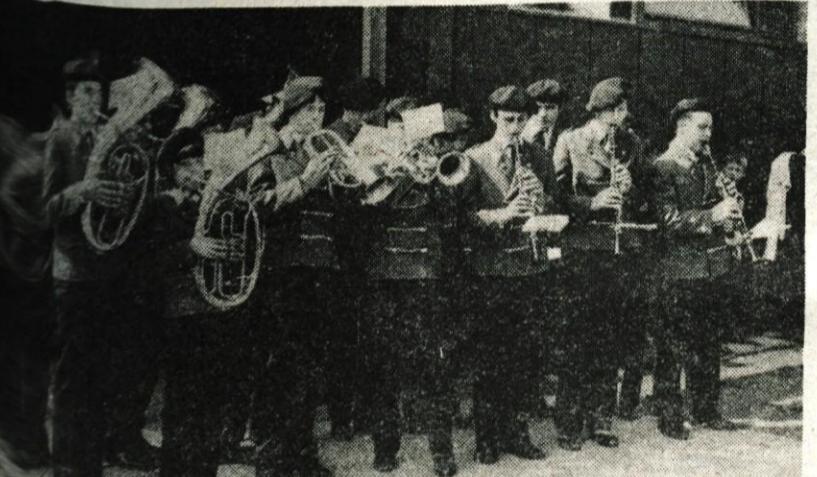
Sembra so člani ansambla Avsenikov po poletnem odzeli novo sezono. Najprej so sestra sodelovali s polurnim avtom na veliki konjeniški trti na Brdu, potem pa so za slansko televizijo posneli novo jo.

Modni teden bodo imeli tudi celovečerne nastope in novo sezono bodo začeli prav Gorenjakem.

Torek, 22. septembra, bodo gojili najprej v Žireh, kjer njihov art prav tako kot pred leti organizira ZMS Žirovski vrh. V sre-

do, 23. septembra, bodo nastopili na Bledu v veliki športni dvorani. Velika športna dvorana še ni preizkušena za tovrstne prireditve, vendar skupaj z organizatorjem, Zavodom za turizem Bled, zagotavljajo, da bo slišnost dobra. Zato bodo dvorano tudi primočno uredili.

Ansambel bratov Avsenikov začenja novo sezono z nekoliko dopolnjenim programom, vendar bodo zadovoljni tudi ljubitelji starejših in novejših melodij. Na koncertih bo dovolj humorja. Večera z Avseniki skratka veliko obeta.

Na godba Alpes, ki je ena najmlajših pihalnih godb v škofjeloški občini, uspešno predstavlja. Nastopili so tudi na proslavi ob otvoritvi novega dr. Borisa Žiherala v Škofji Loki. Foto: L. Bogataj

PA NISMO SE UKLONILI

Dolga so bila štiri leta

Kosterov-Janez

morem si kaj, da se ne bi vsakokrat, ko stam, spomnila lepih poletij v taboru borcev Kranj, na Verudici pri Puli. Če padlih borcev smo bili zbrani pod zelenimi šotori. Janez je bil vsa glavnim ekonom. Vsak dan v Pulo po meso, v Verudo po kruhu in vse ostalo. Le kolo zicek je imel. Pa dežurnega, da mu je gal pripeljati. Bogati obroki. Inšpekcijski potovila, da smo najbolje hranjeni na Jadranu. Tudi sam se rad spominjam časov. Priponujevamo, kako je krčil tisto, da so nam postavili šotor. Z golo je lovil kače. Koliko jih je bilo ...

Junija 1942 je s še nekaj tovarisi preko Polja in čez Ljubljano spravil na Dolenjsko 47 borcev iz Posavja in jih predal II. grupi odredov. Z II. grupo odredov je šel potem na Gorenjsko. V Iljiviči cesti je bil. Po boju v Lučnah je postal mitraljezec in potem vse do konca vojne. 34 mesecev je nosil mitraljeze. Desno ramo ima še danes malo nižjo ...

Julija 1942 je bil v Kisovski grapi pod Bukovim vrhom v Poljanski dolini hudo ranjen v levi kolki. Dr. Gregorčič, ki je prisel iz Gorenje vasi, mu je hotel odrezati nogo.

svoje je naredil, kar je moral. Zavest, da je naredil vse, kar je le bilo v njegovih močeh, je kljub vsemu, kar se danes dogaja in kar bi moral biti, pa ni, kljub vsem njegovim borcev, lepa. Ve, da več ni mogel narediti. Gospodarstva se ne da reševati s puško, z jurišem. Pamet bi morali rabiti tisti, ki so odgovorni zan.

S šestnajstimi leti je bil decembra 1941 že med partizani v Krimski četi. Pred tem je bil doma v Stožicah z ostalimi mladinci neneheno v akciji. Bivši artilerijsko kasarno na sedanjem Titovem cesti v Ljubljani je s svojimi vrstniki, Slovenčevim, Kumarjevim, Glinškovim, Kovačevim, Simčičevim, Sotlarjevim in drugimi poznal bolje kot Italijani. Koliko orožja in streliva so znosili ven skozi ograjo! Potem je postal prenevorno in moral je v gmajno. Iz Krimskih čet je kmalu prešel v začasno četo šolskega tabora v Polhograjskih Dolomitih. 7. maja 1942 je na Ključu bil svoj prvi težji boj. Italijanom so tedaj zadali prvi hujši udarec. Uradni viri navajajo, da je padlo takrat 36 sovražnikovih vojakov, 82 vojakov in oficirjev je bilo pa ranjenih. Janez, ki je bil tedaj pomočnik mitraljezca, je prepričan, da jih je bilo več.

Njegova zaščitna enota je bila specjalna enota, v njej so bili sami mladi, drzni prostovoljci. Iz te borbe je moral spet domov na teren in prav takrat je le za las ušel raciji. V žitu je bil skrit, ko so Italijani šli v streleči skozi polje. Čerin, kmet iz Savelj, ki je vedel, da je Janez v žitu, je vojake s pijačo speljal proč.

Junija 1942 je s še nekaj tovarisi preko Polja in čez Ljubljano spravil na Dolenjsko 47 borcev iz Posavja in jih predal II. grupi odredov. Z II. grupo odredov je šel potem na Gorenjsko. V Iljiviči cesti je bil. Po boju v Lučnah je postal mitraljezec in potem vse do konca vojne. 34 mesecev je nosil mitraljeze. Desno ramo ima še danes malo nižjo ...

Julija 1942 je bil v Kisovski grapi pod Bukovim vrhom v Poljanski dolini hudo ranjen v levi kolki. Dr. Gregorčič, ki je prisel iz Gorenje vasi, mu je hotel odrezati nogo.

toda Janez ni pustil. Igor Petermelj ga je potem spravil v Grogovo bolnico nad Sv. Križem nad Srednjo vasjo. Ko se ga nesli čez cesto, je šel ob njem kurir Gregčič z nalogo, da će naleteti na nemško zasedo, s pištole najprej ustrelji Janeza, potem pa takoj umik ...

Počasi se je zdravila noga. Decembra 1942, ko je spet na nogah, ne dobi več zvezke s svojimi. Zato se priključi Poljanski četi in takoj je tu politidelegat udarnega voda. Septembra 1943, ko je bila ustanovljena pri Marenkovcu v Davči Prešernova brigada, je bil določen za politidelegata težkega mitralješkega voda. Potem je Janez s svojimi mitraljezci v bojih na Ratitovcu in Prtoču, kjer je ščitil štab IV. operativne cone, ko se jim je zaradi izdajstva komaj uspelo rešiti. Pa je spet v hujših bojih na Žirovskem vrhu, kjer mu uspe, da svoj bataljon vendarle pripelje brez vsakega naloga štaba in brez izgub iz obroča.

Kmalu zatem gre z ranjenimi na Dolenjsko, kjer jih predajo na osvobojenem ozemlju, nazaj na Gorenjsko pa nosijo orožje. Na poti nazaj jih na poti čez Travno goro nad Ribnico ustavi kurir glavnega štaba z ukazom, naj počakajo, ker bo čez nekaj dni kapitulacija Italije. Preko Jelenovega žleba so se potem približali Dolenji vasi pri Ribnici, kjer so jurišali na italijansko divizijo. Daki jim je pomagal za sovražnikovim hrbotom. Razrožili so jih tik pred kapitulacijo.

Zdaj mu je osemnajst let, toda vojna je še na dobrini polovici.

Tiste dni so rušili belogradistične postojanke drugo za drugo: od Kočevja, preko Lašč, Grčarje in vse do Turjaka.

Njegova posebna zdoba je Turjak. To je bila zanj podobna zmaga kot ona na Ključu. Janez je bil tedaj komesar štabne čete. S svojimi fanti se je vgnedil v hribu pod lipami pred glavnim vhodom v grad. Samo ponoči so dobili jesti, ko so lahko prišli tovarisi do njih. Sedem dni so oblegali okrog sedemsto belih in četnikov, ki so se skrivali za utrjenimi zidovi. Med njimi je bilo 26 duhovnikov in bogoslovcev. Tuk pod tisto kapelo so čepeli v bregu in poslušali pridigo enega od duhovnikov: »Turjak, niso mogli zavzeti ne Turki ne Napoleon, pa tudi komunisti ga ne bodo ...«

Osmi dan, ko je Daki privlekel močnejši top na Pristavo, je Turjak padel. Ne more

povedati, kaj je doživeljil borec v takšnih trenutkih.

S Prešernovo brigado je kmalu zatem na Gorenjskem in ruši mejo od Sorice do Logatca, odstranjuje mine, ruši utrdbe v Baški grapi, železnico v Pivki, Postojni, Logatcu. Potem je spet pri prenosu okrog 60 ranjencev od Martiničev vrha prek Cerkev na vse do Otlice. Od tu se je na Gorenjsko vrnil komesar 5. VDV čete na Pokljuko. Do januarja 1945 je s to četo od Bohinja do Mojstrane, na Bledu, Jesenicah. Pa spet na Primorskem. Pod vodstvom Matije Suhačolj-Luke je sodeloval v vseh zaključnih akcijah od Martiničev vrha preko cele Primorske – Gornje Tribuše, Čepovana, Vipave, Krasa, Sežane, Divače – do zaključnih akcij v Trstu, kamor so prišli 28. aprila 1945. Prvi so bili v Trstu in zavzeli, so vse ključne položaje ter tako omogočili ostalim enotam IX. korpusa in IV. armade, da so dokončno osvobodile Trst 1. maja 1945.

Vajen si bil krvi in mrtvih. Toda kar je doživel v Trstu, je nedopovedljivo. Po kanalih so ležali Nemci, ustaši, četniki, partizani, mule, konji, civilisti. V pouličnih bojih ni bilo usmiljenja.

Svoboda? Ni doživel pesmi, godbe, cvetja na glavnih trgih Trsta. Ves čas je bil v akciji. Doživeljil jo je v srcu. Toda tista prava, ko si lahko v miru zaspal, ko nisi več nosil na prodaj življenja, ko so bile pregnane in ujetne zadnje bande, tista je prišla zanj veliko kasneje.

Dolga štiri leta in še čez v borbi, in nevarnosti. Ranjen v nogo v Kisovcu, skozi ramo v Gorjahi pri Bledu, v meča na Mrzlem vrhu, razbito koleno na Krasu, strel v hrbot na Jelovici ... Menda vsega šestkrat ranjen. Se danes prvorocnik nekaj svinca kroži po telesu. Kamorkoli danes popelje družinico, kaže na mesta, kjer so jurišali, prenašali ranjence, bili v zasedi ... Rad je o svojih doživetljih pripovedoval tudi šolskim otrokom. Najboljši poslušalci so. Prav užitek je biti z njimi. Če se mu bo zdravje malo povrnilo, bo še med in jim pripovedoval o Baški grapi pa o Turjaku, Ključu, Žužemberku ... Želi le to, da bi se ljudje zavedali trpljenja v tej borbi. Ne le borcev, temveč vsega ljudstva. Da bi tega nikoli ne pozabili ...

D. Dolenc

ANDREJ ŠTREMFELJ
LHO T SE 10

Clovek na snežnem razu pod dvojko je samo majhna pika.

naj odkopal šotor. Komaj je zlezel nazaj, ko sem moral na vrat na nos ven. Srati v takem viharju je pravo trpljenje. Sneg me je popolnoma zasul. Zanotalo se mi je v roke. Plazovi so neprestano zasipali šotor. Zato sem moral precej časa čakati na tolkišen odmor, da sem lahko zlezel nazaj k Mku.

Zaradi driske nisem upal jesti nič drugega kot slane kekse in čaj. Nisem hotel tvegati še enega izleta pred šotor. Ta je bil zopet pokopan pod snegom. V notranosti je zaradi kuhanja in najine prisotnosti postal toplo. Začelo je kapljati od stropa. Po steni, ki se je na terasi izkopani v strmo pobočje naslanja na sneg, je polzela voda. To se je dogajalo vsak dan, kadar je kdo spal v šotoru. Zato je bila notranjost vedno vlažna. Spalne vreče so bile popolnoma mokre. Puh v njih se je sprigel v kepe. Taka spalna vreča ne greje več. Vso noč naju je zeblo. Še posebej je mraz grizel v noge. Kljub utrujenosti nisva spala. Ob polnoči sva se zbudila iz dremavice. Hlastala sva za zrakom. Mka je rahlo bolela glava, jaz pa sem se počutil nekoliko bolje. Zato sem odkopal šotor. Tanke mrene na nebu so zakrivale polno luno. Veter je raznašal sneg in zasipal šotor.

Ob pol šestih zjutraj je zopet snežilo. Aleš je ukazal čakalni dan. Vedno je bilo najhuje, če te je tak čakalni dan doletel na dvojki. To je bil najbolj osovražen tabor. Neprestano je bilo treba odkopavati šatore. V notranosti je bilo vse mokro. Na strehah se je topil sneg. Kapljalo je povsod, kamorkoli si se že vsezel.

Ceha je sestopil v bazo. Imel je občutek, da je steknil ozebljene na rokah. Dopoldne se je vreme popravilo, a že ob desetih je zopet snežilo. Iz baze so nam povedali, da je Peter Podgoršnik dobil hude zmrzline na rokah. Pri napenjanju vrvi nad trojko je z rukami ril po snegu in iskal spranje za kline. Imel je tri pare rokavic. Spodnje so bile na prste in pretesne. Zato se mu je ustavila prekravitev. Značilno za velike višine je, da to opaziš šele takrat, ko je že prepozno. Spodaj na ledenuku je snel rokavice in opazil, da ima plave konice prstov. Do konca odprave smo ostali brez enega najboljših.

navodili za štab Kokrškega odreda in pri tem poudaril, da pismo za nobeno ceno ne sme priti v sovražnikove roke. Kmalu zatem so kokrške vodiče pospremili v več ur oddaljeni štab 2. grupe odredov. Tod tudi Kokrčanom teren ni bil znan.

V štabu 2. grupe odredov sta bila tedaj le politkomisar Dušan Kveder-Tomaž in komandantov namestnik Peter Stante-Skala. Vodiči so jima izročili zapečateno pismo, nato je stekel še pogovor o razmerah na levi strani Save. Skupno so si ogledali karto, ki so jo vodiči prinesli iz Kokrškega odreda. Na nej je bila vrtcana pot vse do Begunjščice, približno do tja, kjer je bila uskladiščena hrana. Ta smer je vodila precej visoko po hribih in planinah, na kar je Dušan Kveder-Tomaž, politkomisar 2. grupe odredov, reagiral s pripombo, da niso skavti in da ne bodo hodili tako visoko. V nadalnjem pogovoru so kokrški vodiči rekli, da je tudi njim prav, če jim ne bo treba hoditi še višje. Dušan Kveder-Tomaž in Peter Stante-Skala sta se še dalje menila o načrtih (komandanta Franca Rozmana-Stantea tedaj ni bilo v štabu), trije vodiči iz Kokrškega odreda pa so legli počitku.

Zjutraj so vodiči štabu 2. grupe odredov spet morali odgovarjati na številna vprašanja, zlasti o razmeritvi sovražnih postojank. Ti so spopovedovali, Peter Stante-Skala

IZIGRANA SMRT
IN SUŽNOST
Martin Prešeren

Erika in Hans sta se po tem sporocili od strani gospoda Karla pričevanja pripravljati za odhod na »varno« mesto, kamor ju vabi Karel. Omare sta si tudi nekaj hrane, termovko pa je Erika pripravila namenom, da bo v notranjosti spravila zaupno sporočilo, imena komunitov, katere ji je uspelo dobiti preko njenih dobroj prijateljev. Hans in Erika sta bila do večera gotova s svojimi pripravami. Kovček sta spravila na hodniku. Erika je stala sredi sobe in držala prst na ustih in mislila, da vse, kar potrebujeta, nato pa se je okrenila in v kuhinji vendar termovko ter se napotila v skriven kot hišo. Iz nedrckov je vzela popis list z imeni komunitov in ga shranila na dno steklenice. »Tako, hudič, malo počakajte ko se pa vrnemo, boste videli, kaj je Erika,« je modrovratno sama pri sebi, nato pa je privila pokrov termovke in se napotila v kuhinjo, kjer je skuhala vročega čaja. Še enkrat je odprla svoj kovček in pod steklenico strpala vanj še svoj tako priljubljen »dirndel«. Ura se premaknila že na polnoč, ko je Erika vzela v roke budilko in jo naravnala na štiri zjutraj. Še poprej se je odločila, da bosta s Hansom potovata na Jesenic kar z delavskim vlakom, da ne bi zamudila vlaka, ki pelje v Beljak. V vlaku pa se itak dobito s Karlom in Josefom.

Zbogana in negotova je postajala Erika, ko je legala v posteljo in že več ni bilo tistega navdušenja iz Zeleniške koče v lanskem letu. Sedaj pa zares, si je mislila, ko je polagala svojo težko glavo na zglavniki. Poprej je vzela iz nočne omarice nemške marke, katere ji je posredoval Karel. Položila jih je na nočno omarico, da jih zjutraj ne bi pozabila. Hans je šel spati že pred dverma urama in je že močno smrčal v svoji sobi.

Erika ni mogla zaspasti. Skoraj celo noč se je obračala v posteljo in močno potila v razmišljaju, kaj jih čaka v naslednjih dneh. Mučila je negotovost. Spomnila se je tudi skritega spiska komunitov v termovki. Kaj, če ga dobijo v roke cariniki na Jesenicah? Erika sama ni vedela, ali sploh kaj spala ali nič, ko je zazvonila budilka. V klamastem spanju se je pričevalo vse mogoče, sanjski dogodki pa so ji bili prava mora, ki pa dala spati. Vsa pijana se je dvignila iz postelje in odšla klicati Hansa. Edo je bilo tisti strah, kako sporočiti očetu, da s Hansom odpotujeta za nekaj dnevov v Avstrijo. Domisila se je, da mu bo napisala na kos papirja, zakaj za koliko časa bosta zdoma. V svoji sobi je izbrala nekoliko večjih nedrckov, katerega je položila nemški denar. Lepo je zravnala nemške marke in nataknila nedrce. Pogledala se je v ogledalo in ugotovila, da je imela tako velike prsi, ko je bila še mlajša. Nestrpni Hans jo je zmotil, ko si je včasih glavo vrhnjo oblikoval.

»Ali še nisi gotova?« jo je vprašal ter pri tem živčno vlekel cigaro, ceprav ni bil hud kadilec. Nato se je umaknil, Erika pa se je trepila rokami po prsi in jih urejevala, da se ne bi kje poznala kakšna sumnja v gubicu s skritimi markami.

Poskrkala sta vsak skodelico čaja, nakar je Erika vzela iz predomare kos papirja in na hitro napisala pismo očetu:

Dragi oče!

Midva s Hansom potujeva za nekaj dni na obisk na Koroško ter vrneva v nekaj dneh. Če bi kdo povpraševal, kje sva, jem povejte, da se odšla na obisk k sorodnikom in da naju pričakuješ vsak dan. V nasprotnem primeru pa ni treba govoriti, da sva sploh odšla od doma. Oče, v času najine odsotnosti bodite doma, na zajtrk, kosišo in večerjo pa pojedite k sestru, kjer je vse dogovorjeno. Oprostite, da Vam vsega tega nisva povedala ustreno. Skorajšnje svjedenje in lep pozdrav Erika in Hans.

Erika in Hans sta stopila v še temno zgodnje jutro. Bilo je mrzlo. Nebo prevlečeno z gosto, sivo meglo, le na vzhodu se je opazila zasmrščena rahla belina. Hitela sta proti kolodvoru. Med potjo sta srečevala le neznanec ljudi, večinoma delavce, ki so odhajali mnogo prezgodaj v tovarne, dohitevala pa sta tudi delavce, ki so bili namenjeni na kolodvor, da odpeljejo v železarno na Jesenice. Ko sta dospela do železniške postaje, je Erika prernila do blagajne in kupila dve vozovnici do Jesenice. Hans se je napotil na kraj perona v senco lesenega skladista. Ni se hotel kazati domačinom in radovednežem, saj je vedel, da je pri večini bolj osovražen, kot priljubljen zaradi simpatij do Hitlerjeve politike. Erika se je približala Hansu in iz teme ogledovala delavce, med katerimi so bili pomešani tudi svedci.

Vsa nestrpna sta od daleč zaslišala prihajajoči vlak. Ko se je vlek bliževal postaji, je lokomotiva z žvižgom opozarjala potnike, ki so preveč približali progi, nato pa se nahalko ustavila. Erika in Hans stopila v zadnji vagon in se vsečela v temačni kot kupeja. Hans je na poti urejeval kovčka, ko se je vlak pričel premikati. Erika je stiskala pri srcu, da je pomisila na slovo od doma, posebno pa od očeta, ki mu nista podala niti roke in ga poljubila. Hans je opazil sestrin mrki obraz in ugledal, kaj jo boli, zato ji je na pol tiho pričel govoriti vzpodobne besede, da bosta kmalu vrnila kot prava Nemci, takoj za okupacijsko nemško vojsko in tudi oče bo ponosen nanju. V očetovih očeh bosta junaka!

»Boži videla, Erika, potem bomo šele živel!«

»Hans, prav imas, verjamem ti in upam, da se ne varas.«

IVAN JAN-SREČKO

3

KOKRŠKI ODRED

Toda za vodstvo pod Kravcem so nazadnje ostali le trije. Na Jelovici so se namreč nekateri vodiči porazgubili: Jernej Lanišek je padel, izgubil se je Florjan Pregled, Jože Solar-Jožca, samovoj človek, pa je ubral svojo pot. Tako so ostali le Jože Grilc, Jože Slevc in Janez Pregled. Iz štaba Kokrškega odreda sta bila nato poslana naproti k Savi še Mirko Kraljič-Cene in Janez Koselj. Ostali pa so še vodiči iz druge skupine, a tudi ti ne vse. Zvone Metlar-Crt, ki ni poznal terena, se je med ofenzivo izgubil, Miha Perko pa je dezertiral.

Skupina vodičev, ki je potem prišla v štab Kranjčevega ali 1. bataljona Savinjskega odreda, je ostala na Jelovici dober teden več kot drugi, kajti ta bataljon je krenil prek Save kasneje.

Mirko Kraljič-Cene in Janez Koselj sta 11. avgusta vodila do Save 2. ali Simonov bataljon Savinjskega odreda, s katerim je bilo tudi grupno poveljstvo, dalje pa Jože Grilc, Jože Slevc in Janez Pregled, ki so bili doma pod Krav-

cem. Branko Djordjevič in še nekateri pa so 19. avgusta prepeljali čez Savo 1. ali Kranjčev bataljon Savinjskega odreda.

Poglejmo, kako je potekala akcija vodičev z Brankom Djordjevičem-Juretom!

Glavni vodič je bil Miha Perko, p. d. Samčev, ki je dobro poznal teren, Branko Djordjevič-Jure pa odgovarjal v partizenskem smislu. Za štab 1. grupe odredov je Djordjevič nosil pismo in karto, na kateri je bilo označeno, kje in kako naj bi 2. grupa odredov prišla do Dolnih njiv pod Košuto, kjer bi jo prevzel drug kurir. Na tej poti bi borce 2. grupe odredov oskrbeli tudi s pripravljeni hrano.

Savo so prešli malo nad Podnartom, kjer je bila najbolj plitva, na Jamniku pa so jih prevzeli kurirji iz štaba 1. grupe odredov. V štabu so poročali o razmerah v Kokrškem odredu in na levem bregu Save sploh. Nazadnje je politkomisar Lojze Kebe Stefan Branku Djordjeviču-Juretu izročil strogo zaupno pismo s povelji in

pa je kraje z nemškimi oporišči sproti označeval na karti.

»Potem smo imeli priložnost videti borce 2. grupe odredov,« piše Branko Djordjevič-Jure. »To je bila prava, organizirana, močna vojska. Občudovali smo jih še posebej potem, ko smo slišali, kakšne boje so imeli z Nemci pri Litiji. Zdaj smo šele razumeli, zakaj je namestnika Stanteta zanimala vsaka podrobnost... Naenkrat je s svojim spremstvom prišel še komandant Franc Rozman-Stane. Mi smo ga navdušeno ogledovali.

Tega dne zvečer sta štab 2. grupe odredov obiskala tudi komandant in politkomisar naše, 1. grupe – Jože Gregorčič-Gorenjc in Lojze Kebe-Stefan.

Ob taobornem ognju smo se pogovarjali in prepevali španake pesmi. Bilo je lepo... A mi smo bili utrujeni in smo legli, saj že dve noči nismo dosti spali. Miha Perko pa je bil že nekam nerazpoložen in vznemirjen.

Drugi dan so pripravili načrt za gibanje 2. grupe odredov, vodiči pa so bili dodeljeni Kranjčevemu bataljonu. Začela se je ofenziva. Nemci so zasedli vso Jelovico in neprestano napadali partizane.

»Ceprav je bilo Nemci na vsakem koraku veliko, morala Kranjčevega bataljona ni popuščala,« nadaljuje Branko Djordjevič-Jure. »Ko smo med spopadi

prišli nekam na rob Selške doline, nas je spet dočakal strahovit raznikov ogenj. In tedaj se zgodilo nekaj zaprepaščujočega.

Miha Perko, ki je bil od mesecov položajih le 5 do 6 metrov, dognil in začel teči proti Nemcem. Vmes je vpil tudi meni, naj se ne pridružim. Kdo bi mogel poslušati, da se bo prav Miha poslušal, Nemcem, saj je bil doltel in hraber borec, poleg tega pa so bili bataljonu še trije njegovi bratje.

A on je kar hitel proti Nemcem – in ostal pri njih. Zatem je zazadel krajše zatišje. Jedli niste tri dni, ne pili vode... okoli pa sami Nemci.«

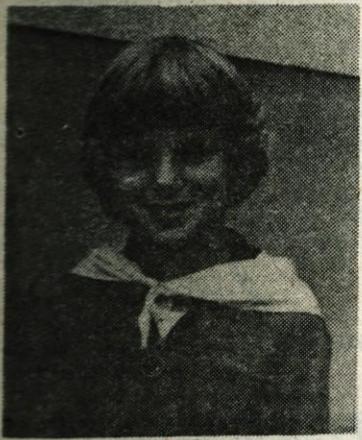
Po nekaj dneh umikanja, bijanja in iskanja poti k Savinjski dolini, Kranjčev ali 1. bataljon Savinjskega odreda začel odpravljati na desni breg Save.

Sodelovanje Kokrškega odreda pri prehajjanju Simonovega bataljona 2. grupe odredov čez njegovo operativno območje

Sovražnik nevarno vpade na območje Kokrškega odreda, zbirajo vse več podatkov o partizanskih načrtih – Nemci odkrivajo skladiste s hrano – 2. bataljon se umakne celo na Korosko.

»Komaj sem čakala šolo!«

»Nočem v šolo!« S tem trmästim vzklonom, ki ga običajno pospremi že krčevit jok, so se v teh prvih šolskih dneh verjetno srečevali številni očki in mamice. Čeprav so otro-

kom šolo prikazovali v najlepših barvah, češ kako prijazne so tovarišice, koliko novih prijatejev bodo spoznali, da se bodo z njimi igrali, risali, poslušali pravljice ...

Bob ob steno. Lepe predstave so treščile v zid rešnicnosti. Šola ni nikakršna pravljica. Učiti se je treba,

poslušati, ubogati. Ni se zgodilo prvič, da je kakšen »prvček« iz obupa pobegnil v mamo naročje prej, kot mu je šolski zvonec dovolil. Celo naša Marjeta, ki smo jo tako skrbno pripravljali na ure predšolskega pouka, jo je lani brezglaivo pobrisala domov v samih copatkah. In nekaj časa niti slišati ni več hotelka, kako »fino« je v šoli.

No, k sreči so prvi hudi dnevi prilagajanja že za otroki. Večina jih je šolo nestrpo pričakovala, drugi pa so se tudi že spriznili, da brez nje pač ne bo več šlo, da navsezadnjne ni nikakršen bavbar.

Darja Belak iz Bistrice pri Tržiču sodi v prvo, večinsko skupino otrok. »Komaj sem čakala, da se bo šola začela,« je zatrjevala. »Poznam že vse črke, abecedo in tudi berem že malo. Mami me je učila pa oči in tetra, ki je tovarišica v drugi šoli. Povedali so mi, da bo v šoli lepo, da bomo risali, pisali, se igrali. Zato me prvi dan ni bilo prav nič strah.«

Darja je še povedala, da je tovarišica dobra, da je malo huda le takrat, kadar otroci nagajajo. Veliko sošolk pozna že od prej, iz vrtca, pa tudi z večino fantov je stara znanka.

V pondeljek, ko sva klepetali, je imela za seboj že tri ure pouka. V šoli da bo ostala do dveh, da bo med podaljšanim bivanjem napisala vso naloge, je povedala. Doma se bo popoldne še malo učila, potem pa se bo igrala s sestrico Bojanom in bratcem Alešem, triletnima dvojčkoma, se gugala in s prijatelji podla po igrišču.

Ce verjamemo Darjinim besedam, šola res ni nič strašnega, tudi ni, kajne? Za igro še vedno ostane dovolj časa.

H. Jelovčan

Prvi šolski dan

Hodim v peti razred osnovne šole Lucijan Seljak. Po dolgih poletnih počitnicah se je v torek spet začel pouk.

Zdušila sem se, preden je zazvonila budilka. Hitro sem se oblekla. S seboj sem vzela puščico, beležko in copate, kajti drugega nisem potrebovala. Vsako leto se že nekoliko veselim pouka. Tudi letos sem se.

S sošolkami sem pridrvela v razred. Usedla sem se v drugo klop. Nekaj časa smo se z novimi sošolkami pogovarjale in zvedele za njihova imena. Zazvonil je zvonec.

Ko je razredničarka stopila v razred, sem jo nekaj časa ogledovala. Najprej se je predstavila. Takoj sem opazila, da ne bo stroga. Med letom se najbrž ne bomo skregali. Tovarišica je vzele list in brala naša imena. Tako je preverila, če smo vši v šoli. Na tabelo je napisala umik. Dolgo smo ga prepisovali, saj smo se že odvadili pisati. Tovarišica je še preverila naše rojstne datume in naslove bivališč. Naročila nam je, da se moramo sproti učiti, učbenike pa bomo dobili v šoli.

Prvi dan je bil vesel. Srečanje s sošolkami in učitelji je bilo prijetno.

**Alenka Hafnar, 5. c r. osn. šole
Lucijan Seljak Kranj**

V torek, 29. septembra, bodo imeli svoj dan slovenski pionirji. V vseh osnovnih šolah se bodo zbrali na pionirske konferenca, ocenili delo njirjem čestita tudi naše uredništvo in jim želi veliko delovnih uspehov!

Razstava ptic

V nedeljo je bila v Tržiču tradicionalna šušarska nedelja. Tržičani so nam prikazali stare čevljarske običaje, na modni reviji smo videli Pekove modele čevljev, vzgojitelji ptic pa so v starosti osnovni šoli razstavili svoje ptice.

Razstavni prostor je bil lepo urejen. Kletke s pticami so bile postavljene ob stenah, sredina sobe pa je bila pregrajena z večjo kletko, v kateri so bile ptice iz narave. Po žici je plezala ptica in se s svojim kjunom oprijemala kletke. Takoj sem spoznal krivokljuna. Tudi lička, ščinkovca in siničko sem prepoznaš. Ptice so bile ujete, zato so se nas zelo bale. Tekale so z veje in nas skrivaj opazovale. Vedel sem, da si želijo prostosti.

V majhnih kletkah so gojitelji ptic razstavljal najrazličnejše vrste kanarčkov in papig. Povedali so nam, da je težko vzrediti pravo vrsto kanarčkov, da gojenje ptic zahteva veliko časa, predvsem pa ljubezni do živali. Težko je tudi ptice vzdrževati, ker so krmila zelo draga.

V kotu svoje kletke je samevala modra papiga. Gledala me je in se mi dobrikala. Rad bi jo odnesel domov. Ta škoda; papigo so samo pokazali na razstavi. Tako sem ostal brez ptice, čeprav sem močno želel, da bi jo imel.

**Peter Košir, 6. c r. osn. šole
heroja Bračiča Tržič**

Tvegala sem

Spreminjam se konja, ki smo ga imeli doma, ko sem bila še itna. Zdel se mi je kot počast. Mislila sem, da me bo brcnil in zgnil, če mu prideam bližu. Brat se je norčeval iz hrne, češ sem otročica in strahopetna, razen tega pa me je še strašil, da mi konj lahko storil.

Norčevanje se je ponavljalo iz dneva v dan. Bratu se je prisla sestra, tako da res nisem imela več miru. Nalašč sta okrog konja in ga božala, mene pa vabilo, naj ju posne. Nekega dne mi je bilo vsega dovolj. Rekla sem si: »Če me breniti, pa naj me! Bosta brat in sestra vsaj videla, kaj sta z norčevanjem!«

Potasi sem stopala proti »hudobni štirinogi živali«. Brat in sestra se pretvarjala, da se bojita: »Umakni se, brcnili te bo! Beži!« Trmasto sem vztrajala pri svoji odločitvi. Sem, da tvegam uspeh ali poraz. Pogumno sem rekla, naj me konju posadi na hrbet. Pomagal mi je, da sem na nanj.

Pričakovala sem sovražni odziv, vendar ga ni bilo. Konj me je zavzemo pogledal. Trdno sem se ga oprijela za grivo, vsak čas svijena, da odletim v zrak. Konj pa ni nicesar ukrenil. To je stal. Kmalu sem dobila toliko poguma, da sem se obrnula nazaj ter pogledala, kje sta brat in sestra. Na vse sta se mi smejala. Brat je dejal, naj konju spletlem kito. Če pa, potem ne bom več strahopetna. Oklevala sem. Spet sta bognala strah v kosti.

Potem pa sem se opogumila. Konja sem prijela za grivo in brez težav spletla lepo kito. Spoznala sem, da konj ni hump, ampak prijazna žival.

Od takrat naprej sva bila s konjem velika prijatelja, saj se več bala njegovih brc in ugrizov.

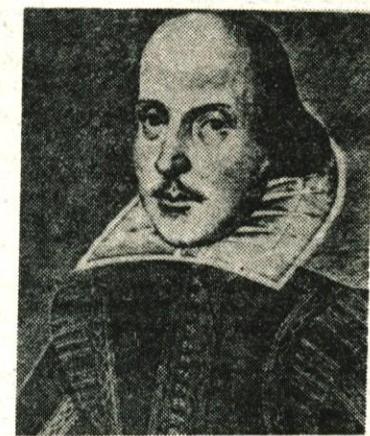
**Ana Oblak, 8. b r. osn. šole
Ivan Tavčar Gorenja vas**

NAGRADNA UGANKA

Blondie je slavna ameriška glasbena skupina, po kateri smo spraševali v prvi letoski nagradni uganki. Kaže, da jo dobro poznate, saj smo v uredništvo dobili kup dopisnic s pravilnimi odgovori. Žreb je hotel, da »svinčnik na vrvici« dobi Darja Lunar iz Naklega, Cegelnica 14. Poslali ji ga bomo po pošti.

Zdaj pa k novi uganki. Posegli smo v srednjeveško književnost. Slika predstavlja najpomembnejšega angleškega dramatika, ki se je rodil 1564. leta v Stratfordu. Omenimo samo nekaj najbolj znanih njegovih del: Komedija zmešnav, Romeo in Julija, Sen kresne noči, Ukrčena trmoglavlka, Veselje žene windsorske, Hamlet, Othello, Kralj Lear, Macbeth.

Ime dramatika zapisište na dopisnico in jo do 28. septembra pošljite na naslov: ČP Glas Kranj, 64000 Kranj, Moše Pijadeja 1 – nagradna uganka. Izžrebanca čaka Glasov svinčnik na vrvici. Pa veliko sreče vam želimo!

Sončni in senčni dnevi počitnic

Počitnice so najlepši čas pouka. Čeprav so že mimo, mi misli pogosto, posebno med šolskimi urami, uhajajo na počitniške vragolije. Ni jih bilo malo, čeprav so bile letošnje počitnice zame bolj delavne.

Dopoldne sem izpopolnjevala svojo kuharško učenost: kuhalna sem kosila. Popoldne pa je pel svojo enakomerno pesem betonski mešalec, ki sva ga z bratom podžigala. Včasih smo z delom končali pozno zvečer in tako nisem mogla gledati marsikaterega zanimivega filma.

Ceprav sem veliko delala, so počitnice kar prehitro minile, saj se je ob vsem delu našla tudi kašna prosta ura. Največ sem jih preživel ob Kokri, kjer smo s prijatelji veselo čofotali po mrzli vodi, lovili ribe, jim delali zalive ali pa smo se vozili s čudnimi splavi reki.

Te smo otroci sami naredili. Včasih smo se zvečer zbrali ob ognju, poklepali na načrtih za prihodnji dan, še kakšno ušpičili in odšli spati.

In že je bil tu predzadnji teden počitnic, ki sem ga preživel na rokometnih pripravah na Jezerskem. Bilo je zares lepo, a naporno.

Zdaj spet odhajam v šolo in se žalostno sprašujem: »Le kdaj bo 25. junij?«

**Mojca Studen, 7. a r. osn. šole
Matija Valjavec Preddvor**

Nande Majnik

Pionirski odred v preddvorski osnovni šoli se imenuje po Nandetu Majniku, učitelju, ki je vse svoje življenje posvetil domovinu, socialistični ideji in boju za lepšo prihodnost.

Med letošnjimi počitnicami smo obiskali Majnikovo sestro Marijo v Virmašah pri Škofji Loki. Povedala nam je veliko zanimivega o življenju njihove družine, pri tem pa se je s posebno ljubeznijo spominjala svojega brata Nandeta.

Nande Majnik se je rodil 27. maja 1905 v Lesčah. Njegov oče je delal pri železnici, mati pa je bila gospodinja in je bila po rodu Koroviča iz Beljaka. Nande je bil najmlajši izmed treh otrok. Razen sestre Marije je imel še brata Bogoljuba, ki zdaj živi v Ljubljani in klub svojim 79 letom še vedno nadzoruje gradbeno dela in riša načrte začetnje.

Leta 1909 se je družina preselila v čuvajnico pri Sv. Duhu. A kmalu zatem je oče umrl in mati je kupila hišo v Virmašah, v kateri Marija še vedno stoji.

Kot sin delavske družine si je Nande izbral poklic učitelja. Poln volje do dela in mladino je svojo prvo službo nastopil na Jezerskem. Tu se spoznal Minko Krč, študentko glasbe. Nameravala sta se poročiti, a žal ju je prehitela vojna.

Leta 1932 je delal poučevati v preddvorskem šestrazredni šoli. V Preddvoru je postal do začetka druge svetovne vojne. Kot mnogim slovenskim učiteljem namereč tudi njemu okupator ni prizanesel. Začrtal mu je težko pov učitelja-izgnanca. Do leta 1944 je delal v kamnolomu, ves čas pa je sodeloval s partizani in zbiral zanje različen material. Poleti 1944 je odšel v partizane, od koder pa se ni več vrnil. Njegov vojni tovaris je pozneje pripovedoval, da je padel med dvema bukvama v bližini Litije na Dolenjskem in da mu je bila zadnja misel, da je imel zelo rad. Za njegov grob domači niso nikoli zvedeli.

Kdor je poznal Nandeta Majnika, se ga rad spominja. Bil je vzorec učitelja, strogi in dosleden pri svojem delu, pravilen in dober vzgojitelj. Na njegovo pobudo so učenci preddvorske šole izdajali literarno glasilo Knjiga je luč. Kot velik ljubitelj narave je učencem prikazoval lepoto planin in jih učil ljubiti domovino.

Bil je prvi učitelj, ki je preddvorske učence učil smučanja. Pozimi je vodil smučarske tečaje in šolsko mladino pripravljal na tekmovalja. Kot član telovadnega društva Sokol se je tudi sam udeleževal raznih tekmovanj in zastopal društvo tudi v tujini. Za ljubitelje zimskega športa je 1941. leta izdal knjigo Bele gazi. V njej pripoveduje o štirih mladih fantih, ki teden zimskih počitnic preživijo v hribih. V prijetno pripoved o njihovem življenju je pisatelj na nevsljiv, včasih celo hudomušen način vpletel pouk smučanja. Ta knjiga je bila posebno mladim začetnikom dragocena pomoč.

Nande Majnik je bil vse življenje pristaš naprednega delavskega gibanja. Oral je ledino socialistični revolucioni. Kot član Komunistične partije je bil preganjan, a je vztrajal v svojem preprinjanju in ostal zvest revolucionarnim dejem.

**Mateja Balantič, Mateja Mohorič in Marjanca Sekne, 8. r. osn. šole
Matija Valjavec Preddvor**

Izgubila sem prijatelja

Svoje zgodnje otroštvo sem preživel v vasici pod Smarjetno goro. Zdaj živim v lepem, urejenem mestu, a še vedno mi spomini uhajajo v vas, kjer sem preživel veliko veselih in tudi nekaj žalostnih trenutkov.

Stara sem bila komaj štiri leta, pa sem imela že veliko prijatelje. Najboljši je bil zvest pes Luks. Ni bil moj, vendar sem ga imela rada, kot bi bil. Vsako jutro sva se odpravila na dolg potep. Tudi tistega usodenega dne sva odšla.

Gozd je bil na eni strani položen, na drugi pa strm. Krenila sva po strmi strani. Po gozdru se je vila ozka pot, porasla z grmičjem. Nikoli še nisva hodila tod. Bila sem prav radovedna, kaj se skriva ob ovinkom. Luks je, kot po navadi, tekel pred menoj in se včasih zakotil po pobočju. Ustavljal sem se na vsakih nekaj korakov in nabiral sladke jagode. Nenadoma sem zasišala otočno cvetenje, a je kmalu utihnilo.

Ko sem se hotela vrniti, Luks ni bil. Vsa zbgana sem pošljala navzvod in skoraj še sama padla v prepad. Med skalami je ležal moj zvesti Luks. Spomnila sem se otočnega cviljenja. Vse mi je bilo jasno. Ker je prejšnjo noč deževalo, je bil povsod mokro. Luks je spodrsnil.

Skoraj ves dan sem jokala. Ostala sem brez prijatelja. Pokopali smo ga na sosedovem vrtu. Nisem ga pozabila in še vedno želim dobrega prijatelja kot je bil Luks.

**Slavica Kekić, 6. b r. osn. šole
Stanislav Zagor Kranj**

JOŽE SAJOVİC

Z glasbo skozi življenje

Po kobilu je že bilo, ko sva se usedla za mizo v svetli jedilnici doma starostnikov v Bistrici pri Tržiču. Vprašala sem, če bo kaj spil. Odklonil je. Le kavbo, je rekel. Tudi kadi ne več. Pred petimi leti je pričkal zadnjo cigaretino. Kašelj mu je nagajal, pa si je rekel; zakaj bi uničeval sam sebe.

Jože Sajovic, rojen v Goričah pred dobrimi 79 leti, je prišel v Tržič kot mlad fant, da bi se izučil za usnjarija. Tri leta je delal v svojem poklicu, potem pa ga je zvabila tovarna. Zaposlil se je v Bombažni predilnici in tkalnici, od koder je pred dvajsetimi leti odšel v pokoj.

Med drugo svetovno vojno je sodeloval v narodnoosvobodilnem gibanju. Zadnji dve leti se je bil med partizani: najprej v Kokrškem odredu, nato v Koroskem. V Šmarjeti ga je sovražna krogla zadel v nogu. Rana se dolgo ni hotela zacetiti. Potem je bil pri telefonistih. A tudi tu ni imel sreče. V Hotičah so ga med veliko hajko zajeli Nemci. Bilo je dva dni pred novim letom, ko se je na obzorju že kazal svit svobode. Peš so ga gnali v Šentvid, od tam v Kranj, 5. januarja pa so ga odpeljali v Begunje. Večkrat so ga zasljevali. K sreči so takrat tudi Nemci že spoznali, da vojne ne bodo dobili. Spominja se 12. februarja, ko so ustrelili zadnjih pet zapornikov.

Njegova velika ljubezen je bila že v otroštvu glasba. Ure in ure bi čepel ob očetu, kadar je vzel v roke orglice in zaigral. V Tržiču se je kmalu pridružil tamburašem. Pred 59 leti je ob zori delavskega prnika prvič igral budnico.

Potem je pri sokolskem orkestru vlekel pozavno, po osvoboditvi pa se je spet brž pridružil glasbenikom. Prijevali so koncerte, operete in spevogire. Hkrati je igral tudi v pihalnem orkestru, ustanovljenem 1927. leta; pozavno, bas, činele, boben... Sest instrumentov je obvladal v svoji dolgoletni glasbeni karieri. Tudi sina je navdušil za muziko pa oba vnuka. V predalu hrani fotografijo, na kateri so vsi štirje, člani tržiškega pihalnega orkestra.

Se zdaj igra. Dvakrat na teden hodi na vaje v Tržič. Če se le da, ne manjka. Tolče na bobenček. Igral je tudi tedaj, ko so v Bistrici polagali temeljni kamen za dom starostnikov. Še na misel mu ni prišlo, da bo čez nekaj let živel v njem. V vseh štirih desetletjih dela si je privoščil le šest dni bolniške. Pred štirimi leti pa je bil prvč v bolnišnici, lani še drugič. Pravi, da mu zdaj žolč ne nagaja več in da se dobro počuti. Ampak raje živi v domu kot sam v svojem stanovanju. Tu mu ni treba kuhati pa še več družbe ima.

Dolgčas mu ni. Ni človek, ki bi želil nekje v kotu, osamljen in pozabljen. Po zajtrku s prijateljem običajno udarita remi, Franca skuha kavo, potem pa jo mahne v Tržič poklepata z znanci. Tudi bere veliko. Domska knjižnica je dobro založena. Rad ima romane, dokumentarna pričevanja iz druge svetovne vojne, zgodovinsko čtivo.

Zadovoljen je z življnjem. Nikoli ni tako udobno in v obilju živel, da bi se zdaj mogel pritoževati. Spominja se, da je prvč pokusil čokolado šele, ko je šel k birmi. Boter mu jo je kupil. Takrat je dobil tudi prvo čisto novo obleko in čevlje.

Ko je še pasel živino okrog doma, je bil najbolj srečen, če mu je poštar kdaj pa kdaj posodil kolo. Kako rad bi ga imel! Pri dvajsetih je šele lahko kupil svojega. Skoraj dve leti ga je odplačeval. Z njim je obredel vso Gorenjsko, Notranjsko, celo na Hrvaško jo je mahnil.

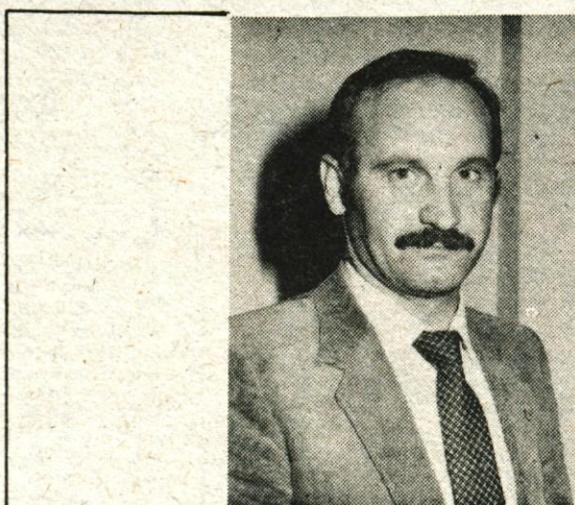
Preteklost in sedanost, tako različni druga od druge, se prepletata. Kot rdeča nit pa se skozi življeno Jožeta Sajovica vleče glasba.

H. Jelovčan

Če bi prepoved res vedno izzivala kršitve, bi morda zdravniki lahko govorili: Kadite!

Tegobe užitkov tobakovega dima

Nadležno je govoriti o nečem, kar že sami bolj ali manj verjamemo; da je škodljivo, pa si priznamo le potihem, naglas nikakor ne – tudi za ceno zdravja ne – Ugasnite zadnjo cigareteto sami, ne bolezni

težave, prisluhnejo pozorne je. Vendar pa klub težavam običajno kajenja ne opusti. Saj ne rečem, da ne verjamemo zdravniku, da se lahko povsem običajni bronhitis pri nekaterih razvije v sila težko obliko, ko je človek le še popoln invalid z minimalnim delovanjem pljuč in živi le še ob aparatu in dovanjanju kisika. Le pri eni bolezni kadilec takoj neha kaditi – pri raku na pljučih – toda prepozno.

Najbrž bi marsikoga izmed nas pogled na pljuča na obduksijski mizi, črna od katrana, stresel, prav tako bi bili pretreseni ob pogledu na nemocnega, vseskozi na posteljo in aparate privezanega bolnika s hudim bronhitisom ali pa pogled na izvid, v katerem v medicinskem jeziku piše, da so na pljučih rakave celice. Toda zdri mi se, da se lotevamo preprečevanja kajenja preveč kampanjsko, to je enkrat letno in na veliko, potem pa spet dolgo nič. Kdo ne bi pozabil vse skupaj, razen nas zdravnikov ki lahko vsak dan gledamo posledice kajenja in jih skušamo odpraviti?«

Bolj ali manj vsa družba ima gluha ušesa, kadar gre za kajenje; pa ne le zato, ker se preprečevanja lotevamo neustrezno – poleg kampanjskega dela tudi s prepovedmi. V teh in teh prostorih se ne kadi, prepovedane so reklame cigaret, na večini šol, vsaj osnovnih, je učencem cigareta prepovedana. Toda kaj bolj privlači kot tisto, kar je prepovedano? Nič ni slajšega, kot na skrivaj povleči nekaj dimov. Otroci imajo vendar vzornike v starsih, ki tudi kade. Da bi jim za vzugled dajali mlade športnike, ki ne kade, kot sta na primer brata Petriča, ne, tega ne znamo uporabit. Sicer pa, ali sploh imamo kaj učinkovitega v borbi proti tej epidemiji kajenja, kajti nedvomno gre za epidemijo?

»Prav gotovo je epidemija kajenja pri nas in v Evropi še vedno v porastu. Najprej so začeli v prvi svetovni vojni pogosteje segati po cigaretami, kasnejše tudi ženske. Epidemija pa še ni dosegla svojega vrhunca in, kot vsak pojav, se raziskuje ne le z medicinske plati, pač pa tudi s sociološke. Ne bi našteval vseh ugotovitev, zakaj sploh posegamo po cigaretam, pač pa menim, da so trenutna kopja, ki jih kot družba namerjamo v ta pojav, še sila kratka. Zdravniki se srečujemo le s posledicami. Zaenkrat se zdi, da ljudje še ne znamo varovati svojega zdravja, četudi je to recimo dolžnost po zakonu. Tveganje, igranje z zdravjem je morda tudi naša skupna lastnost. Prof. dr. Fortič ima na primer posrečeno primerjavo: angleški zdravniki postavljajo kadilcem vprašanja, če bi potovali z letalom, s katerim je verjetnost, da se bo zrušilo, ena proti osem. Verjetno jih ni mnogo, ki bi tvegali. Prav nasprotno pa se obnašamo pri kajenju: enaka verjetnost je, da

GLAS LETA 1951

Kdo je še tako zaljubljen?

L. K. je hotel v soboto in nedeljo porabiti most čez Kokro pod Klancem za odskočno desko – v smrt. Pravijo, da ga dekle, v katero je do ušes zaljubljen, ne mara. To mu je dokazovala tudi v soboto. Njene besede so ga spravile v tak obup, da se je zagnal v vodo. Ker mu je voda segala komaj do kolen, seveda o smerti ni bilo govora. Čez dva dni ga je spet popadlo. To pot pa ni imel sreče, da bi prišel cel iz vode. Priletel je namreč na kamen in se težje poškodoval. Smrt mu nikakor ni naklonjena, rešili so ga. Upajmo, da bo v bolnišnici prišel do spoznanja, da se zaradi nesrečne ljubezni ne izplača delati samomora niti – videza, da se hoče ubiti...

»Šivalni str za parcelo«

Tudi mali oglasi
so ogledalo našega
vsakdanjega
življenja,
zrcalo naših
stisk in navad –
S hitrimi
korami smo
se znašli
v svetu tehnike
in mehanizacije

Kranj – Kako zelo se in kako s hitrimi koraki prinaša spremembe, kako se življenja, naša miselnost spreminja vrednote, nam nazorno in tudi poučno prinaša lokalnih in osrednjih časopisih so jih objavljajih in več leti; večinoma so bili taki so nujno potrebovali denar, beraško palico in tistih, ki so obupu obračali na pošteno se ščane, če so morda našli suknjič, izgubljen na veseli teno rokavico na prste ali delno.

Če pogledamo za hipec Glas pred tridesetimi leti, so zanimivo in za nas seveda. Prav tako kot mali oglasi so vredni pozornosti: kažejo nam ljudje tedaž pripravljali, da bi domovino, da bi pospešili vodnjo in ne nazadnje kako živeti märsikje tudi v pomoru, so se znali in marsikatero res ali veselo stran obrniti.

Avtomobili so bili seveda malih oglaših jih ni bilo. Ljubljano, so imeli pravo bogastvo so dobro služili, oškodovanci so postajali milic in k časopisom le prišli do izgubljenega ali ukradenega. Nihče ni bil začuden, če je da so ljudje preklicali veljačne knjižice, nihče se ni potihnil izšel pravi pravcati članek kraj kolesa. Vrstila so se »Upravni odbor dijaške in vse prizadete, da je le se polagati s pomijami«. Vsako odnašanje pomij in nazije bomo privabili in dobro vedeli, da je bil lastnik po časopisu sporočili: na pozabljen voziček z dvema pomijem. Lastnik naj se dnevno v pisarni! Na cestah našli sedeže motornega koloda dinamo za motorno kolo in na kolesih – zapravljevalec službe kmetijskega upravnika pranje po hišah in pospravljanje čuvanje. Direkcija Projekta tožilo po pobegom čuvaju, si noči od 10. do 11. junija je nemški volčjak, stisk na Vsakogar, ki bi ga kje videti obvesti o njegovem načrtu Projekta.«

Med drugim so bili pripravljeni ploščice za štedilnik za stroj za gradbeno parcelo. Danes je šivalni stroj z gradbenima neprimerljiv in bi bilo krepki in težki milijoni. Mavzurdihnil, češ, ko bi človek gocenca utegne postati zaradi va zemlja, kjer koli bi že bilo.

Danes imamo v malih oglaših zamenjavo vrstnega reda golfa. Danes morda imeti na težke denarce, če lista po oglaših parcer, danes se večinoma prodajajo avtomobili, stanovanja, pozabljeni v garaji dvoriščih. Danes se prodajajo gumijasti in drugi čolni, kasetofoni in tehnična oprema, času televizije, satelito in se v vsakdanjem načrtu vikend hišice in kupujejo druge.

A klubu temu ostaja življenje prav tako nekaj samo in le ljudje s številnimi napakami, še vedno nevoščljivi, birokratski, razgrajamo po ulicah, če smo v kozares, še vedno v skakih mislimo na samomot uradih prevzetno birokratsko nekdanje male oglaši, da smo vsaj navidez danes obzirni, previdni in poskušni, ke bolj razumeti in opravitev.

Domžalčani so se kar dobro pripravili na Teden tehnike. Po programu naj bi v zvezi s predavanji vrteli v gimnaziji nekaj zanimivih tehničnih filmov za dijake in posebej za učitelje. Ker nimajo lastne aparature, so napisali organizatorji M. I., da bi jim jo posodil. Domžalčan jim je — vsa čast — to tudi obljubil. Ko pa so se v ponedeljek zvečer dijaki v gimnaziji zbrali, ni bilo o M. I. in njegovi aparaturi ne duha in ne sluga. Kdo bi mladini zameril, da se je jezna in razjarjena razčila? V tork je M. I. potegnil za nos tudi odrasle. Predstojniki so ga pregovarjali, naj ne pusti ijudi, ki so že zbrani, na cedilu. A M. I. je zato z rameni zmignil in dejal: »Mi je prav zanimal, a nimam časa.«

amenjam

Nekdaj so presneto naravnost zapisali, kateriščica na okrajnem uradu je prevzetna in nerazumevajoča s strankami. Ta so nezaželeno nočne pevce in razgraseno navedli in niso se obotavljali, rahlo vinjen voznik sredi Kranja vpil in ajal ter žalil mimočače. Nekdaj je bil vskakovan oglas: ... »K. L. preklicem, v kuhinji Z. L. rekel: Vi pa kradete vozove in se ji opravičujem, da je od vas od tožbe.« Danes je preklicev manj, so prekrški in kazniva dejanja drugačne pač v skladu z današnjim standardom, njenim novimi navadami, ki jih prinese

casih se je prav dobro in koristno ozreti — a ne zato, da bi se nasmihali ob tem ljudje prodajali kolesa in povpraševali gubljenimi rokavicami na prste. Včasih se tudi zamislili nad tem, kako hiter in skok smo napravili po osovoboditvi in pravzaprav dobro in udobno živimo, temu, da vedno tamamo, kako slabu in bje nam gre. S hitrimi koraki smo šli in vse spremenili — le slabosti, drobne, ki so nam ostale, a te so večne. Njih ne spremenili, kajti še vedno bomo brali male oglase tudi zato, da bi iz njih mnogo več, da bi popasli radovednost, razganja. Takoj nam bo jasno, da se je Tinček pač moral zaleteti, ker prodaja delih; zvedeli bomo, da se znanka lotuje, saj prodaja pohištvo; spoznali, sorodnik v težkih škrpicah, ker ponuja staro kmečko skrinjo in kolovrat ... D. Sedej

Pod Žingarico so še Slovenci

Pojdam u Rute ... Je še kakšna lepa koroška pesem od te? Še kakšna tako mehka, tako božajoča za uho in dušo, tako lepa in žalostna, da seže globoko v srce in navre solze v oči. Mar ne poje tudi za umirajočim Slovenstvom v hribih nad Dravo, kjer so nekoč tako lepo po domače, slovensko žbrali ...

Sentjanške Rute, sveške, kapelske. Vsaka vas v dolini je imela svoje Rute, kamor so gonili poleti past živino. Rovte po naše. Tu so bili doma kmetje, sicer bolj redki, toda trdni, na tej strani Drave večina slovenski. Redki, zelo redki so bili med njimi nemški. Tudi v Žingarici, ki vleče svoj dolgi hrket vse od sedla Vravnca do Podljubelja.

V Podljubelju pred mostom čez Dravo zaviješ levo, pri Svetni vasi pa se dvigneš na rob Žingarice. Ena prvih kmetij je pri Rovenjaku. Ogrisova dekleta so bila včasih tu doma. Zdaj na kmetiji gospodarita Ogrisova Zofka in Toman. Tudi njune hčere so šle v dolino in ostala sta sama tu gori. Toman se je pravkar odpravljal v gozd, Zofka pa se je ravno vrnila z vrha Žingarice, obložena z malinami. Niso rodile takot kot ponavadi, jih pa bo za domać malinovec. Kar pripraviš za zimo, je dobro. Po naravnih pijačah vsak rad seže. Toman pa bo naredil mošta in skuhal sadjevec. Dobro kaže sadje. Ce prav premisiš, lahko prideš ne le zase, pač pa tudi za nedeljske izletnike, ki prihajajo sem v Žingarico in radi prigriznejo in popijejo kaj domačega. S tem smejo postreči, četudi nimajo kmečkega turizma. Ce je domačega dela.

Izredno lep dan sem ujela. Petek popoldan, ko dolina že hoče počivati. Z vrha Žingarice, kjer imajo postavljen prav poseben plato, sta se drug za drugim odlepila dva zmajarja. Mirno sta zaplavala nad gozdovi in jasami Žingarice, nad Rovenjakom zaokrožila in zaukala, da sta jih čula Zofka in Toman. Ko bodo spet vlekli zmaje po cesti mimo Rovenjak proti vrhu, se bodo oglasili in morda prigriznili kaj suhega na leseni kuhinjski deski, kot jim vedno postreže Zofka. In Tomanov mošt se bo v tem vročem dnevu še kako prilegel. Vse drugače kot pivo. Prav ta del Koroške je poznan po moštu. »Koroško vino«, so pravili včasih. Vsak kmet ga je naredil tudi po dva tri litrov. Pred leti so se skvarili in pivo je izpodrinilo mošt. Zadnjih deset let pa spet povprašujejo po njem.

Toman hiti vabiti v hišo. Ne kliče nas gospe, gospodične, tudi tovarišice ne, temveč lepo, preprosto: žene. Ženam daj piti, ženam postrezi. Po koroško pojče, vendar tako preprosto lepo. Kot je preprost sam, kot je preprost njihov dom. Da ni bogastva pri hiši, opaziš takoj. Vidiš in občutiš pa, da so tu doma mehki, dobri ljudje. Gnoj petih glav živine in treh prašičev mečejo na zacementiran, ograjen prostor. Ne diši, kot nikjer ne, toda tisti dve veliki posodi s cvetjem na vogalih gnojne jame in cvetje vsegaokrog ob hiši, ob hlevu in staji za orodje, so domačnost, lepotata zase. Takoj nad hišo je gozd. Kot jezik sega prav do preproste ograje. Gozd, ki je vso vojno skrival vse aktiviste, kurirje, obveščevalce, ki so prihajali v Žingarico. Dva bunkerja sta bila tu gori. Od spomladi do jeseni 1944 je v enem deloval Okrožni komite partije in

SKOJ za Rožno dolino. Ko je bil bunker uničen, so se aktivisti Jovo, Žarko, Bogo Mohor-Ston, Pavle Bajželj, Silvo Ovsenk, narodna heroja Majda Vrhovnikova in Tomaz Verdnik v številni drugi slovenski in koroški partizani še vedno držali tu, se še vedno oglašali pri Rovenjaku, pri Hafnerju, pri Lapšu, pri Činkovcu in drugih. Večkrat je bila Žingarica osvobojeno ozemlje. Le malokrat so si Nemci in žandarji upali sem gor. Toda, takrat so delali svinjarje. Selili so skoraj iz vseh hiš. Tudi Ogrisove. Ančko so odpeljali v Rawensbrück, oče je umrl v Dachau, mamo in Zofko so zaprli v Celovcu. Podobno je bilo tudi pri Tomanu doma, v Mačah nad Bistrico v Rožu. Brata Florijana so ustrelili kar na polju, štirje bratje so bili v Dachau, mama zaprta v Celovcu, sestri v Rawensbrück ...

Odmaknjeni so od doline. Da živijo tam, pravi Toman, kjer je bog zemljo zgradil. Tu mladi nočajo ostati. Vleče jih dolina. Boljši zasluzek je tam spodaj. Toda tudi hujši pritisik na Slovence. Boli te, ko sišiš vnuke le še nemško govoriti.

Zemljo so zasejali. Včasih so obdelovali, ko je bilo še dosti rok pri hiši. Rž, pšenica, ajda. Danes pridelajo le še krompir in seno. Pa še to le zase, nič za prodajo. Razen, kar gre od hiše takole za malice, ko pridejo ljudje iz doline in se usedejo v senco pred hišo. Ali pa pozimi sankači. Na vroče mleko prihajajo, na šilce, na domačo slanino in klobase. Sankačje je poznano v Šentjanških Rutah. Tudi po sto sankačev hkrati je na njihovi poti. Debelo uro ima pa peš od spodaj do gostilne pri Žingarju zgoraj, od koder se spuste. Najlepše so svetle noči. Pa tudi z lučmi gre. Takrat je pri Rovenjaku vedno veselo.

Zanimivo pa je Žingarica tudi za druge zimske športne: za turno smučanje, skakanje. Pod Žingarico je bila zgrajena prva skakalnica izven naših mej, ki jo je projektiral Bloudek. Eno leto so tu imeli smučarske tekme tudi gorenjski kmetiji.

Veseli so vsakogar, ki pride gor. Posebno, če se jih spomni kdo od njihovih fantov, ki so včasih tu partizanili. Takrat je bilo lepo, čeprav je bilo hudo nevarno. Pri njih so se vedno ustavili, da so se ogreli, pa jedli, izvedeli za situacijo spodaj. Vsaka enota, vsak kurir se je tu ustavil na svoji poti k Dravi spodaj ali na drugo stran na Slovenski Plajberk. Tu čez čez ta svobodni »otoček«, so potekale vse nabavljajne akcije za bataljone Zahodnokoroškega odreda — čez Vravnco in Rož, Šentjanž, v Bistrico, Kaplo, Svetno vas. Kurirske poti so vodile čez Žingarico. Ob napadu na bunker v Žingarici so ljudje sicer postali previdnejši, posebno še, ker so se pojavljali raztrganci, vendor zvezsti so ostali do zadnjega.

Slovenska je Žingarica. Slovenci so tu doma. »Vse se že boji Slovence biti,« pravi Toman, »jaz bom pa umrl Slovenc ... Mladina pa naj bo kar prevzeta ...« Po tistem upa, da bodo zgrabili za njim vnuki. Vse pogoje ima kraj za dober kmečki turizem. Včasih so ga pri hiši že imeli, zdaj, ko sta sama, pa ne zmorača več. Pa bi tudi dobro šlo. Brez domače besede ne bo tu v Žingarici nikoli več tako lepo ... D. Dolenc

Lepo je posedeti v senci pred Rovenjakovo hišo v Žingarici — Foto: D. Dolenc

AVNOJ 81 — SLOVENSKI MLADINCI PEŠ 230 KILOMETROV PO POTEH DELEGATOV AVNOJ

Danica Dolenc

... mi nekje ji je zgrabilo nogo. Na jok ji ve, da bodo fantje storili vse, da bo šla z naprej, dokler je ne prevzamejo naši izdine in odpeljejo v bolnico, če bo treba, pa vsej v tabor na počitek. Komandant je takoj odredil počitek in fantje se že oziroma primernimi vejami ob vodi, da ji nareščila. Mojstri so v teh rečeh, moram prisjeti. Predvsem taborniki, ki veliko žive z nam in se znajdejo v vsakem primeru. Dve ravni veji in dve krajši, nekaj jermen in nekaj vrvi, pa so tu imenitna nosila. Pa se lojca komaj spravila nanje, že je bil tu v kombi: radioamaterra sta ga z bližnjim hribom hitro »ujela« in poprosila da pride domov. Sicer bi Mojco nosili. Nahrbtnike bi prevzeli nekateri najmočnejši v če da bi nosili po dva, razbremeničeni pa noben. Pa ni bilo treba. Toda, vsaj videli smo, enostavno in hitro se da narediti nosila.

Kar tako, takale hoja. Pri sami hoji lahko budi hude poškodbe. Fant, ki je vsako vodil telovadne vaje, si je poškodoval v tretjo in zjutraj v Ivanjski, sploh ni vstati. Dokler greš, je dobro, ko pa noge ne razboli. V navec in domov je mo-

Opažam, da mi otekajo roke. Prste imam vse trde in nabrekle. Od naramnic nahrtnika, ki se zažirajo v ramena in ker roke vise ob meni. Zagotovo je to tudi od preveč vode, ki je požlampam na vsakem postanku. Skušam jih držati višje, pa je bolje. In v naslednjih dneh, ko le poskušam piti manj, opažam, da niso več tako nabrekle.

Z vrha hriba smo se spustili v Bužim pod nami. Majhen kraj je to, ki pa ima lepo možje, nov hotel, banko, moderno osnovno šolo in nekaj trgovin. Za šolo smo postavili tabor. Tu nas preseñeti tudi prvi dež. Ves čas do zdaj smo imeli mir pred njim. Nič hudega. Se bo vsaj dalo hoditi, ko bo malce bolj sveže. Pa je kmalu odjenjal. Zvečer, ko smo zakurili kres in zaplesali kolo po šolskem dvorišču, so bili oblaki že mimo.

Veliike načrte imajo v Bužimu tudi za naprej. Radi bi razvili turizem, zgradili tovarno konfekcije in tovarno lesnih oblatov. Turistično je kraj zanimiv že danes, saj ima v bližini privlačne kraje, kot je vrelo Krušnica, Kapitovo jezero, Jasenice in pa 18 kilometrov oddaljeno Uno. Posebno slikovitost pa kraju nedvomno daje stari grad Bužim na hribu, ki je sicer že precej v razvalinah. Od daleč, z vrhov hribov, smo ga imeli ves čas pred sabo in nam je bil dober kažipot. Kar nekam čudno je deloval v tej pokrajini, kjer so na vrhu hribov le muslimanska pokopališča. Kot bi ne spadal sem. Madžarski grofje so ga zgradili tam okrog leta 1500, so povedali domačini.

Cez dan in strn je šlo tudi ves naslednji dan, ko je bil naš cilj Vrnograč. Mladinci iz Vrnograča so nam prišli naproti v Bužim in nas popeljali do svojega kraja. Ko smo se zagrili v zadnjem breg in so mi spet popuščale moči — ko sem ugledala spet strm breg pred sabo, mi je hotelo biti že kar slabo — me je za visoko ograjo nagovorila starejša mati, muslimanka v dimijah: »Jel, težko, sine?« »Je, je.« Polno miline je imela v očeh. Ravnokar se je odpravljala v bližnjo močjo k molitvi in jo ubrala kar za nami. Rada bi se še pogovarjala z njo, toda moralna sem hiteti. Za mano je bil le še radioamatér in nekaj vojakov. In čisto tam zgoraj, ko se je svet prevesil že proti Vrnograču, je bila pot utrta skozi ogromno

nivo pšenice. Eden najlepših posnetkov brigade bi lahko nastal tu. Spredaj so se vše zavate in kolona »po eden« je bila razpotegnjena od prednjega do zadnjega roba njive. Toda, preden bi jaz potegnila aparat ven, bi mi že ušli v dolino. Zato si ga pa toliko močnejje vtisnem v spomin. Enkratne so bile te barve!

Tudi Vrnograč ima svoj grad. Že od daleč vidimo njegove razvaline. In kot sporoča Valek iz centrale našim radioamatertjem, je naš tabor tik pod tem gradom. Ves čas nam že grozi nevihta. Vse črno je vsenaokrog nas. Grmi in bliska se, vmes sije sonce. Enkratna je ta pokrajina v soncu pred nevihto. To bi bilo nekaj za slikarja — krajinarja. Dež nas ujame še malo pred vasjo. Pa ni bilo hudo. Le toliko, da smo izvlekli šotorška krila, pa je nehalo.

Tudi Vrnograč je majhna krajevna skupnost. Ponosni so na veliko moderno osnovno šolo in pa na motel, ki so ga odprli prav za 4. julij letos. Ko smo pustavili šotor, smo najprej položili venec na spomenik padlim. V rebri nad vasjo stoji in je posvečen petim padlim talcem Vrnograča, ki so tvorili tu narodnoosvobodilni odbor, pa so bili izdani in prav tu nad vasjo 30. januarja 1943 pobiti. Se prej pa so si moralni sami skopati grob. Torej, enaka grozodejstva, kot so se dogajala tudi pri nas v Slovenskem.

Tudi ljudje Vrnograča so se uprli 27. julija 1941, takoj kot vsa Bosna. Maščevanje sovražnika pa je bilo strašno. Kak kilometer proč od Vrnograča so že 2. avgusta 1941 sovražniki pobili blizu 2500 ljudi. Ogromno krvi je bilo tedaj prelite iz vse okolice Velike Kladuše.

Še en dan hoje je pred nami: od Vrnograča do Topuskega. Potem bo spet dan pocitka. Spet smo se zagnali iz hriba v hrib. Nekje na sredi teh hribov prečkamo tudi bosenko-hrvatsko mejo. Sredi poti, ko smo se ustavili za kosilo, smo imeli tudi pouk o življenu v naravi. O oblikah in o gobah je ta dan tekla beseda. Nekaj skupin se je porazgubilo po gozdov in prinesli smo skupaj vseh vrst gob, strupenih in pravih. Pravo gobarsko razstavo v malem smo priredili. Kar je bilo dobrega, je šlo seveda s nami in zvečer v štabni lonec. Sicer smo pa vsak dan med potjo nabrali gob. Jaz sem našla le sem pa tja katero ob pocitku,

so bili pa nekateri, ki so ves čas z nahrtnikom lomastili po gozdu, iskali gobe, pa zato prav nič zaostali. Jaz pa niti robidnice nisem upala pobrati ob poti. In ves čas pohoda mi niti enkrat ni uspelo slikati kolono od spredaj. Pa prava reč, še dobro, da se nisem preveč mučila za to, ko sem doma potem ugotovila, da mi je aparat ves čas zatajeval in bo od petih posnetih filmov le nekaj silik dobrih. Nimam sreči pri takih reportažah. Enkrat mi filme na meji presvetljijo, drugič mi jih ukraideo, no, ali pa je aparat »fuč«.

Ne vem kaj je bilo danes naši izvidnici in Andreju, da so tako »zalutali«. Ko sem pri tem edinu vodnjaku v bližini koče, kjer smo imeli počitek, lovila vodo, je prišla k vodnjaku mlada družinica z dvema deklicama. Povedali so, da so prišli pač iz Topuskega in da je od tu do mesta le še slabe pol ure. Ce bi človek vedel, da bodo naši naredili tak ovinek, bi jim človek že rekel. Tako pa sem upala, da vedo za pravo pot in nisem upala pri odhodu priponniti, da je Topusko že pod nami. Pa smo naredili kakšne štiri kilometre več po gozdu in potem prav toliko po makadamu in asfaltu nazaj, da se nam je kar bliskalo. No, pa vseeno smo bili menda brigada, ki je na AVNOJ naredila najmanj »praznih« kilometrov.

Utrjeni, a vseeno vedri, smo vkorakali v zdraviliško mesto Topusko. Zdaj smo že na hrvaških tleh. Staro zdravilišče je to. Vsaj po zgradbah, ki so podobne zgradbam na primer v Rogaski in drugim starim toplicam po Jugoslaviji, lahko tako sklepamo. Polno je ljudi iz cele Jugoslavije, ki so prišli sem po zdravje. Revmo in iščas zdravi topla voda Topuskega Celo Kranjčana najdem v bazenu.

Za prvi počitek nam je naš varnostnik Ivo Cerin iz Kranja pripravil zanimivo predavanje o dejavnosti tujih obveščevalnih služb in sovražnih sil proti Jugoslaviji. Zvečer pa smo si prizgali taborni ogenj samo za nas. Da sem sred sabo malo bolje spoznamo. Saj se spoznamo po poti, ki je počna tovarstva, je pa prijetno posedeti tudi takole ob ognju in se pogovoriti, kakšno zapeti.

(nadaljevanje vsak petek)

Boris je bil Boris, s kitaro ali brez, je veselo

Po jubilejnem evropskem prvenstvu v plavanju, skokih v vodo, vaterpolu in umetnostnem plavanju,

Split se je oddolžil junakoma iz Kranja

SPLIT — Nepozabni so dnevi petnajstega jubilejnega evropskega prvenstva v plavanju, vaterpolu, skokih v vodo in umetnostnem plavanju. Nepozabni, ko sta brata Borut in Darjan Petrič dočakala, da tudi majhen narod po številu aktivnih plavalcev in plavalk zna doseči tisto, kar si potihoma nismo upali. Jugoslovansko močno plavanje sta oplemenila z zlatom, srebrom in bronom. Te tri medalje in njihova rezultata bosta zapisaana v zgodovini jugoslovenskega plavanja kot dosežka, ki sta jih Kranjčana dosegla z marljivim delom, z neštetimi preplavanimi kilometri in odrekanjem.

ODLIČNO ORGANIZIRANO PRVENSTVO

Split se je vse od sprejetja prvenstva skrbno pripravljal na to evropsko prvenstvo v vodnih športih. Tri leta so imeli časa za priprave in v času prvenstva bi lahko na prste prešteli napake, ki so jih naredili. Prvenstvo je bilo namreč tako skrbno organizirano, da so pohvale nad izvrstno organizacijo deževalne od vseposod. Jugoslovani smo znani kot dobri organizatorji. Tudi amaterski športni delavci v Splitu se niso izneverili tej tradiciji. Res, da so imeli izkušnje že iz leta 1979, ko so bile v Splitu mediteranske igre, a vseeno kaže dol pred organizacijo. Odlično organizacijo so v svojih poročilih napisali tudi poročevalci. Bilo jih je več kot štiristo. Predsednik olimpijskega komiteja in ostali gostje PEP '81 niso iz vlijudnosti izrekali čestitke organizaciji. To so bile iskreno izrečene besede. Ves Split je v času prvenstva živel z njim. Čeprav so bili v jugoslovenskem taboru nekateri spodrsljaji, sta mesto pod Marjanom dvignila na noge mlada Kranjčana: Borut in Darjan Petrič s svojim trenerjem Dragom Petričem.

SLAVJE NA RIVI

Kot dober scenarij so se vrstili splitski dnevi evropskega prvenstva. Ce so bili obiskovalci razočarani nad našimi vaterpolisti, ki so prve dni prvenstva izgubljali tekmo za tekmo, pa so svoje srce odprli v četrtek dopoldne in še bolj v večernih urah. Ta dan sta namreč dva mlada plavalca iz Kranja dvignila olimpijski bazen na Poljudu na noge. Že dopoldne v predtekmovanju na 400 m kravi sta Darjan in Borut Petrič dosegla večerni veliki finale, ki bo šel v kroniko prvenstva kot eno najbolj kvalitetnih plavalskih disciplin na svetu. Na startu tega obračuna so bili ta čas res najboljši plavalci Evrope. Favoritor je bil več in med njimi tudi Jugoslovana.

D. Humer

Atletika

Edini naslov Alešu Mencingerju

Ljubljana — Na stadionu Železničarskega športnega društva Ljubljana v Šiški je bilo v soboto v nedeljo leta 1981. prvenstvo Slovenije v atletiki. Nastopilo je blizu dvesto mladih atletov iz 19 slovenskih klubov, med njimi tudi tekmovalci kranjskega Triglava, Radovljice in Tržiča. Mehka steza ni dovoljevala dobrih rezultatov v tekih, zato pa so se toliko bolje znašli tekmovalci v metih in skokih. 15-letni Igor Primoč iz Novega mesta je na prvenstvu dosegel tri nove republike rekorde. Najprej je v soboto izboljšal lastni pionirski rekord v metu kladiva za več kot štiri metre in zalačil kroglo na 15,43 metra, nato pa je v nedeljskem nadaljevanju s 63,30 metra postavil še rekordno znamenje v metu disku.

Gorenjsko zastopstvo se je na pionirskem prvenstvu dobro odrezalo. Edini naslov republikega prvaka je osvojil Aleš Mencinger v metu kopja. Klubski tekmeč Drago Culig se je s prvenstva vrnil z tremi medaljami, z dvema bronastima (v metu kladiva in kopja) in s srebrno medaljo v metu krogla. Med tekča je Kukovica za malenkost zgrešil uvrstitev med prvo trojko v preskušnji na 600 metrov.

Rezultati — pionirji — kladivo: 1. Primc (Novo mesto) 40,72 (nov rekord SRS), 2. Culig (Triglav) 36,17, 4. Mihelič (Triglav) 28,12; 600 metrov: 1. Režonja (Pomurje) 1:28,0, 4. Kukovica 1:32,6, 6. Oblak (oba Triglav) 1:33,1, 7. Meglič (Tržič) 1:34,6; daljina: 1. Petrovčič (Vrhnik) 63,9, 13. Miklič 51,9, 16. Meglič (oba Tržič) 51; štarteta 4 × 100 metrov: 1. Maribor 47,0, 8. Tržič (King, Ribič, Šemrov, Meglič) 50,7; krogla: 1. Primc (Novo mesto) 15,43 (nov rekord SRS), 2. Culig 13,86, 5. Mihelič (oba Triglav) 12,12; višina: 1. Primoč (Medvode) 186, 6. Rejc (Triglav) 175; 80 metrov ovire: 1. Bregac (Novo mesto) 11,9, 7. Jošt (Triglav) 12,5; kopje: 1. Mencinger 55,96, 3. Culig (oba Triglav) 52,44; 1000 metrov: 1. Mohar (L. Adamčič) 2:41,6, 8. Kukovica 2:48,5, 11. Oblak (oba Triglav) 2:59,8; disk: 1. Primc (Novo mesto) 63,30 (nov rekord SRS), 4. Culig (Triglav) 38,35; štarteta 4 × 300 metrov: 1. Maribor 2:39,3, 5. Triglav (Oblak, Nikolča, Kukovica, Jošt) 2:45,8, 8. Tržič (Ribič, Šemrov, Miklič, Meglič) 2:48,1; pionirke — višina: 1. Mlekus (Posavje) 156, 12. Krumpeter 135, 13. Rant (oba Triglav) 130; 100 metrov: 1. Krenker (Velenje) 13,2, 6. Blas (Radovljica) 14,1; daljina: 1. Kerešč (Kladivar) 521, 16. Pangerc (Triglav) 402.

Smučarski klub Alpetour

C. Z.

Start in tekma na 400 m kravi se začne. Osem finalistov »grize« voda v bazenu se peni, da se komaj razloči, kdo je kje. Tu je tudi reprezentant SZ Salnikov, ki je prvi favorit za zlato. Toda ob boku mu plava naš Borut Petrič. Enakovredno se kosa z njim. Že na polovici te discipline je bilo jasno, da bo tokrat Salnikov imel enakovrednega tekmeča za zlati evropski naslov. Splitski polni bazen, dvatisoč petsto gledalcev je na nogah. Z dalmatinsko glasnostjo bučijo kot razbesnelo morje in navijajo za Jugoslovana. V borbo za medalje se je vmešal tudi Darjan Petrič. Z zadnjimi atomi moči Jugoslovana priplavata v cilj, ki je Borutu Petriču prinesel evropski naslov in zlato odličje, Darjanu pa na veliko presenečenje vseh evropski bron. Borut je tako uresničil sen, ki si ga je dal na lanskih olimpijskih igrah v Moskvi, da v enakovrednem boju premaga Salnikova.

Premagal ga je v enakovrednem boju, ko je šlo za biti ali ne biti. Gledalci se ne umirijo in res lep je pogled na Poljud, ko vihrajo naše trobojnice in občinstvo si daje duška. Vsi vpijkejo, tudi Borut. Darjan. Srca Splitčanov so odprta. Ko igra naša jugoslovanska himna, vsi pojemo. Se dolgo se ne poleže ta vihar. Slučajno mi pogled uide na tribune, kjer sedimo časnikarji in poročevalci. Jugoslovani si brišemo solze sreče, ostali nas pozdravljajo in stisk rok je močan in prisrčen. Hvala vsem trem Petričem za ta podvig.

Splitski »riva« slavi. Slavi, kot bi sprejemala svojega Hajduka, ko osvoji državni naslov ali premaga nevarnega nogometnega tekmeča. Takega slavlja ne doživiš vsak dan. In to ne v čast nogometu in Hajduku, temveč je to v čast dvema plavalcem jugoslovenskega plavalne reprezentanca Kranjčanoma Borutu in Darjanu Petriču. Se dolgo v noč se po splitski »rivi« navdušeno zgrinjajo množice in »fešta« se zaključi v zgodnjih juntranjih urah.

Nič manjšega navdušenja in bodrenja nista bila deležna brata Petrič tudi zadnji dan prvenstva. Čeprav je Borut osvojil srebrno kolajno, Darjan je bil peti, gledalci ne skrivajo svojihagnjenj po uspehu na 1500 m kravi. To je bilo za nas vse še enkrat tisto četrtkovo doživetje. Enaka slika je. Če te Splitčan vzame za svojega, potem si njihov. In uspehi Boruta in Darjana Petriča so tisti, ki so se globoko zakorenili v srcu teh Dalmatincev, ki so še kako ponosni, da so vodilci.

D. Humer

Atletika

Edini naslov Alešu Mencingerju

Ljubljana — Na stadionu Železničarskega športnega društva Ljubljana v Šiški je bilo v soboto v nedeljo leta 1981. prvenstvo Slovenije v atletiki. Nastopilo je blizu dvesto mladih atletov iz 19 slovenskih klubov, med njimi tudi tekmovalci kranjskega Triglava, Radovljice in Tržiča. Mehka steza ni dovoljevala dobrih rezultatov v tekih, zato pa so se toliko bolje znašli tekmovalci v metih in skokih. 15-letni Igor Primoč iz Novega mesta je na prvenstvu dosegel tri nove republike rekorde. Najprej je v soboto izboljšal lastni pionirski rekord v metu kladiva za več kot štiri metre in zalačil kroglo na 15,43 metra, nato pa je v nedeljskem nadaljevanju s 63,30 metra postavil še rekordno znamenje v metu disku.

Gorenjsko zastopstvo se je na pionirskem prvenstvu dobro odrezalo. Edini naslov republikega prvaka je osvojil Aleš Mencinger v metu kopja. Klubski tekmeč Drago Culig se je s prvenstva vrnil z tremi medaljami, z dvema bronastima (v metu kladiva in kopja) in s srebrno medaljo v metu krogla. Med tekča je Kukovica za malenkost zgrešil uvrstitev med prvo trojko v preskušnji na 600 metrov.

Rezultati — pionirji — kladivo: 1. Primc (Novo mesto) 40,72 (nov rekord SRS), 2. Culig (Triglav) 36,17, 4. Mihelič (Triglav) 28,12; 600 metrov: 1. Režonja (Pomurje) 1:28,0, 4. Kukovica 1:32,6, 6. Oblak (oba Triglav) 1:33,1, 7. Meglič (Tržič) 1:34,6; daljina: 1. Petrovčič (Vrhnik) 63,9, 13. Miklič 51,9, 16. Meglič (oba Tržič) 51; štarteta 4 × 100 metrov: 1. Maribor 47,0, 8. Tržič (King, Ribič, Šemrov, Meglič) 50,7; krogla: 1. Primc (Novo mesto) 15,43 (nov rekord SRS), 2. Culig 13,86, 5. Mihelič (oba Triglav) 12,12; višina: 1. Primoč (Medvode) 186, 6. Rejc (Triglav) 175; 80 metrov ovire: 1. Bregac (Novo mesto) 11,9, 7. Jošt (Triglav) 12,5; kopje: 1. Mencinger 55,96, 3. Culig (oba Triglav) 52,44; 1000 metrov: 1. Mohar (L. Adamčič) 2:41,6, 8. Kukovica 2:48,5, 11. Oblak (oba Triglav) 2:59,8; disk: 1. Primc (Novo mesto) 63,30 (nov rekord SRS), 4. Culig (Triglav) 38,35; štarteta 4 × 300 metrov: 1. Maribor 2:39,3, 5. Triglav (Oblak, Nikolča, Kukovica, Jošt) 2:45,8, 8. Tržič (Ribič, Šemrov, Miklič, Meglič) 2:48,1; pionirke — višina: 1. Mlekus (Posavje) 156, 12. Krumpeter 135, 13. Rant (oba Triglav) 130; 100 metrov: 1. Krenker (Velenje) 13,2, 6. Blas (Radovljica) 14,1; daljina: 1. Kerešč (Kladivar) 521, 16. Pangerc (Triglav) 402.

C. Z.

Lokostrelstvo

Trije naslovi Exotermu

KRANJ — Lokostrelski klub Postojna je bil organizator letošnjega državnega prvenstva lokostrelcev v disciplini fild in hunter. Čeprav je LK Postojna mlad klub, ustavilni so ga šele lani, so odlično organizirali državno prvenstvo. V vseh disciplinah in konkurencah se je za najvišje jugoslovanske lokostrelske naslove potegovalo nad sedemdeset naših lokostrelcev.

Med temi so največ uspeha imeli člani lokostrelskega kluba Exoteru iz Kranja. Iz Postojne so se vrnili s tremi državnimi naslovi. Marjan Podržaj je v prostem slogu najboljši Jugoslov, medtem ko je novi državni prvak med mladinci Iztok Kramar, med mladinci pa je zmagal Branko Lukanc.

Rezultati — prosti slog — člani — 1. Marjan Podržaj (Exoter) 923, 2. Postružnik (Maribor) 910, 3. Oblak (Radovljica) 879; mladinci: 1. Lukanc (Exoter) 797; instinktivno — pionirji: 1. Kramar (Exoter) 437.

— dh

Rekreacijsko središče na Kresu — Že pred leti so se v kraju skupnosti Javornik-Koroška Bela dogovorili, da bi v krajevni skupnosti uredili večje rekreacijsko središče. Na Kresu na Koroški Beli že stala krajska vlečnica, ob njej pa so po nekaj letih zgradili športnih igrišč. Ob prizadevanju gradbenega odbora, ki ga vodi leta nekdanji znani smučarski skakalec Jože Zidar, so zdaj na Kresu zato dnevno obišče veliko mladih iz krajevne skupnosti okoliških krajev. — Foto: D. Sedej

Nogomet

Visoka zmaga Lesc

V drugem kolu gorenjskega nogometnega prvenstva so Lesce doma visoko porazile Reteče, Bled je z borbeno igro odpravil Bohinj, Tržič je v zanimivi tekmi premagal Kondor, Jesenice pa so doma gladko odpravile Alpino iz Žirov.

Rezultati — člani — A skupina: Bled: Bohinj 1:0, Lesce: Reteče 4:0; vodijo Lesce s štirimi točkami pred Alplesom in Bohinjem z dvema; B skupina: Tržič: Kondor 4:2, Jesenice: Alpina 5:1; vodi Tržič s štirimi točkami pred Gorenjo vasjo in Jelovico z dvema; pionirji — A skupina: Reteče: Kondor 1:1, Alpina LTH 0:6; vodi LTH s štirimi točkami pred Retečami in Kondorjem z eno točko; B skupina: Bohinj: Jesenice 3:0, Tržič: Lesce 4:1; vodi Bohinj s tremi točkami, pred Tržičem z dvema in Lescami z eno; mladinci: Bohinj: Tržič 3:2, Kondor: Tržič 3:1; vodi Polet pred Kondorjem in Bohinjem.

V soboto so na sporednu tekme tretjega kola: Polet: Alples, LTH: Lesce, Reteče: Bled, Alpina: Jelovica, Kondor: Jesenice, Gorenja vas: Tržič pri članih, Kondor: Alpina, Polet: Reteče, LTH: Gorenja vas, Jesenice: Tržič in Bled: Bohinj pri pionirjih. Pričetek pionirskih tekem je ob 14.45 in članskih ob 16. uri. V nedeljo ob 10. uri igrajo mladinci: Reteče: Bohinj in Polet: Kondor.

P. Novak

Le Sava neporažena

Kranj — Po tretjem kolu v občinski nogometni ligi je edino neporaženo moštvo kranjske Sava. Tekma v Preddvoru je bila nekaj minut pred koncem prekinjena zaradi nediscipliniranega igralca Grintavca, ki ob desetiminuti izključiti v hotel zapustiti igrača. Veliko nešportnega obnašanja in grobosti je bilo tudi na drugih igriščih, tako da ima disciplinska komisija polne roke dela. Ostre kazni pa ne vplivajo na izboljšanje discipline.

Rezultati — člani A: Sava: Naklo 3:1, Korotan: Trboje 2:1, Šenčur: Kokrica 1:0, Podbrezje: Triglav 0:0; člani B: Filmarji: Naklo B 4:0, Visoko: Primskovo 2:11, Hrastje: Britof 2:5, Preddvor: Grintavec: Sava: Naklo 4:3, Šenčur: Kokrica 3:1, Britof: Primskovo 5:2; kadeti: Bohinj: Britof 0:2, Jesenice: Sava 2:2, LTH: Alples 0:6.

Pari prihodnjega kola, 19. septembra: člani: Naklo: Triglav, Kokrica: Podbrezje, Trboje: Šenčur, Sava: Korotan, Britof: Preddvor, Primskovo: Hrastje, Filmarji: Visoko, Grintavec: Naklo B (tekme so ob 15.30); pionirji: Naklo: Kokrica, Britof: Preddvor, Primskovo Šenčur (tekme so ob 14. uri); kadeti: Britof: Sava (ob 10.30), Alples: Jesenice in Bohinj: LTH (ob tekmi sta ob 16. uri).

S. Verbič

S kolesi od Kranja do Ljubljane

Kranj — Kolesarske sekcije športnih društev Kokrica, Integral, Kokra ter Partizan Smlednik prirejajo v sodelovanju z zvezama telesnokulture organizacij občin Kranj ter Ljubljana-Šiška v nedeljo, 20. septembra, drugo trimsko koles

TELEVIZIJSKI SPORED

SOBOTA, 19. 9.

8.00 Poročila - 8.06 Na obisk pri zboru »Suncokrile«, otroška oddaja TV Titograd - 8.35 Beli delfin, francoska risana serija - 8.50 Divja leta, mladinska nadaljevanka TV Beograd - 9.20 Ko utihne šolski zvonec, otroška oddaja TV Zagreb - 9.50 Naravničveni procesov, izobraževalna oddaja - 10.15 Nasilje v družini: Jimmy, dokumentarna oddaja - 11.20 J. Dietl: Bolnišnica na koncu mesta, češka nadaljevanka - 12.10 Poročila (do 12.15) - 15.35 Poročila - 15.40 Galeje z zakladi, ameriški pojednoznanstveni film - 17.10 Naš kraj - 17.25 Nogomet Slobooda: Crvena zvezda, prenos v odmoru Propagandna oddaja - 18.10 Zlata ptica - 19.15 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Liscio Hit - italijanske narodnozabavne pesmi - 21.00 Modni utrinki - 21.10 Dvoboj pri O. K. Corallu, ameriški film - 23.10 TV kažipot - 23.30 Poročila

Film Galeje in zakladi je sicer posnet po romanu Kipa Wagnerja, vendar gre za resnično zgodbo o odkritju bajnega zaklada, ki se je 1715. leta potopil z ladjo španske vojske v viharem morju.

Way Earp in Doc Holliday se združita, da bi premagala Clantonovo tolpo. Obraten pri OK Corralu predstavlja pravo legendu Divjega zapada. Film je znan predvsem zaradi ugodne igralske zasedbe (Burt Lancaster, Kirk Douglas, Jo Van Fleet) in režiserja Johna Sturgesa in je že pred prihodom v kinematografe veljal za velik projekt.

Oddajalki II. TV mreže:

15.25 Sarajevo: Balkanske atletske igre, prenos - 18.05 Narodna glasba - 18.35 Glasbeni veteri v Donatu: Koncert ansambla »Pro cantione antiquae« - 19.30 TV dnevnik - 20.00 Ona, dokumentarna serija - 20.45 Poročila - 20.55

Vidiki - 21.40 Športna sobota 22.00 EP v odboji Jugoslavije: Boigarija, posnetek

TV Zagreb I. program:

9.30 TV v šoli: Boj za obstanek, Risanka, Umetnost, Risanka, TV izbor - 10.55 Izobraževalna oddaja - 11.25 TV v šoli: TV koledar, Ustvarjanje Titove Jugoslavije (do 12.35) - 16.05 Poročila - 16.10 TV koledar - 16.20 Šibeniški festival otroka - 17.25 Tuzla: Nogomet Slobooda: Crvena zvezda - 19.30 TV dnevnik - 20.00 Mayerling, francoski film - 21.45 TV dnevnik - 22.00 V soboto zvečer: Festival »Krapina 81«

NEDELJA, 20. 9.

10.10 Poročila - 10.15 Nikar kjerkoli čez cesto, film SPV - 10.25 Živ žav, otroška matineja - 11.25 Ljubezen po kmečku, nadaljevanka TV Beograd - 12.10 TV kažipot - 12.30 Narodna glasba - 13.00 Kmetijska oddaja - 14.00 Poročila (do 14.05) - 14.55 Gornja Radgona: SP v Spedwayu, prenos - 17.00 Edino življenje človeka: Ivo Đani Popović, dokumentarna oddaja TV Titograd - 17.35 Sportna poročila - 17.45 Zlomljena puščica, ameriški film - 19.10 risanka - 19.22 TV in radio nocoj - 19.24 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 J. Veselinov-Zarko in A. Diklić - V. Radovanović: Baza na Donavi, nadaljevanka TV Novi Sad - 21.05 Titograd skozi stoletja, dokumentarna oddaja TV Titograd - 21.35 V znamenju - 21.55 Nogometna reportaža Radnički: Hajduk - 22.25 Športni pregled

Med kraje, ki so ohranili navade iz nekdanjih patriarhalnih odnosov, sudi tudi srbska vas, ki so jo upodobili ustvarjalci beograjske nadaljevanke Ljubezen po kmečku. Celotno dogajanje se vrti okrog poroke, ki jo napletajo starši svojim otrokom. Stvar, ki bi se skoraj končala na matičnem uradu, pokvari mladenč, ki se noče poročiti. Moti ga namreč,

da starši misijo na vse, kar sodi k sporoki po kmečku, le na ljubezen so čisto pozabili.

Zlomljena puščica je dokaj klasičen western, v katerem se vojaku ameriške vojske posreči skleniti premirje z Apazi. Čeprav film ne izstopa v svoji zvrsti, je vredno omeniti, da so mu očitali čebel za preveč upošteva stališča Indijancev.

Igrači: James Stewart, Jeff Chandler, Debra Paget in drugi.

Oddajnik II. TV mreže

15.25 Sarajevo: Balkanske atletske igre, prenos - 18.45 Dokumentarna oddaja - 19.30 TV dnevnik - 20.00 Večer z ... - 21.00 Včeraj, danes, jutri - 21.35 7 + 7, ponovitev zabavno glasbene oddaje

PONEDELJEK, 21. 9.

8.45 TV v šoli: TV koledar, Koš, za košem, Kultura branja, Marijan Detoni - 10.00 TV v šoli: Materničina, Risanka, Zemljeviski, Mali program, Risanka, Iz arhiva Šolske TV, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Matematika, Koš za košem, Moja pot od doma do šole, Tla (do 16.35) - 17.20 Poročila - 17.25 Ciciban, dober dan: Akvarij, 17.45 Berberska rapsodija, češki kratki film - 18.05 Jedrska revolucion: Atom pred vojno - 18.35 Obzornik - 18.45 Mladinska oddaja - 19.15 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 J. Veselinov-Zarko in A. Diklić - V. Radovanović: Baza na Donavi, nadaljevanka TV Novi Sad - 21.05 Titograd skozi stoletja, dokumentarna oddaja TV Titograd - 21.35 V znamenju - 21.55 Nogometna reportaža Radnički: Hajduk - 22.25 Športni pregled

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV dnevnik v madžarsčini - 17.30 TV dnevnik - 17.45 Pustolovčina, otroška oddaja - 18.15 Književnost - 18.45 Narodna glasba - 19.30 TV dnevnik - 20.00 Zabavno glasbena oddaja - 20.55 Portreti: Milutin Garašanin - arheolog - 21.25 Zagrebška panorama - 21.50 Safari v Jankanariju, nigerijski dokumentarni film

SREDA, 23. 9.

9.00 TV v šoli: TV koledar, Vzajemna pomoč samoup-

TOREK, 22. 9.

8.55 TV v šoli: TV koledar, Matematika, Od doma do šole, Dnevnik 10 - 10.00 TV v šoli: Dokumentarni film, Risanka, Književnost in jezik, Mali program, Glasbeni pouk, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Vzajemna pomoč samoupvaljajcev, Otok (do 16.20) - 17.05 Poročila - 17.10 Beli delfin, francoska risana serija - 17.25 Pražnični dnevi slovenske folklore - 17.55 Pisani svet: Šibenik - 18.30 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

Oddajnik II. TV mreže:

15.25 Sarajevo: Balkanske atletske igre, prenos - 18.45 Dokumentarna oddaja - 19.30 TV dnevnik - 20.00 Večer z ... - 21.00 Včeraj, danes, jutri - 21.35 7 + 7, ponovitev zabavno glasbene oddaje

PONEDELJEK, 21. 9.

8.45 TV v šoli: TV koledar, Koš, za košem, Kultura branja, Marijan Detoni - 10.00 TV v šoli: Materničina, Risanka, Zemljeviski, Mali program, Risanka, Iz arhiva Šolske TV, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Matematika, Koš za košem, Moja pot od doma do šole, Tla (do 16.35) - 17.20 Poročila - 17.25 Ciciban, dober dan: Akvarij, 17.45 Berberska rapsodija, češki kratki film - 18.05 Jedrska revolucion: Atom pred vojno - 18.35 Obzornik - 18.45 Mladinska oddaja - 19.15 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 J. Veselinov-Zarko in A. Diklić - V. Radovanović: Baza na Donavi, nadaljevanka TV Novi Sad - 21.05 Titograd skozi stoletja, dokumentarna oddaja TV Titograd - 21.35 V znamenju - 21.55 Nogometna reportaža Radnički: Hajduk - 22.25 Športni pregled

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV dnevnik v madžarsčini - 17.30 TV dnevnik - 17.45 Dom in otroštvo - 18.15 Splošna ljudska obramba - 18.45 Nogometna reportaža Dinamo: Partizan - 19.30 TV dnevnik - 20.00 Bitez - 21.35 Zagrebška panorama (do 21.55)

SREDA, 23. 9.

9.00 TV v šoli: TV koledar, Vzajemna pomoč samoup-

TOREK, 22. 9.

8.55 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

PETEK, 25. 9.

8.50 TV v šoli: TV koledar, Ruščica, Sodobna hrvaška književnost - I. del - 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Mali program, Risanka, Iz arhiva Šolske TV, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

PETEK, 25. 9.

8.50 TV v šoli: TV koledar, Ruščica, Sodobna hrvaška književnost - I. del - 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Mali program, Risanka, Iz arhiva Šolske TV, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

PETEK, 25. 9.

8.50 TV v šoli: TV koledar, Ruščica, Sodobna hrvaška književnost - I. del - 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Mali program, Risanka, Iz arhiva Šolske TV, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

PETEK, 25. 9.

8.50 TV v šoli: TV koledar, Ruščica, Sodobna hrvaška književnost - I. del - 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Mali program, Risanka, Iz arhiva Šolske TV, Zadnje minute - 15.30 TV v šoli: Biologija, Risanka, Kocka, kockica; Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute - 17.25 Poročila - 17.30 Cirkus - 17.55 Romantika proti klasicizmu, angleška dokumentarna serija - 18.25 Obzornik - 18.40 Glasbeni oddaja - 19.10 Risanka - 19.24 TV in radio nocoj - 19.26 Zrno do zrna - 19.30 TV dnevnik - 19.55 Vreme - 20.00 Priprave o stereotipnem vprašanju, dokumentarna oddaja - 21.00 C. Ta vratiči človek, francoska nadaljevanka - 22.00 V znamenju - 22.15 Za lahko noč Ireno Grafenauer

PETEK, 25. 9.

8.50 TV v šoli: TV koledar, Ruščica, Sodobna hrvaška književnost - I. del - 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Mali program, Risanka, Iz arhiva

ALPETOUR TOZD POTNIŠKI PROMET KRAJN

OBVEŠČA

cenjene potnike, da spodaj navedene linije prično obratovati
z 21. septembrom 1981 po spremenjenem voznom redu!

LINIJA: DUPLJE – STRAHINJ – KRAJN

POSTAJE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	D	D*	D	D*	D	D	D*	D	D	D	D	D	D*	D	D*	D*
DUPLJE O			5.30	6.05	6.35	7.05	7.35	8.05	9.05	10.05	11.05	12.05	12.35	13.05	13.32	14.35
DUPLJE I			5.31	6.06	6.36	7.06	7.36	8.06	9.06	10.06	11.06	12.06	12.36	13.06	13.33	14.36
Žeje			5.33	6.08	6.38	7.08	7.38	8.08	9.08	10.08	11.08	12.08	12.38	13.08	13.35	14.38
Strahinj	5.05	–	6.10	6.40	7.10	7.40	8.10	9.10	10.10	11.10	12.10	12.40	13.10	–	14.40	
Naklo vas	5.08	5.30	–	6.13	6.43	7.13	7.43	8.13	9.13	10.13	11.13	12.13	12.43	13.13	–	14.43
Naklo AP	5.10	5.32	5.38	6.15	6.45	7.15	7.45	8.15	9.15	10.15	11.15	12.15	12.45	13.15	13.38	14.45
Merkur skl.															13.40	
Počna	5.14	5.35	5.41	6.18	6.48	7.18	7.48	8.18	9.18	10.18	11.18	12.18	12.48	13.18	13.48	14.48
Zdrav. dom	5.18	5.38	–	6.21	6.51	7.21	7.51	8.21	9.21	10.21	11.21	12.21	12.51	13.21	13.51	14.51
KRAJN AP P	5.20	5.40	5.46	6.22	6.52	7.22	7.52	8.22	9.22	10.22	11.22	12.22	12.52	13.22	13.52	14.52

POSTAJE	17	18	19	20	21	22	23
	D	D	D	D	D	D	D

DUPLJE O	15.05	16.05	17.05	18.05	19.05	20.05	21.25
Duplje I	15.06	16.06	17.06	18.06	19.06	20.06	21.26
Žeje	15.08	16.08	17.08	18.08	19.08	20.08	21.28
Strahinj	15.10	16.10	17.10	18.10	19.10	20.10	21.30
Naklo vas	15.13	16.13	17.13	18.13	19.13	20.13	21.33
Naklo AP	15.15	16.15	17.15	18.15	19.15	20.15	21.35
Počna	15.18	16.18	17.18	18.18	19.18	20.18	21.38
Zdrav. dom	15.21	16.21	17.21	18.21	19.21	20.21	21.41
KRAJN AP P	15.22	16.22	17.22	18.22	19.22	20.22	21.42

LINIJA: KRAJN – STRAHINJ – DUPLJE

POSTAJE	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	D*	D*	D*	D	D*	D	D	D	D	D	D*	D	D*
KRAJN AP O	5.20	5.40	6.15	6.45	7.15	7.45	8.45	9.45	10.45	11.45	12.15	12.45	13.15
Počna	5.24	5.44	6.19	6.49	7.19	7.49	8.49	9.49	10.49	11.49	12.19	12.49	13.19
Merkur skl.	–	5.52	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Naklo AP	5.27	5.57	6.22	6.52	7.22	7.52	8.52	9.52	10.52	11.52	12.22	12.52	13.22
Naklo vas	5.29	–	6.24	6.54	7.24	7.54	8.54	9.54	10.54	11.54	12.24	12.54	13.24
Strahinj	–	6.27	6.57	7.27	7.57	8.57	9.57	10.57	11.57	12.27	12.57	13.27	
Žeje	6.01	6.29	6.59	7.29	7.59	8.59	9.59	10.59	11.59	12.29	12.59	13.29	
Duplje I	6.04	6.31	7.01	7.31	8.01	9.01	10.01	11.01	12.01	12.31	13.01	13.31	
Duplje P	6.05	6.32	7.02	7.32	8.02	9.02	10.02	11.02	12.02	12.32	13.02	13.32	

POSTAJE	37	38	39	40	41	42	43	44	45
	D*	D	D	D	D	D	D	D	D
KRAJN AP O	14.15	14.45	15.45	16.45	17.45	18.45	19.45	20.45	22.25
Počna	14.19	14.49	15.49	16.49	17.49	18.49	19.49	20.49	22.29
Naklo AP	14.22	14.52	15.52	16.52	17.52	18.52	19.52	20.52	22.32
Naklo vas	14.24	14.54	15.54	16.54	17.54	18.54	19.54	20.54	22.34
Strahinj	14.27	14.57	15.57	16.57	17.57	18.57	19.57	20.57	22.37
Žeje	14.29	14.59	15.59	16.59	17.59	18.59	19.59	20.59	22.39
Duplje I	14.31	15.01	16.01	17.01	18.01	19.01	20.01	21.01	22.41
Duplje P	14.32	15.02	16.02	17.02	18.02	19.02	20.02	21.02	22.42

OPOMBA:

D vozi ob delavnikih
D* vozi qb delavnikih
razen sobote

POSTAJE	KM	1	2	3	4	5	6	7
		D*	D*	D	D*	D*	D*	D*
KRAJN AP O		6.20	7.20	8.20	13.20			
	2	6.22	7.22	8.22	13.22	14.15	14.40	15.20
	4	6.24	7.24	8.24	13.24	14.17	14.42	15.24
	7	6.26						

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

STANETA HUDOBIVNIKA

s Kokrice

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sodelavcem in vsem prijateljem za izrečeno sožalje ter darovane vence in cvetje. Posebna zahvala tov. Orekuš za govor, kolektivu TK Gorenjski tisk in Tekstilindus kakor tudi osebju Instituta Golnik in Kliničnega centra v Ljubljani

VSI NJEGOVI!

Kokrica, 15. septembra 1981

ZAHVALA

Ob žalostni izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

FRANČIŠKE OVEN

roj. Sajovic

ki je umrla v 97. letu starosti, se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem in upokojencem za nesvetočno pomoč, poklonjeno cvetje, izraze sožalja in spremstvo, dr. Vidmarju za dolgoletno skrb za njeno zdravje in g. župniku za lep pogreb. Hvala predstavniku krajevne skupnosti za poslovilne besede ter pevcem in zvonarjem za lepo petje in zvonjenje

VSI NJENI!

Predosje, 17. septembra 1981

ZAHVALA

Po dolgotrajni in hudi bolezni nas je zapustil dragi mož, oče in stari oče

LOVRO OBLAK

iz Sore

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem in znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti in nam v najtežjih trenutkih pomagali. Zahvala tudi g. župniku, pevcem in sodelavcem Tekstilne tovarne Medvode za lep pogreb. Posebno pa se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju Onkološkega inštituta ter sestram in zdravnici ZD Medvode za izredno pomoč ob hudi bolezni.

Vsem še enkrat hvala!

VSI NJEGOVI!

Sora, 14. septembra 1981

MIROSLAV ROZMAN

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so pomagali ob tej nesreči. Posebna zahvala vsem sosedom, sorodnikom, dr. Janezu Bajžlu, sestri Francki, zdravstvenemu osebju Kliničnega centra – Opeklinski oddelek, vsem poslovnim kolegom, Obračniškemu združenju Kranj, Gorenjski obrtni zadrugi, nekdanjim prijateljem iz tovarne Iskra, šolskim kolegom, tov. Bogatajevi in učencem 3. c razreda osnovne šole Lucijan Seljak iz Stražišča, podjetju SGP Gradbinec, stanovalcem Galetove ul. ter vsem ostalim prijateljem za izražena sožalja, darovano cvetje in denarno pomoč. Iskrena hvala sosedu Stregarju za poslovilne besede ob odprttem grobu.

ZALUJOČI: žena Iva, otroci Ana, Ksenija, Peter in Aleš, sestra Minka z možem Petrom ter družina Košnjek

Sr. Bitnje, Kokrica, Kranj, Britof

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega moža, očeta in sina

VIKTORJA MRAKA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za poklonjeno cvetje, spremstvo na zadnji poti in izražena sožalja. Prav posebno se zahvaljujemo godbi na pihala DPD Svoboda Lesce in pevskemu zboru Lesce za organizacijo pogreba in spremstvo na zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi smučarskemu centru Kobla, prijateljem iz Iskre Otoče in Veletrgovini Špecerija Bled. Iskrena zahvala tudi bratom Zupan za zapete žalostinke kakor tudi vsem govornikom za poslovilne besede ob odprttem grobu. Iskrena hvala g. župniku za opravljen pogrebni obred.

VSEM SKUPAJ prisrčna hvala!

VSI NJEGOVI!

Lesce, 16. septembra 1981

MALI
OGLASI

telefon
23-341

PRODAM

Prodam stereo AVTORADIO s kasetofonom že v garanciji. Dolenc Franci, Hudi graben 7, Tržič 8754

Prodam hrastovi POSODI za namakanje od 200 do 500 l in 200 let star SI-VALNI STROJ. Britof 190, Kranj 8791

Prodam 200 kosov cementnega ZIDA-KA 19 x 29 x 40 in 200 kg betonakega ŽELEZA, premera 16 mm. Telefon 23-256 8792

Prodam malo rabljen ŠTEFILNIK corona (3 plin, elektrika), otroški športni VOZIČEK in otroško POSTELJICO. Sorška c. 27, Škofja Loka 8793

Prodam 1 kub. m smrekovih DESK, 1 kub. m borovih PLOHOV in nekaj borovih HLODOV. Zapoge 12, Vodice 8794

Prodam 500 kg OVSA. Naslov v oglašnem oddelku. 8795

Prodam PRAŠIČE, težke od 40 do 120 kg. Posavec 16, Podnart 8796

Prodam HRUŠKE, ki so primerne tudi za vlaganje, cena 15 din. Pretnar Janez, Podbrezje 64, Duplje 8797

Prodam ŠTEDILNIK gorenje (4 elektrika, 2 plin) in črnobel TELEVIZOR EI Niš. Kličite popoldan po tel. 57-064 8798

Prodam dva meseca starega BIKCA simentalca. Zg. Lipnica 11, Kamna gorica 8799

Prodam 8 mesecev brejo KRAVO ali po izbiri. Lahovče 24, Cerkje 8900

Prodam termoakumulacijsko, PEČ 2 kW. Đorđe, Šorlijeva 35, tel. 25-316 8801

Prodam dobro ohranjeno SPALNICO. Telefon 21-692 8802

Prodam 135 kv. m OPAŽA. Gorenc Alojz, Kranj, Kocjanova 6, telefon 21-012 od 15. ure dalje 8803

Prodam ali zamenjam ELEKTROMOTOR 17 KM za 10 KM. Škofjeloška 25, Kranj 8804

Prodam TELIČKO čistokrvno simentalko za pleme. Šparovec Janko, Zg. Duplje 26 8805

Prodam mlado KRAVO simentalko z mekom. Reš, Mošnje 38, Radovljica 8806

Prodam suhe jesenove PLOHE 6 cm. C. na Brdo 53, Kokrica – Kranj 8807

Prodam malo rabljeno PEČ na plin, znamke iskra, in PEČ na olje ter PRALNI STROJ gorenje, malo rabljen. Rozman Ivana, Senično 7, Tržič 8808

PEČ z bojlerjem za centralno kurjava, 40.000 kcal in oljni GORILEC 40–60.000 kcal ter material za celotno električno napeljavo v večji hiši prodam. Ponudbe po tel. 064-28-071 8809

Lep GLISER, posebne izdelave, in MOTOR tomos 18 KM, ugodno prodam. Ponudbe po tel. 064-28-071 8810

Prodam VZIDLJIV desni ŠTEDILNIK in več OPEKE – zidak. Bajd Peter, Letence 11, Golnik 8811

Prodam 500 KG ŽELEZA, 8 mm in črnobel TELEVIZOR. Britof 300, Kranj 8812

Prodam plinsko PEČ za hitro ogrevanje prostora. Kokrica, Snediceva 3, Kranj 8813

Prodam 6 tednov stare PRAŠIČE. Golnik 15 8814

Prodam CEMENT. Britof 34, Kranj 8815

Ugodno prodam »KREDENCO« (smrekovo). Ogled dopoldan. Rozman Sašo, Sp. Duplje 24/a 8816

Zamenjam TELICO frizisko, težko 300 kg, za BIKCA simentalca. Ljubno 8817

Prodam stoječo silažno KORUZO. Britof 44, Kranj 8818

Prodam dobro ohranjeno črnobel TELEVIZOR gorenje. Angelca Horvat, Bištrica 163, Tržič 8819

Prodam montažno pločevinasto GA-RAŽO. Telefon 064-62-909 8820

Poceni prodam 4 rabljene GUME ceat 6,50 x 16, primerne za enosno traktorsko prikolico. Pugelj, Šmarca 109/A, Kamnik 8821

Prodam suhe hruškove PLOHE. Fric Franc, Nova vas 104, Žiri 8822

Zelo poceni prodam POROČNO OB-LEKO št. 38 ter globok OTROŠKI VOZIČEK (moder žamet). Marčeta, Podlubnik 162, Škofja Loka, tel. 60-347 8823

Bakren KOTEL za žganjekuho, brez hladilnika, prodam. Lotrič Janez, Zg. Dobrava 8, Kamna gorica 8824

Zanadi selitve prodam tovarniško nov ŠTEDILNIK (2+2) in pomivalno KO-RITO. Informacije po tel. 21-691 zjutraj (Križan) ali 27-909 8825

Prodam HI-FI HSR-140, 2 x 70 W, in ZVOČNIKE ITT 2 x 80 č. Telefon 23-702 8826

popoldan 8827

Prodam globok otroški VOZIČEK in nemški športni VOZIČEK, malo rabljen, oba za dvojčka. Križan, Preddvor 8 8827

Prodam nerjavče namizni ŠTEDILNIK. Prebačevo 57, Kranj 8828

Poceni prodam dobro ohranjeno globok OTROŠKI VOZIČEK. Telefon 27-758 8909

Prodam borov OPAŽ in smrekov LADIJSKI POD. Telefon 27-431 – int. 73 8910

Prodam suha bukova DRVA. Tupaliče 5/a, Preddvor 8911

Prodam MLIN za mletje žita in OJA-ČEVALEC z mikrofonom. Zaplotnik Jože, Zg. Veterino 1, Križan, Tržič 8912

Prodam 600 kom. STREŠNE OPEKE trajanka, cementno siva, 10 betonskih MREŽ in dvokrilna steklena termoton VRATA s polknji 140/220, Ropret Slavko, Bistrica 75, Tržič 8913

Prodam mlado jalovo KRAVO s šest litri mleka. Hartman Franc, Sp. Bitnje 21, Žabnica 8914

Prodam PRALNI STROJ Gorenje, Dravinec, Vrečkova 5, Kranj tel. 26-356 8915

Prodam bukova DRVA, Sp. Bitnje 22, Žabnica 8916

Prodam več plemenskih ZAJKELJ, de-lam manjše usluge s kombijem. Benedi-kova 11, Stražiške, Kranj 8917

Prodam 300 kosov pregradnih BLO-KOV. Naslov in oglasnen oddelku. 8918

Prodam rabljene črne PLOŠČICE za ležeči kamin, Podlubnik 199, Škofja Loka 8919

Prodam globok avstrijski VOZIČEK, Hafnerjevo naselje 1, Škofja Loka, tele-fon 064-60-457 8920

Prodam jesenove PLOHE, 5 cm debele. Trček Jože, Račeva 11, Žiri 8921

Prodam češnjevo ŽGANJE. Brode 15, Škofja Loka 8922

Prodam kombinirano kopalno PEČ za prostostojec banjo, tel. 064-60-610 8923

Prodam mlado JAGNJE. Erzen, Strniča 8, Selca nad Škofjo Loko 8924

Prodam dobro ohranjeno SPALNICO, Resman, Frankovo naselje 52, Škofja Loka 8925

Prodam trajnožarečo PEČ, rabljeno dve sezoni. Oman Jože, Groharjevo nase-lje 4, Škofja Loka, tel. 064-61-527 8926

Prodam ZLATO za zobe. Tel. 28-039 8927

Prodam drobni KROMPIR. Breg 6, Križan, Tržič 8928

Prodam bele KUHINJSKE ELEMENTE. Sp. Besnica 180 8929

Prodam rabljeno SPALNICO, ŠTE-DILNIK kombinirani, tel. 28-712, Kovačič, XXXI/divizijske 5, Kranj 8930

Otroško POSTELJICO z jogijem pro-dam za 800 din. Ponudbe na tel. 23-729 od 19. do 20. ure. 8931

Prodam sedem tednov starega nemškega OVCARJA. Bajt Brane, Zminec 9, 64220 Škofja Loka 8932

Prodam smrekove DESKE. Naslov v oglasnen oddelku. 8933

Prodam 5 večjih OLEANDROV. Ručigajeva 28, tel. (064) 26-150 8934

Prodam KRAVO s teletom ali brejo TELICO. Voglje 65, Šentjur 8935

Prodam suhe BUTARE. Kos Marjeta, Sora 40, Medvode 8936

TELEVIZOR Črnobel prodam. Ul. Tat-jane Odrove 5, K

SDADERGAS
Prvadi dne, 20. 9. 1981
ob 16. uri veliko veselico.

IGRA ANSAMBEL.

HAZARD

MENJALNIK za zastavo 750.
Avto pot 20, Kranj 8849
1200, registriran do aprila 1982
za 1.8 SM. Ogled vsak dan po 16.
Jelovška 17, Bled 8850
ZASTAVO 750, letnik 1970.
Boris, C. 1. maja 61, tel. 21-021
8851

ZAM. obrajen Renault 4 TLS.
1976. Ogled od 15. ure dalje. Po-
c. 54, Škojska Loka 8852
R-4, letnik 1977. Senčur,
ca. 14 8853
tovorno PRIKOLICO za ose-
Pergar, Mlakarjeva 38, Senčur
8854

dobro ohranjen osebni avto
EN GS special - karavan. Franc
5. Zupanje 16, Begunje 8855

SPACKA, letnik 1975 in Z-101
Bandal, C. JLA 6, Kranj 8856
original FIAT 125, registriran
let. Milutinović, Savska c. 24 ali
staja Kranj 8857
ZASTAVO 101, letnik 1976, prodam.
Pristava 96, Tržič 8858
ZASTAVO 750. Ogled v popol-
času. Urh, Šolska 4/a, Stražiče
8859

avto ZASTAVO 750, letnik
registriran do avgusta 1982. Štirino-
kranj 8860
ali prodam VW 1200, letnik
FIAT 126-P. Bergant, Zmeneč 37,
Loka 8861

GOLFA, letnik 1977. Telefon
8862
ŠKODO, garažirano in dobro
Sp. Duplje 18 8863
export, letnik 1975, prevoženih
garažiran, odlično ohranjen.
do julija 1982, prodam za 6,5
čimben, Kurirska pot 25, Kranj -
tel. 26-052 8864

ZASTAVO 101 M, letnik okto-
14.500 km, garažirano. Ogled v
popoldan in soboto. Sr. Bitnje 82
8865

OM - 55, 5 t. kasonar. Gorice
8866
Z NSU 1200 C, letnik 1969, regi-
striran do aprila 1982, prodam. Naklo 173
8867

00 din prodam ZASTAVO 1300,
do 31. decembra. Korče, Go-
ca 15, Kranj 8868

NSU 1200, nevozen. Ogled v
nedeljo. Grgić Josip, Mlakarje-
vur 8869

ZASTAVO 101, letnik 1973.
oten vsak dan v hotelu »CRE-
7. do 15. ure ali tel. 23-650 8870

ZASTAVO 101, letnik 1975.
kredit. Sp. Duplje 20 8871
prodam MOTORNO KOLO CZ
Zarko, Vrečkova 11, tel. 27-105
8872

letnik 1980, dodatno opremljen,
prodam za 8 SM. Tel. 74-187 od
ure 8873

ZASTAVO 750, letnik 1974.
Roman, Podreča 58 8874
BMW 2002. Rovte 2. Podnar
8875

avto ZASTAVA 101, letnik
registriran do 15. 12. 1981. Ogled
Biserčič Drago, Oprešnikova
8876

prodam ZASTAVO 1300.
Mun, Zg. Jezersko 33 vsak dan
dalje 8877

WARTBURG turist, letnik
00 km, z novim motorjem. Koč-
e, Pot na Jošta 8, Kranj 8878

PIČOTA, starejši letnik, za-
dele. Tel. 26-959 po 18. uri 8879

avto ZASTAVA 101, letnik
registriran do aprila, cena 42.000
Janović, Zlato polje 3, Kranj 8880

starejši letnik, ugodno prodam.
75-236 8881

nov TOVORNO PRIKOLI-
čni avto. Črnivec 6, Brezje
8882

ALFA SUD, letnik 1976. Tele-
8883

LUB, letnik 1976 in ZASTAVO
1974, prodam. Finžgar, Begu-
8884

avto BMW 2000, v voznem
Telefon 25-741 8885

FIAT 850, letnik 1960. Tele-
8886

0. 6. letnik 1977, dobro ohran-
jen. prodam. Telefon 27-323 8887

prodam avto ZASTAVA 750.
obnovljen. Rakovec Rafael,
vas 48, Selca 8888

dobro ohranjen WARTBURG,
50.000 km. Zvirče 5/B, Tržič,
od 6. do 14. ure 8889

5 let staro LADO 1500, za 9.5
don 064-21-334 8890

ZASTAVO 101, letnik 1977.
Z-319 popoldan 8891

prodam obnovljeno ZASTAVO
letnik 1973. Milan Likočar, C.
Jesenice, tel. 24-554 dopoldan;
8892

WARTBURGA, letnik 1972,
zega do julija 1982. Albinini, Sp.
4, Kropa, tel. 79-608 8893

prodam MOSKVIC karavan.
je po tel. 77-964 8894

ZASTAVO 750 SE, staro 6 me-
ogled možen vsak dan popoldan.
Peter, Lipce 62, Blejska Dobrava
8895

R-4 TLS, letnik 1979. Draščić
črnikova 2, Medvode tel. 061
8896

prodam ZASTAVO 101, letnik
klo 5 pri Šenčuru 8897

ZASTAVO 750, letnik 1977.
C. JLA 39, Tržič 8898

MOTOR za NSU 1200, po ge-
Velesovska c. 1, Šenčur 8899

prodam AMI 8, letnik 1974. Hri-
ze, Vidmarjeva 2/a, Kranj (pri
vasi) 8900

prodam ZASTAVO 101 SLC, letnik
1980, prevoženih 17.000 km. Velika
Vlahovička 7, Kranj, stanovanje 2
8901

prodam ZASTAVO 101 mediteran, let-
nik 1979. Žilj Franc, Hlebec 17, Lesce
8902

ugodno prodam tovorno PRIKOLICO
in MOTOR - PONY EXPRESS. Sušter-
šči Vili, Zg. Bitnje 213, Žabnica 8903

Po ugodni ceni prodam ZASTAVO 750.
S. letnik 1978, prevoženih 50.000 km. Je-
lenc Lojze, Dražgoše 3, Železniki, tele-
fon 064-67-099 od 6. do 8. in od 19. do
22. ure 8904

ugodno prodam MOTORNKO KOLO
ČZ 350, letnik 1979. Jelenc, Kovor 92.
Tržič 8905

Dobro ohranjen in urejen OPEL RE-
KORD 1700, mnogo rezervnih delov, po-
ceni orodam ali zamenjam za manjše
vozilo, lahko poškodovan. C. talcev
27/III., Koroška Bela - Jesenice 8906

Nujno prodam motocikel HUSQVARNA
250 ccm, po ugodni ceni. Mertelj,
Gozd Martuljek 97/D 8907

ugodno prodam MOSKVIC 408, letnik
1968, neregistriran, pripravljen za te-
hnični pregled. Robič Marko, Gozd Martu-
ljek 23 8908

MERCEDES 200 D, letnik 1968, po ge-
neralni 8.000 km, prodam. Telefon 25-325
9010

Za NSU 1200 C, prodam nadomestne
dele. Rant, Moša Pijade 3, Kranj, tele-
fon 25-730 9011

ugodno prodam KOMBI IMV bus,
letnik 1973, registriran, cena 7,5 SM. Jug
Branko, Partizanska 38, Bled, tel. 77-477
9012

STANOVANJA

Zamenjam družbeno GARSONJERO
(21 kv. m) s centralnim ogrevanjem in
toplo-vodo za dvosobno ali večje STA-
NOVANJE na območju Planine v Kra-
nju, lahko tudi brez centralne. Ponudbe
pod: Zamenjava 8218

V Škofji Loki prodam trosobno STA-
NOVANJE. Šifra: V privatni hiši 8971

Kupim manjše dvosobno STANOVA-
NJE s centralno kurjavo v Kranju ali
okolici. Ponudbe pod: Gotovina - kredit
8972

Dve študentki isčeta SOBO. Lindič,
telefon 064-26-779 od 15. do 16. ure 8973

Iščem enosobno STANOVANJE ali
GARSONJERO na območju Gorenjske.
Naslov v oglašen oddelku. 8974

Mlad zakonki par išče enosobno STA-
NOVANJE v Škofji Loki ali okolici. Po-
nudbe pod Šifro: Denar v naprej 8975

SOBO in KUHINJO, išče mlad zakon-
ski par brez otrok, v okolici Škofje Loke.
Enoletno predplačilo. Kaltak Rizah,
Draga 20, Škofja Loka 8976

Zamenjam GARSONJERO na Planini
za GARSONJERO na Zlatem polju ali
Vodovodnem stolpu. Šifra: Zlato polje
8977

Poštena družina dobri STANOVANJE
in garažo. Poizve se v trufki Cerkije 8978

SOBO v okolici Kranja ali Škofje Loke,
išče uslužbenka mirnega značaja. Šifra:
Mirna 8979

Prodam takoj veselivo STANOVANJE
v starejši hiši. Prednost imajo interesenti
z devizami. Ogled vsak dan. Kmet Jože,
Ljubljanska 6, Kranj 8980

Ogrevano SOBO v Kranju, išče mirna
študentka. Šifra: Šolsko leto 81/82 8981

Oddam ogrevano SOBO študentki ali
usužbenki, v centru mesta. Tel. (064)
8982-23-772

SOBO za dve osebi, oddam. Informacije
v Suligoj Cveto, Britof 367, Kranj. Ogled v
petek in soboto po 16. uri 8983

V Kranjski gori zamenjam lastniško
enosobno komforntno STANOVANJE s
centralno kurjavo za večje. Ponudbe pod:
v bližini Kranja 8984

SOBO išče študentka v Kranju. Šifra:
Skromna 8985

POSESTI

V Ljubljani - Šiška zamenjam novejšo
GARSONJERO (29 kv. m) za enako-
vredno, lahko tudi starejše stanovanje v
okolici Radovljice. Cenjene ponudbe spo-
ročite po tel. 061-346-388 8986

Prodam 1015 kv. m veliko PARCELO s
celotno gradbeno dokumentacijo. Ponud-
be pošljite pod: V bližini Kranja 8986

V najem vzamem manjše GOSTILNO
ali bife. Možnost odkupu inventarja. Ce-
njenje ponudbe pod: Gostilničar 8987

Menjam HISI v starem delu mesta
Kranj za HIŠO v vrtom. Šifra: Vrt 8988

GARAŽO vzamem v najem na Planini.
Prodam 3500 kv. m ZEMLJE na Trš-
niku, travnik in malo gozda. Eljon Jože,
Zadružna 8, Kranj 8989

Prodamo zidano GARAŽO na Golniku.
Omérzel, Golnik 67 - stolpič 8990

ZAPOSLITVE

Zaposlim priučenega ali NK delavca v
SLIKOPLESKARSKI stroki. Ponudbe
pod: Pleskar 8992

dobro ohranjen WARTBURG,
50.000 km. Zvirče 5/B, Tržič,
od 6. do 14. ure 8993

5 let staro LADO 1500, za 9.5
don 064-21-334 8990

ZASTAVO 101, letnik 1977.
Z-319 popoldan 8991

prodam obnovljeno ZASTAVO
letnik 1973. Milan Likočar, C.
Jesenice, tel. 24-554 dopoldan;
8992

WARTBURGA, letnik 1972,
zega do julija 1982. Albinini, Sp.
4, Kropa, tel. 79-608 8993

prodam MOSKVIC karavan.
je po tel. 77-964 8994

ZASTAVO 750 SE, staro 6 me-
ogled možen vsak dan popoldan.
Peter, Lipce 62, Blejska Dobrava
8995

R-4 TLS, letnik 1979. Draščić
črnikova 2, Medvode tel. 061
8996

prodam ZASTAVO 101, letnik
klo 5 pri Šenčuru 8997

ZASTAVO 750, letnik 1977.
C. JLA 39, Tržič 8998

MOTOR za NSU 1200, po ge-
Velesovska c. 1, Šenčur 8999

prodam AMI 8, letnik 1974. Hri-
ze, Vidmarjeva 2/a, Kranj (pri
vasi) 9000

